

[← назад на главни сајт Светосавље.орг](#)

БОГОСЛУЖБЕНИ ТЕКСТОВИ

ПРОЈЕКАТ САЈТА СВЕТОСАВЉЕ.ОРГ

[СВЕШТЕНЕ КЊИГЕ](#) ▾ [ЦРКВЕНЕ КЊИГЕ](#) ▾ [НОТНЕ КЊИГЕ](#) ▾ [ДОМАЋЕ КЊИГЕ](#) ▾

[НАСЛОВНА](#) » [Свештене књиге \(Свето Писмо\)](#) » [Свето Писмо Старога и Новога Завјета – Библија](#)

[« ПРЕТХОДНА СТРАНА »](#) [1](#) [2](#) [3](#) ... [17](#) [СЛЕДЕЋА СТРАНА »](#)

[ћирилица](#) | [latinica](#)

13. септембар 2018.

Свето Писмо Старога и Новога Завјета – Библија

[« САДРЖАЈ »](#)

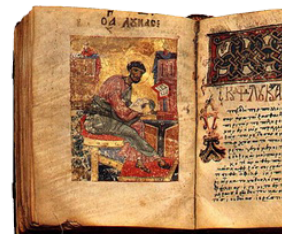
КЊИГА ПРОРОКА ЈЕРЕМИЈЕ

[1](#) [2](#) [3](#) [4](#) [5](#) [6](#) [7](#) [8](#) [9](#) [10](#)
[11](#) [12](#) [13](#) [14](#) [15](#) [16](#) [17](#) [18](#) [19](#) [20](#)
[21](#) [22](#) [23](#) [24](#) [25](#) [26](#) [27](#) [28](#) [29](#) [30](#)
[31](#) [32](#) [33](#) [34](#) [35](#) [36](#) [37](#) [38](#) [39](#) [40](#)
[41](#) [42](#) [43](#) [44](#) [45](#) [46](#) [47](#) [48](#) [49](#) [50](#)
[51](#) [52](#)

1. *Јеремија позван за пророка.*

- Ријечи Јеремије сина Хелкијина, између свештеника који бијаху у Анатоту у земљи Венијаминовој,
- Којему дође ријеч Господња у вријеме Јосије, сина Амонова, цара Јудина, тринаесте године царовања његова,
- И у вријеме Јоакима, сина Јосијина, цара Јудина, до свршетка једанаесте године царовања Седекије, сина Јосијина над Јудом, док не би пресељен Јерусалим, *петого мјесеца. [*[2 цар 25. 8.](#)]
- И дође ми ријеч Господња говорећи:
- Прије *него те саздах у утроби, знах те; и прије него изиде из утробе, посветих те; за пророка народима поставих те. [*[Ис 49, 1.](#)]
- А ја рекох: *Ох, Господе, Господе! Ево, не знам говорити, јер сам дијете. [*[Ис 6, 5.](#)]
- А Господ ми рече: Не говори: Дијете сам; него иди куда те год пошљем, и говори што ти год кажем.
- Не бој их се, јер сам ја с тобом да те избављам, говори Господ.
- И пруживши Господ руку своју, дотаче се уста мојих, и рече ми Господ: Ето, метних ријечи своје у твоја уста.
- Види, постављам те данас над народима и царствима *да истребљујеш и обараш, и да затиреш и раскопаваш, и да градиш и да садиш. [*[Јер 18, 7.](#)]
- Послије ми дође ријеч Господња говорећи: Шта видиш, Јеремија? И рекох: Видим прут

О БОГОСЛУЖЕЊУ

Заједничко богослужење Православној Цркви има се кроз читање и појање истинито учење Христово верни подстакну на молу покајање, а кроз лица и ј се представе спољашњи свештене историје који с нашег спасења савршени тако и после Рођења Хри

НАЈНОВИЈЕ

Царски Часови на Све Велики Петак

4. априла 2020.

Правило за читање Ап Канона

14. јануара 2019.

Типик

10. јануара 2019.

Триоди

10. јануара 2019.

Србљак

10. јануара 2019.

Приватност - Услови

бадемов.

12. Тада ми рече Господ: Добро си видио, јер ћу настати око ријечи своје да је извршим.

13. Опет ми дође ријеч Господња другом говорећи: Шта видиш? И рекох: Видим лонац гдје ври, и предња му је страна према сјеверу.

14. Тада ми рече Господ: Са сјевера ће навалити зло на све становнике ове земље.

15. Јер, гле, ја ћу сазвати све породице из сјевернијех царстава, вели Господ, те ће доћи, и сваки ће метнути свој пријесто на вратима Јерусалимским и око свијех зидова његовијех и око свијех градова Јудинијех.

16. И изрећи ћу им суд свој за сву злоћу њихову што ме оставише, и кадише другим боговима, и клањаше се дјелу руку својих.

17. Ти, дакле, опаши се и устани и говори им све што ћу ти заповједити; не бој их се, да те не бих сатро пред њима.

18. Јер, ево, ја те постављам данас као *тврђ град и као ступ гвозден и као зидове мједене свој овој земљи, царевима Јудинијем и кнезовима његовијем и свештеницима његовијем и народу земаљском. [*Јер 15, 20.]

19. Они ће ударити на те, али те неће надвладати, јер сам ја с тобом, вели Господ, да те избављам.

2. Израилјева незахвалност и казна.

1. Опет ми дође ријеч Господња говорећи:

2. Иди и вичи Јерусалиму да чује и говори: Овако вели Господ: Опомињем те се по милости у младости твојој и по љубави о вјеридби твојој, кад иђаше за мном по пустињи и по земљи гдје се не стије.

3. Израил бјеше светиња Господу и првина од родова његовијех; који је јеђаху сви бијаху криви, зло долажаше на њих, вели Господ.

4. Чујте ријеч Господњу, доме Јаковљев и све породице дома Израилјева.

5. Овако вели Господ: *Какву неправду нађоше оци ваши у мене, те одступише од мене, и присташе за ништавилом и посташе ништави? [*Мих 6, 3.]

6. И не рекоше: Гдје је Господ који нас је извео из земље Мисирске, који нас је водио по пустињи, по земљи пустој и пуној пропасти, по земљи сухој и гдје је сјен смртни, по земљи преко које нико није ходио и у којој нико није живио?

7. И кад вас доведох у земљу родну да једете род њезин и добра њезина, дошавши оскврните земљу моју и од нашљедства мојега начинисте гад.

8. Свештеници не рекоше: Гдје је Господ? И који се баве законом не познаше ме, и пастири одусташе ме, и пророци пророковаше Валом и идоше за стварима залуднијем.

9. Зато ћу се још прети с вама, вели Господ, и са синовима синова ваших прећу се.

10. Јер прођите острва Китимска и видите, и пошљите у Кидар, и разгледајте добро, и видите је ли било тако што.

11. Је ли који народ промијенио богове ако и нијесу богови? А мој народ промијени славу своју на ствар залудну.

12. Чудите се томе, небеса, и згрозите се и упропастите се, вели Господ.

13. Јер два зла учини мој народ: оставише мене, *извор живе воде, и ископаше себи студенце, студенце испроваљиване, који не могу да држе воде. [*Пс 36, 9; Јер 17, 13.]

14. Је ли Израил роб? Је ли роб у кући рођен? Зашто поста грабеж?

15. Рикаше на њ лавићи и дизаше глас свој, и обратише земљу његову у пустош; градови су му попаљени, те нема никога да живи у њима.

16. И синови Нофски и Тафнески опасоше ти тјеме.

17. Нијеси ли то сам себи учинио оставив Господа Бога својега кад те вођаше путем?

18. А сада што ће ти пут Мисирски да пијеш воде Сиорске? Што ли ће ти пут Асирски да пијеш воде из ријеке?

19. Твоја ће те злоћа покарати и твоје ће те одметање прекорити. Познај, дакле, и види да је зло и горко што си оставио Господа Бога својега и што нема страха мојега у теби, вели Господ Господ над војскама.

20. Јер давно изломих јарам твој и раскидох свезе твоје, и ти рече: Нећу бити слуга; а *на сваки високи хум и под свако зелено дрво идеш да се курваш. [*Ис 57, 5; Јер 3, 6.]

21. *Ја те посадох лозу изабрану, све сјеме истинито; па како ми се промијени и изметну се одвода од туђе лозе? [*Ис 5, 1.]

22. Да се измијеш салитром и узмеш много сапуна, опет ће се познавати безакоње твоје преда

Google search

мном, вели Господ Господ.

23. Како можеш рећи: Нијесам се оскврњио, нијесам ишао за Валима? Погледај пут свој по долу; познај шта си учинила, брза камило, која остављаш знаке на својим путовима.

24. Као дивља магарица, која је навикла на пустињу и по жељи душе своје вуче у се вјетар, кад навали, ко ће је вратити? Који је траже неће се уморити, наћи ће је у мјесецу њезину.

25. Чувај ногу своју, да није боса, и грло своје, да не жедни. Али ти велиш: Од тога нема ништа; не, јер љубим туђе, и за њима ћу ићи.

26. Као што се лупеж посрами кад се ухвати, тако ће се посрамити дом Израиљев, они цареви њихови, кнезови њихови, и свештеници њихови и пророци њихови,

27. Који говоре дрвету: Ти си отац мој; и камену: Ти си ме родио; јер ми окренуше леђа а не лице; а кад су у невољи говоре: Устани и избави нас.

28. А *гдје су богови твоји које си начинио себи? Нека устану, ако те могу избавити кад си у невољи, јер † имаш, Јуда, богова колико градова. [*Суд 10, 14; † Јер 11, 13.]

29. Зашто хоћете да се правдате са мном? Ви сте се сви одметнули од мене, вели Господ.

30. Узалуд *бих синове ваше, не примише науке; мач ваш прождрије пророке ваше као лав који дави. [*Ис 1, 5.]

31. О роде, видите ријеч Господњу! Бијаш ли пустиња Израиљу или мрачна земља? Зашто говори мој народ: Господари смо, нећемо више доћи к теби?

32. Заборавља ли дјевојка свој накит и невјеста урес свој? А народ мој заборави ме толико дана да им нема броја.

33. Зашто говориш да је добар твој пут тражећи што љубиш? Па си и неваљале жене научио својим путовима.

34. И јоште на скутовима твојим налази се крв сиромаша правијех; не налазим копајући, него је на свјема њима.

35. А ти говориш: Нијесам крив, гњев се је његов одвратио од мене. Ево, ја ћу се прети с тобом што говориш: Нијесам згријешо.

36. Зашто трчкаш тако мијењајући свој пут? Посрамићеш се од Мисирца како си се посрамио од Асирца.

37. Отићи ћеш и одатле с рукама над главом својом, јер Господ одбацује узданице твоје, и нећеш бити срећан у њима.

3. Позив на покајање. Обећање Божије милости Израиљу и Јуди.

1. Говоре: Ако ко пусти жену своју, и она отишавши од њега, уда се за другога, *хоће ли се онај вратити к њој? Не би ли се сасвијем оскврњила она земља? А ти си се курвала с многим милосницима; али опет врати се к мени, вели Господ. [*5 Мој 24, 4.]

2. Подигни очи своје к висинама, и погледај гдје се нијеси курвала; на путовима си сједела чекајући их као Арапин у пустињи, и оскврњила си земљу курварством својим и злоћом својом.

3. Зато се оставише дажди и не би познога дажда; али у тебе бјеше чело жене курве, и не хтје се стидјети.

4. Хоћеш ли отселе викати к мени: Оче мој, ти си вођ младости моје?

5. Хоће ли се срдити једнако? Хоће ли се гњевити довијека? Ето, говориш, а чиниш зло колико год можеш.

6. Још ми рече Господ за времена цара Јосије: Јеси ли видио што учини одметница, Израиљ? Како одлази *на свако високо брдо и под свако зелено дрво, и курва се ондје. [*Јер 2, 20.]

7. И пошто учини све то, рекох: Врати се к мени; али се не врати; и то видје невјерница, сестра њезина, Јуда.

8. И свидје ми се *за све то што учини прељубу одметница Израиљ да је † пустим и дам јој књигу распусну; **али се не побоја невјерница сестра јој Јуда, него отиде, те се и она прокурва. [*Јез 23, 9; † цар 17, 18; **Јез 23, 11.]

9. И срамотнијем курвањем својим оскврњи земљу, јер чињаше прељубу с каменом и с дрветом.

10. И код свега тога не врати се к мени невјерница сестра јој Јуда свијем срцем својим, него лажно, говори Господ.

11. Зато ми рече Господ: Одметница Израиљ оправда се више него невјерница Јуда.

12. Иди и вичи ове ријечи к сјеверу и реци: Врати се, одметнице Израиљу, вели Господ, и нећу пустити да падне гњев мој на вас, јер сам *милостив, вели Господ, нећу се гњевити довијека. [*Пс 103, 8, 9.]

13. Само познај безакоње своје, да си се одметнула Господу Богу својему, ти си тумарала к туђима

под свако дрво зелено, и нијесте слушали гласа мојега, вели Господ.

14. Обратите се, синови одметници, вели Господ, *јер сам ја муж ваш, и узећу вас, једнога из града и два из породице, и одвешћу вас у Сион. [*Ос 2, 21.]

15. И даћу вам *пастире по срцу својему, који ће вас пасти знањем и разумом. [*Јер 23, 4.]

16. И кад се умножите и народите у земљи, онда се, вели Господ, неће више говорити: Ковчег зајета Господњега; нити ће им долазити на ум нити ће га помињати, нити ће ходити к њему, нити ће га више оправљати.

17. У то ће се вријеме Јерусалим звати пријесто Господњи, и сви ће се народи сабрати у њ, к имену Господњему у Јерусалиму, и неће више ићи по мисли срца својега злога.

18. У то ће вријеме *дом Јудин ићи с домом Израљевијем, и доћи ће заједно из земље сјеверне у земљу коју дадох у нашљедство оцима вашим. [*Ис 11, 13.]

19. Али ја рекох: Како бих те поставио међу синове и дао ти земљу жељену, красно нашљедство мноштва народа? И рекох: Ти ћеш ме звати: Оче мој; и нећеш се одвратити од мене.

20. Доиста, као што жена изневјери друга својега, тако изневјеристе мене, доме Израљевијев, вели Господ.

21. Глас по високим мјестима нека се чује, плач, молбе синова Израљевијех, јер превратише пут свој, заборавише Господа Бога својега.

22. Вратите се, синови одметници, и *исцијелићу одмете ваше. Ево, ми идемо к теби, јер си ти Господ Бог наш. [*Ос 6, 1.]

23. Доиста, залуду су хумови, мноштво гора; доиста, у Господу је Богу нашем спасење Израљево.

24. Јер та срамота прождрије труд отаца наших од дјетињства нашега, овце њихове и говеда њихова, синове њихове и кћери њихове.

25. Лежимо у срамоти својој, и покрива нас руг наш; јер Господу Богу својему гријешисмо ми и оци наши од дјетињства својега до данас, и не слушамо гласа Господа Бога својега.

4. Поновна бесједа ради покајања. Непријатељ са сјевера опустошиће Јудејску земљу. Жалост пророкова.

1. Ако ћеш се вратити, Израљеу, вели Господ, к мени се врати, и ако уклониш гадове своје испред мене, нећеш се скитати.

2. И клећеш се *истинито, вјерно и право: Тако да је жив Господ! И народи ће се благосиљати њим, и њим ће се хвалити. [*Ис 65, 16.]

3. Јер овако вели Господ Јудејцима и Јерусалимљанима: *Орите себи крчевину, и не сијте у трње. [*Ос 10, 12.]

4. *Обрежите се Господу, и скините окрајак са срца својега, Јудејци и Јерусалимљани, да не изиде јарост моја као огањ и разгори се да не буде никога ко би угасио за зла дјела ваша. [*5 Мој 10, 16; Јер 9, 26.]

5. Објавите у Јудеји и огласите у Јерусалиму и реците: Трубите у трубу по земљи; вичите, сазовите народ и реците: Скупите се, и уђимо у тврде градове.

6. Подигните заставу према Сиону, бјежите и не стајте, јер ћу довести зло од *сјевера и погубио велику. [*Јер 1, 13-15.]

7. Излази лав из честе своје и који затире народе кренувши се иде с мјеста својега да обрати земљу твоју у пустош, градови твоји да се раскопају да не буде никога у њима.

8. Зато припашите костријет, плачите и ридајте, јер се жестоки гњев Господњи није одвратио од нас.

9. И тада ће, вели Господ, нестати срца цару и срца кнезовима, и свештеници ће се удивити и пророци ће се зачудити.

10. И рекох: Ах Господе, Господе! Баш си преварио овај народ и Јерусалим говорећи: Имаћете мир, а мач дође до душе.

11. У то ће се вријеме казати овоме народу и Јерусалиму: Вјетар врућ с високих мјеста у пустињи дува ка кћери народа мојега, не да провије ни прочисти.

12. Вјетар јачи од тијех доћи ће ми; и ја ћу им сада изрећи суд.

13. Гле, као облак подиже се, и кола су му као вихор, коњи су му бржи од орлова. Тешко нама, пропадосмо!

14. *Умиј срце своје ода зла, Јерусалиме, да би се избавио; докле ће стајати у теби мисли твоје ништавне? [*Ис 1, 16.]

15. Јер глас јавља од Дана, и оглашује зло од горе Јефремове.

16. Казујте народима; ево, оглашујте за Јерусалим да иду стражари из даљне земље, и пуштају глас свој на градове Јудине.

17. Као чувари пољски стаће око њега, јер се одметну од мене, вели Господ.
18. Пут твој и дјела твоја то ти учинише; то је од зла твојега да је горко и да ти допире до срца.
19. Јаох утроба, јаох утроба! Боли ме у срцу; срце ми бије; не могу мучати; јер глас трубни чујеш, душо моја, вику убојну.
20. Погибао на погибао оглашује се; јер се пустоши сва земља, наједанпут ће се опустошити моји шатори, завјесе моје зачас.
21. Докле ћу гледати заставу? Слушати глас трубни?
22. Јер је народ мој безуман, не познаје ме, луди су синови и без разума, мудри су да зло чине, а добро чинити не умију.
23. Погледах на земљу, а где без обличја је и пуста; и на небо, а свјетлости његове нема.
24. Погледах на горе, а где, тресу се и сви хумови дрмају се.
25. Погледах, а где, нема човјека, и све птице небеске одлетјеле.
26. Погледах, а где, Кармил је пустиња и сви градови његови оборени од Господа, од жестокога гњева његова.
27. Јер овако говори Господ: Сва ће земља опустјети; *али нећу сасвијем затрти. [*Јер 5, 10, 18.]
28. Зато ће тужити земља, и небо ће горе потамњети, јер рекох: Намислих, и нећу се раскајати, нити ћу ударити натраг.
29. Од вике коњика и стријелаца побјећи ће сви градови, отићи ће у густе шуме и на стијене ће се попети; сви ће градови бити остављени и нико неће у њима живјети.
30. А ти, опустошена, шта ћеш чинити? Ако се и облачиш у скерлет, ако се и китиш накитом златнијем, и мажеш лице своје, залуду се красиш, презиру те милосници, траже душу твоју.
31. Јер чујем глас као породиљин, цвиљење као жене која се први пут порађа, глас кћери Сионске, која рида, пружа руке своје говорећи: Тешко мени! Јер ми нестаје душа од убилаца.

5. *Различити гријеси јудејскога народа и пријетња казнама због њих.*

1. Прођите улицама Јерусалимским, и видите сада и разберите и потражите по улицама његовијем, хоћете ли наћи човјека, има ли ко да чини што је право и да тражи истину, па ћу опростити.
2. Ако и говорите: Тако да је жив Господ! – опет се криво куну.
3. Господе, не гледају ли очи твоје на истину? *Бијеш их, али их не боли; сатиреш их, али неће да приме науку, тврђе им је лице од камена, неће да се обрате. [*Јер 2, 30.]
4. И ја рекох: Сиромаси су, лудо раде, јер не знају пута Господњег, закона Бога својега.
5. Идем к властелима, и њима ћу говорити, јер они знају пут Господњи, закон Бога својега; али и они изломише јарам, покидаше сзве.
6. Зато ће их побити лав из шуме, вук ће их вечерњи потрти, рис ће вребати код градова њиховијех, ко год изиде из њих биће растргнут, јер је много гријеха њиховијех и силни су одмети њихови.
7. Како ћу ти опростити то? Синови твоји оставише мене, и куну се онима који нијесу богови. Како их наситих, стадоше чинити прељубу, и у кућу курвину стјечу се гомилом.
8. Јутром су кад устају као товни коњи, сваки рже за женом ближњег својега.
9. *Зато ли нећу походити, вели Господ, и душа моја неће ли се осветити таквом народу? [*Јер 5, 29.]
10. Изидите му на зидове и развалите, *али немојте сасвијем затрти, скините му пријеворнице, јер нијесу Господње. [*Јер 4, 27.]
11. Јер ме сасвијем изневјери дом Израиљев и дом Јудин, вели Господ.
12. Ударише у бах Господу и рекоше: Није тако, неће нас зло задесити, и нећемо видјети мача ни глади.
13. А ти пророци отићи ће у вјетар, и ријечи нема у њима, њима ће бити тако.
14. Зато овако вели Господ Господ над војскама: Кад тако говорите, ево ја ћу учинити да ријечи моје у устима твојим буду као огањ, а овај народ дрва, те ће их спалити.
15. Где, ја ћу довести на вас *народ из далека, доме Израиљев, вели Господ, народ јак, народ стар, народ којем језика нећеш знати нити ћеш разумјети што говори; [*Јер 6, 22.]
16. Којему је тул као гроб отворен, сви су јаки.
17. И појешће љетину твоју и хљеб твој, што синови твоји и кћери твоје шћаху јести, појешће овце твоје и говеда твоја, појешће винову лозу твоју и смокве твоје, и мачем ће затрти тврде градове твоје у које се уздаш.
18. Али ни тада, вели Господ, нећу вас сасвијем затрти.
19. Јер кад речете: Зашто нам чини Господ Бог наш све ово? Тада им реци: Како остависте мене и

служите туђим боговима у земљи својој, тако ћете служити туђинцима у земљи која није ваша.

20. Јавите ово у дому Јаковљеву, и огласите у Јуди говорећи:

21. Чујте ово, *луди и безумни народе, који имате очи а не видите, који имате уши а не чујете. [*Ис 6, 9.]

22. Мене ли се нећете бојати, вели Господ; од мене ли нећете дрхтати? Који поставих пијесак *мору за међу вјечном наредбом, и неће пријећи преко ње; ако му и устају вали, неће надјачати, ако и буче, неће је пријећи. [*Јов 38, 10, 11.]

23. Али је у народа овога срце упорно и непокорно; одступише и отидоше.

24. Нити рекоше у срцу свом: Бојмо се Господа Бога својега, *који нам даје дажд рани и позни на вријеме, и чува нам недјеље одређене за жетву. [*Дан 14, 17.]

25. Безакоња ваша одвраћају то, и гријеси ваши одбијају добро од вас.

26. Јер се налазе у народу мом безбожници, који вребају као птичари кад се притаје, међу замке да хватају људе.

27. Као крлетка пуна птица тако су куће њихове пуне пријеваре; зато посташе велики и обогатише се.

28. Угојише се, сјају се, мимоилазе зло, *не чине правде ни сирочету, и опет им је добро, и не дају правце убогим. [*Ис 1, 23.]

29. *Зато ли нећу походити, вели Господ, и душа моја неће ли се осветити таквом народу? [*Јер 5, 9.]

30. Чудо и страхота бива у земљи.

31. Пророци пророкују лажно, и свештеници господују преко њих, и народу је мојему то мило. А шта ћете радити на пошљедак?

6. Потпуно заслужена казна.

1. Скупите се из Јерусалима, синови Венијаминови, и у Текуји затрубите у трубу, и подигните знак огњен над Вет-Акеремом, *јер се види зло од сјевера и велика погибао. [*Јер 4, 6.]

2. Учиних кћер Сионску да је као лијепа и њежна дјевојка.

3. К њој ће доћи пастири са стадима својим, *разапеће око ње шаторе, сваки ће опасти своје мјесто. [*Јер 4, 17.]

4. Спремите рат на њу, устаните да ударимо у подне. Тешко нама, јер дан наже, и сјенке вечерње одуљаше.

5. Устаните да ударимо обноћ и развалимо дворове њезине.

6. Јер овако говори Господ над војскама: Сијеците дрва, и начините опкопе према Јерусалиму; то је град који треба походити; колики је год, насиље је у њему.

7. Као што извор точи воду своју, тако он точи злоћу своју; насиље и отимање чује се у њему, предомном су једнако болови и ране.

8. Поправи се, Јерусалиме, да се не отргне душа моја од тебе, да те не обратим у пустињу, у земљу гдје се не живи.

9. Овако говори Господ над војскама: Остатак ће се Израиљев пабирчити као винова лоза. Турај руку своју као берач у котарице.

10. Ко ме ћу говорити и свједочити да чују? Гле, ухо им је необрезано, те не могу чути; гле, ријеч је Господња њима подсмјих, није им мила.

11. Зато сам пун гњева Господњега; изнемогох устежући га; просућу га на дјецу по улицама и на сабране младиће, и човјек и жена ухватиће се, и стари и временити.

12. И куће ће њихове припасти другима, и њиве и жене, кад махнем руком својом на становнике ове земље, вели Господ.

13. Јер од малог до великога сви се дадоше на *лакомство, и пророк и свештеник, сви су варалице. [*Јер 8, 10.]

14. И *лијече ране кћери народа мојега овлаш, говорећи: Мир, мир; а мира нема. [*Јез 13, 10.]

15. Еда ли се постидјеше што чинише гад? Нити се постидјеше нити знају за стид; зато ће попадати међу онима који падају; кад их походим, нападаће, вели Господ.

16. Господ рече овако: Станите на путовима и погледајте, и питајте за старе стазе, који је пут добар, па идите по њему, и наћи ћете *мир души својој. А они рекоше: Нећемо да идемо. [*Мт 11, 29.]

17. И поставих вам *стражаре говорећи: Пазите на глас трубни. А они рекоше: Нећемо да пазимо. [*Јез 3, 17.]

18. Зато чујте, народи, и познај, зборе, што је међу њима.

19. *Чуј, земљо! Ево, ја ћу пустити зло на овај народ, плод мисли њиховијех, јер не пазе на моје ријечи, и одбацише закон мој. [*Ис 1, 2.]

20. *Што ће ми тамјан, што долази из Саве, и добри цимет из далеке земље? Жртве ваше паљенице нијесу ми угодне, нити су ми приноси ваши мили. [*Ис 1, 11.]
21. Зато овако говори Господ: Ево, ја ћу метнути овом народу сметње, о које ће се спотаћи и оцеви и синови, сусјед и пријатељ му, и погинуће.
22. Овако говори Господ: Ево, народ ће доћи из земље *сјеверне, и велик ће народ устати од крајева земаљских. [*Јер 5, 15.]
23. Лук и копље носиће, жестоки ће бити и немилостиви, глас ће им бучати као море, и јахаће на коњма, спремни као јунаци да се бију с тобом, кћери Сионска.
24. Кад чујемо глас о њему, клонуће нам руке, тута ће нас спомати и болови као породиљу.
25. Не излазите у поље, и путем не идите, јер је мач непријатељев и страх унаоколо.
26. Кћери народа мојега, припаши костријет и ваљај се у пепелу, жали као за сином јединцем и ридај горко, јер ће брзо доћи на нас затирач.
27. Поставих те да си стражара и град народу мом да дознајеш и извиђаш пут њихов.
28. Сви су одметници над одметницима, иду те опадају, *мјед су и гвожђе, сви су покварени. [*Јез 22, 18.]
29. Изгорјеше мјехови, огањ сажеже олово, узалуд се претапа, јер се зла не могу одлучити.
30. *Они ће се звати сребро лажно, јер их Господ одбаци. [*Ис 1, 22.]

7. Само спољашње служење Богу без кајања неприхватљиво је Богу и не може опстати на суду.

1. Ријеч која дође Јеремији од Господа говорећи:
2. Стани на вратима дома Господњега, и огласи ондје ову ријеч, и реци: Чујте ријеч Господњу, сви Јудејци, који улазите на ова врата да се поклоните Господу.
3. Овако говори Господ над војскама, Бог Израиљев: *Поправите своје путове и дјела своја, па ћу учинити да станујете на овом мјесту. [*Јер 26, 13.]
4. Не уздајте се у лажне ријечи говорећи: Црква Господња, црква Господња, црква Господња ово је.
5. Него доиста поправите своје путове и дјела своја, и судите право између човјека и ближњега његова.
6. Иностранцу, сироти и удовици не чините криво, и крви праве не прољевајте на овом мјесту, и не идите за другим боговима на своје зло.
7. Тада ћу учинити да станујете од вијека до вијека на овом мјесту, у земљи коју сам дао оцима вашим.
8. Ето, ви се уздате у ријечи лажне, које не помажу.
9. Крадете, убијате и чините прељубу, кунете се криво, и кадите Валима, и идете за другим боговима, којих не знате;
10. Па онда доходите и стајете преда мном у овом дому, који се зове мојим именом, и говорите: Избависмо се, да чините све ове гадове.
11. Је ли овај дом, који се зове мојим именом, у вашим очима *пећина хајдучка? Гле, и ја видим, вели Господ. [*Мт 21, 13.]
12. Него идите сада на *моје мјесто, које је било у Силому, гдје намјестих име своје испочетка, и видите † што сам му учинио за злоћу народа својега Израиља. [*ИНав 18, 1; † 1 Сам 4, 11; Пс 78, 60.]
13. Зато сада, што чините сва она дјела, вели Господ, и што вам говорим зарана једнако, а ви не слушате, и *кад вас зовем, а ви се не одзивате, [*ПрС 1, 24; Ис 65, 12.]
14. Зато ћу учинити тому дому, који се зове мојим именом, у који се ви уздате, и овому мјесту, које дадох вама и оцима вашим, као што сам учинио *Силому. [*Јер 26, 6.]
15. И одбацићу вас од лица својега, *као што сам одбацио сву браћу вашу, све сјеме Јефремово. [*2 цар 17, 23.]
16. *Ти се, дакле, не моли за тај народ, и не подижи вике ни молбе за њих, и не говори ми за њих; јер те нећу услишити. [*Јер 11, 14; 14, 11.]
17. Зар не видиш шта чине по градовима Јудинијем и по улицама Јерусалимским?
18. *Синови купе дрва, а оцеви ложе огањ, и жене мијесе тијесто, да пеку колаче царици небеској, и да љевају наљево другим боговима, да би мене дражили. [*Јер 44, 17.]
19. Мене ли драже, говори Господ; еда ли не себе, на срамоту лицу својему?
20. Зато овако говори Господ Господ: Гле, гњев мој и јарост моја излиће се на ово мјесто, на људе и на стоку и на дрвета пољска и на род земаљски, и распалиће се, и неће се угасити.
21. Овако вели Господ над војскама Бог Израиљев: Жртве своје паљенице саставите са приносима својим, и једите месо.
22. *Јер не говорих оцима вашим, нити им заповједих, кад их изведох из земље Мисирске, за жртве

паљенице ни за приносе. [*1 Сам 15, 22.]

23. Него им ово заповједих говорећи: Слушајте глас мој и *бићу вам Бог и ви ћете ми бити народ, и идите свијем путовима које вам заповједих, да би вам добро било. [*2 Мој 19, 5.]

24. *Али не послушаше, нити уха својега пригнуше, него идоше по савјетима и мислима злога срца својега, и отидоше натраг а не напријед. [*Јер 11, 8.]

25. Откад изиђоше оци ваши из земље Мисирске до данас, слух к вама све слуге своје пророке сваки дан зарана и без престанка.

26. Али не послушаше ме, нити уха својега пригнуше, него бијаху тврдоврати и чинише горе него оци њихови.

27. Говорићеш им све ове ријечи, али те неће послушати; и зваћеш их, али ти се неће одазвати.

28. Зато им реци: Ово је народ који не слуша гласа Господа Бога својега, нити прима науке; пропада вјера и нестала је из уста њиховијех.

29. Остризи косу своју и баци је, и заридија иза гласа на високим мјестима, јер одбаци Господ и остави род на који се разгњеви.

30. Јер синови Јудини учинише што је зло преда мношвом, говори Господ, метнуше гадове своје у дом који се зове мојим именом, да би га оскврнили.

31. И саградише *висине Тофету, који је у долини сина Еномова, да сажичу синове своје и кћери своје огњем, што нијесам заповједио нити ми је дошло на ум. [*2 цар 23, 10.]

32. Зато, ево, *иду дани, вели Господ, кад се више неће звати Тофет ни долина сина Еномова, него долина крвна, и погребаваше се у Тофету, јер неће бити мјеста. [*Јер 19, 6.]

33. И мртва ће тјелеса народа овога бити храна птицама небеским и звијерју земаљском, и неће бити никога да их плаши.

34. И учинићу, *те ће из градова Јудинијех и с улица Јерусалимских нестати гласа радосна и гласа весела, гласа женикова и гласа невјестина; јер ће земља опустјети. [*Јер 16, 9.]

8. Највећа срамота, пустошење и прогонство сналази народ због његова отпадништва.

1. У то вријеме, говори Господ, извадиће се из гробова кости царева Јудинијех и кости кнезова његовијех и кости свештеничке и кости пророчке, и кости становника Јерусалимских;

2. И разметнуће се према сунцу и мјесецу и свој војсци небеској, које љубише и којима служише и за којима идоше и које тражише и којима се клањаше; неће се покупити ни погрести, него ће бити гној по земљи.

3. И волеће смрт него живот сав остатак што их остане од овога рода злога, што их остане по свијем мјестима куда их раждадем, говори Господ над војскама.

4. Још им реци: Овако вели Господ: Ко падне, не устаје ли? Ко зађе, не враћа ли се?

5. Зашто је зашао тај народ Јерусалимски за свагда? Држе се пријеваре, неће да се обрате.

6. Пазио сам и слушао, не говоре право, нема никога да се каје за зло своје, да рече: Што учиних? Сваки је окренуо својим трком, као коњ кад нагне у бој.

7. И *рода под небом зна своје вријеме, грлица и ждрао и ластва пазе на вријеме кад долазе; а народ мој не зна суда Господњег. [*Ис 1, 3.]

8. Како говорите: Мудри смо, и закон је Господњи у нас? Доиста, гле, лаж учини лажљива писаљка књижевничка.

9. Мудраци се осрамотише, уплашише се и ухватише се; ето, одбацише ријеч Господњу, па каква им је мудрост?

10. Зато ћу дати жене њихове другима, њиве њихове онима који ће их наслиједити, јер од малог до великога сви се дадоше на *лакомство, и пророци и свештеници, сви су варалице. [*Ис 56, 11; Јер 6, 13.]

11. Јер лијече ране кћери народа мојега овлаш говорећи: Мир, мир; а мира нема.

12. Еда ли се постидјеше што чинише гад? Нити се постидјеше нити знају за стид; зато ће попадати међу онима који падају; кад их походим, нападаће, вели Господ.

13. Сасвијем ћу их истријебити, говори Господ, нема грозда на лози, ни смокве на дрвету, и лишће је опало; и што сам им дао узеће им се.

14. Што стојимо? Скупите се и уђимо у тврде градове, и ондје мучимо; јер нас је Господ Бог наш умучкао напојивши нас *жучи, јер згријешисмо Господу. [*Јер 9, 15.]

15. *Чекасмо мир, али нема добра; и вријеме да оздравимо, а гле, страх. [*Јер 14, 19.]

16. Од Дана чу се фрцање коња његовијех, од рзања пастуха његовијех сва се земља затресе, дођоше и поједоше земљу и све што бјеше у њој, градове и који живљаху у њима.

17. Јер, ево, ја ћу пустити на вас змије, аспиде, од којих нема *бајања, те ће вас уједати, говори

Господ. [*Проп 10, 11.]

18. Окријепио бих се у жалости, али је срце у мени изнемогло.

19. Ето вике кћери народа мојега из даљне земље: Зар Господ није у Сиону? Цар његов зар није у њему? Зашто ме разгњевише својим ликовима резанијем, туђим таштинама?

20. Жетва је прошла, љето минуло, а ми се не избависмо.

21. Сатрвен сам што је кћи народа мојега сатрвена, у жалости сам, чудо освоји ме.

22. Нема ли *балсама у Галаду? Нема ли ондје љекара? Зашто се, дакле, не исцијели кћи народа мојега? [*Ис 46, 11.]

9. Јадиковање због покварености народа који је својим необрезаним срцем презрео једини пут спасења.

1. О *да би глава моја била вода, а очи моје извори сузни! Да плачем дању и ноћу за побијенима кћери народа својега. [*Јер 13, 17.]

2. О, да ми је у пустињи станак путнички! Да оставим народ свој и да отидем од њих, јер су сви прељубочинци, збор невјернички;

3. И запињу језик свој као лук да лажу, и осилише на земљи, али не за истину, него иду из зла у зло, нити знају за ме, говори Господ.

4. *Чувајте се сваки пријатеља својега и ниједноме брату не вјерујте; јер сваки брат ради да поткине другога, и сваки пријатељ иде те опада. [*Мих 7, 5, 6.]

5. И сваки вара пријатеља својега и не говори истине, уче језик свој да говори лаж, муче се да чине зло.

6. Стан ти је усред пријеваре; ради пријеваре неће да знају за ме, говори Господ.

7. Зато овако говори Господ над војскама: Гле, претопићу их, и окушаћу их; јер што бих чинио ради кћери народа својега?

8. Језик им је стријела смртна, говори пријевару; устима говоре о миру с пријатељем својим, а у срцу намјештају засједу.

9. *Зато ли их нећу походити, говори Господ; душа моја неће ли се осветити таквом народу? [*Јер 5, 9.]

10. За овијем горама ударићу у плач и у ридање, и *за торовима у пустињи у нарицање; јер изгорјеше да нико не пролази нити се чује глас од стада, и птице небеске и стока побјегоше и отидоше. [*Јер 12, 4.]

11. И обратићу Јерусалим у гомилу, у стан змајевски; и градове Јудине обратићу у пустош да неће нико онуда живјети.

12. Ко је мудар да би разумио? И коме говорише уста Господња, да би објавио зашто земља пропаде и изгорје као пустиња да нико не пролази?

13. Јер Господ рече: Што оставише закон мој, који метнух пред њих, и не слушаше гласа мојега и не ходише за њим,

14. Него *ходише за мислима срца својега и за Валима, чему их научише оци њихови, [*Јер 7, 24.]

15. Зато овако вели Господ над војскама, Бог Израилев: *Ево, ја ћу нахранити тај народ пеленом и напојићу их жучи. [*Јер 23, 15.]

16. И *расијаћу их међу народе, којих не познаваше ни они ни оци њихови; и пуштаћу за њима мач докле их не истријебим. [*3 Мој 26, 33.]

17. Овако вели Господ над војскама: Гледајте и зовите нарикаче нека дођу, и пошљите по вјеште нека дођу,

18. И нека брже наричу за нама, да се роне сузе од очију наших, и од вјеђа наших да тече вода.

19. Јер се гласно ридање чу од Сиона: Како пропадосмо! Посрамисмо се врло, јер се растављасмо са земљом, јер обарају станове наше.

20. Зато, жене, чујте ријеч Господњу и нека прими ухо ваше ријеч уста његовијех, и учите кћери своје ридати и једна другу нарицати.

21. Јер се попе смрт на прозоре наше и уће у дворове наше да истријеби дјецу с улица и младиће с путова.

22. Реци: Овако говори Господ: И мртва ће тјелеса људска лежати као гној по њиви и као руковети за жетеоцем, којих нико не купи.

23. Овако вели Господ: Мудри да се не хвали мудрошћу својом, ни јаки да се не хвали снагом својом, ни богати да се не хвали богатством својим.

24. Него, *ко се хвали, нека се хвали тијем што разумије и познаје мене да сам ја Господ који чиним милост и суд и правду на земљи, јер ми је то мило, говори Господ. [*1 Кор 1, 31; 2 Кор 10, 17.]

25. Ето, иду дани, вели Господ, кад ћу походити све, обрезане и необрезане,

26. Мисирце и Јудејце и Едомце и синове Амонове и Моавце и све који се с краја стригу, који живе у пустињи; јер су сви ти народи необрезани, и сав је дом Израиљев необрезана срца.

10. Идоле и идолопоклонике живи ће Бог уништити, а свој ће народ казнити с мјером.

1. Слушајте ријеч коју вам говори Господ, доме Израиљев.
2. Овако вели Господ: Не учите се путу којим иду народи, и од знака небеских не плашите се, јер се од њих плаше народи.
3. Јер су уредбе у народа таштина, јер *сијеку дрво у шуми, дјело руку умјетничких сјекиром; [*Ис 40, 19, 20.]
4. Сребром и златом украшују га, клинима и чекићима утврђују га да се не помиче;
5. Стоје право као палме, не говоре; треба их носити, јер не могу ићи; не бој се, јер не могу зла учинити, а не могу ни добра учинити.
6. Нико није као ти, Господе; велик си и велико је име твоје у сили.
7. Ко се не би тебе бојао, царе над народима? Јер теби то припада; јер међу свијем мудрацима у народа и у свијем царствима њиховијем нема таквога какав си ти.
8. Него су сви луди и безумни, дрво је наука о таштини.
9. Сребро ковано доноси се из Тарсиса и злато из Уфаза, дјело умјетничко и руку златарских, одијело им је од порфире и скерлета, све је дјело умјетничко.
10. А Господ је прави Бог, Бог живи и цар вјечни, од његове срдње тресе се земља, и гњева његова не могу поднијети народи.
11. Овако им реците: Богова који нијесу начинили небо ни земљу, нестаће са земље и испод неба.
12. Он је начинио земљу силом својом, утврдио васељену мудрошћу својом, и разумом својим разастро небеса;
13. *Он кад пусти глас свој, буче воде на небесима, † подиже пару с крајева земаљских, пушта муње с даждем, и изводи вјетар из стаја његовијех. [*Јов 38, 34; † Пс 135, 7.]
14. Сваки човјек поста безуман од знања, сваки се златар осрамоти ликом резанијем, јер су лаж ливени ликови његови, и нема духа у њима.
15. Таштина су, дјело пријеварно; кад их походим, погинуће.
16. *Није такав дио Јаковљев, јер је Творац свему, и † Израиљ му је напљедство, име му је Господ над војскама. [*Пс 16, 5; † 5 Мој 32, 9.]
17. Покупи из земље трг свој ти која сједиш у граду.
18. Јер овако вели Господ: Гле, ја ћу избацити као праћком становнике ове земље, и притијеснићу их да осјете.
19. Тешко мени од муке моје, рећи ће; љута је рана моја; а ја рекох: *То је бол, треба да га подносим. [*Пс 77, 10.]
20. Мој је шатор опустошен и сва ужа моја покидана, синови моји отидоше од мене и нема их, нема више никога да разапне шатор мој и дигне завјесе моје.
21. Јер пастири посташе безумни и Господа не тражише; зато не бише срећни, и све се стадо њихово распрша.
22. Гле, иде глас и врева велика из сјеверне земље да обрати градове Јудине у пустош, у стан змајевски.
23. Знаш, Господе, да пут човјечији није у његовој власти, нити је човјеку који ходи у власти да управља корацима својим.
24. *Карај ме, Господе, али с мјером, не у гњеву свом да ме не би затро. [*Пс 6, 1.]
25. *Излиј гњев свој на народе који те не познају, и на племена која не призивају имена твојега, јер прождријеше Јакова, прождријеше га да га нема, и насеље његово опустише. [*Пс 79, 6.]

11. Божији завјет. Невјерство народа. Јеремија у животној опасности.

1. Ријеч која дође Јеремији од Господа говорећи:
2. Слушајте ријечи овога завјета, и казујте људима Јудинијем и становницима Јерусалимским.
3. И реци им: Овако вели Господ Бог Израиљев: *Проклет да је ко не послуша ријечи овога завјета, [*5 Мој 27, 26.]
4. Који заповједих оцима вашим кад их изведох из земље Мисирске, из пећи гвоздене говорећи: Слушајте глас мој и творите ово све како вам заповиједам, па ћете ми бити народ и ја ћу вам бити Бог,
5. Да бих испунио заклетву којом се заклек оцима вашим да ћу им дати земљу у којој тече млијеко и мед, како се види данас. А ја одговорих и рекох: Амин, Господе.

6. Потом рече ми Господ: Казуј све ове ријечи по градовима Јудинијем и по улицама Јерусалимским говорећи: Слушајте ријечи овога зајета, и извршујте их.
7. Јер тврдо засвједочавах оцима вашим откад их изведох из земље Мисирске до данас, зарана једнако говорећи: Слушајте глас мој.
8. *Али не послушаше и не пригнуше уха својега, него ходише сваки за мислима злога срца својега; зато пустих на њих све ријечи овога зајета, који заповједих да врше а они не вршише. [*Јер 7, 26.]
9. Тада ми рече Господ: Буна је међу људима Јудинијем и становницима Јерусалимским.
10. Вратили су се на безакоња старијех својих, који не хтјеше слушати мојих ријечи, и иду за другим боговима, те им служе; дом Израиљев и дом Јудин покварише зајет мој, који учиних с оцима њиховијем.
11. Зато овако вели Господ: Ево, ја ћу пустити на њих зло из којег неће моћи изаћи, и *вапиће к мени, али их нећу услишити. [*ПрС 1, 28; Ис 1, 15.]
12. Тада ће градови Јудини и становници Јерусалимски ићи и *вапити к боговима којима каде, али им неће помоћи у невољи њиховој. [*5 Мој 32, 37, 38.]
13. Јер имаш богова, Јудо, колико градова, и колико има улица у Јерусалиму, толико подигосте олтара срамотнијех, олтара да кадите Валу.
14. *Ти се, дакле, не моли за тај народ, и не подижи вике ни молбе за њих, јер их нећу услишити кад завапију к мени у невољи својој. [*Јер 7, 16; 14, 11.]
15. Што ће мили мој у дому мом кад чини грдило с многима, и свето месо отиде од тебе, и веселиш се кад зло чиниш?
16. Господ те назва маслином зеленом, лијепом ради доброга рода; али с хуком великога вјетра распали огањ око ње, и гране јој се поломише.
17. Јер Господ над војскама, који те је посадио, изрече зло по те, за злоћу дома Израиљева и дома Јудина, коју чинише међу собом да би ме разгњевили кадећи Валу.
18. Господ ми објави, те знам; ти ми показа дјела њихова.
19. А ја бијех као јагње и теле које се води на клање, јер не знадијех да се договарају на ме: Оборимо дрво с родом његовијем, и истријesimo га из земље живијех да му се име не спомине више.
20. Али, Господе над војскама, судијо праведни, који *испитујеш бубреге и срце, дај да видим освету твоју на њима, јер теби казах парбу своју. [*Пс 7, 9.]
21. Зато овако вели Господ за Анатоћане који траже душу твоју говорећи: Не пророкуј у име Господње да не погинеш од наших руку;
22. Зато овако вели Господ над војскама: Ево, ја ћу их походити; младићи ће њихови изгинути од мача, синови њихови и кћери њихове изгинуће од глади.
23. И неће бити од њих остатка; јер ћу пустити зло на Анатоћане кад их походим.

12. *Тешке прилике земље због грјехова њених становника. Прорицање о суседним народима.*

1. Праведан си, Господе, ако бих се правдао с тобом; али ћу проговорити о судовима твојим. *Зашто је пут безбожнички срећан? Зашто живе у миру сви који чине невјеру? [*Јов 21, 7; Пс 73, 3.]
2. Ти их посади, и они се укоријенише, расту и род рађају; ти си им близу уста, али далеко од бубрега.
3. Али, Господе, ти ме познајеш, разгледаш ме и окушао си срце моје како је према теби; одвучи их као овце на клање, и приправи их за дан кад ће се убити.
4. Докле ће тужити земља, и трава свега поља сахнути са злоће онијех који живе у њој? Неста све стоке и птица, јер говоре: Не види краја нашега.
5. Кад си трчао с пјешцима па те уморише, како ћеш се утркивати с коњма? И кад ти је тако у земљи мирној, у коју се уздаш, шта ћеш чинити кад устане Јордан?
6. Јер и браћа твоја и дом оца твојега, и они те изневјерише, и они вичу за тобом иза гласа. Не вјеруј им ако би ти и пријатељски говорили.
7. Оставих дом свој, напустих нашљедство своје; што бијаше мило души мојој, дадох га у руке непријатељима његовијем.
8. Нашљедство моје поста ми као лав у шуми, пушта глас свој на мене, зато ми омрзну.
9. Нашљедство моје поста ми птица грабљива; птице, слетите се на њу, скуpite се сви звјерови пољски, ходите да једете.
10. Пастири многи поквариће мој виноград, потлачиће дио мој, мили дио мој обратиће у голу пустош.
11. Обратиће га у пустош, опустошен плакаће преда мном; сва ће та земља опустјети, јер нико не узима на ум.

12. На сва висока мјеста по пустињи доћи ће затирачи; јер ће мач Господњи прождирати од једнога краја земље до другога, неће бити мира ниједном тијелу.
13. *Сијаће пшеницу, а трње ће жети; мучиће се, а користи неће имати, и стидјеће се љетине своје, са жестокога гњева Господњег. [*5 Мој 28, 38.]
14. Овако говори Господ за све зле сусједи моје, који дирају нашљедство што дадох народу својему Израиљу: Ево, ја ћу их почупати из земље њихове, и дом Јудин ишчупаћу испред њих.
15. А кад их ишчупам, опет ћу се смилovati на њих, и доведићу опет свакога њих на нашљедство његово и свакога у земљу његову.
16. И ако добро науче путове народа мојега *да се заклинју мојим именом: Тако да је жив Господ, као што су они учили мој народ да се куне Валом, тада ће се сазидати усред народа мојега. [*Јер 4, 2.]
17. Ако ли не послушају, тада ћу ишчупати сасвијем такви народ и затрти, говори Господ.

13. *Казна Јудејаца представљена у виду појаса и мјехова. Одвођење у ропство.*

1. Овако ми рече Господ: Иди и купи себи појас ланен и опаши се њим, а не мећи га у воду.
2. Тако купих појас по ријечи Господњој, и опасих се њим.
3. Потом дође ми опет ријеч Господња говорећи:
4. Узми тај појас што си купио, што је око тебе, па се дигни и иди на Еуфрат, и сакриј га ондје у какву расјелину камену.
5. И отидох и сакрих га код Еуфрата, како ми заповједи Господ.
6. А послије много времена рече ми Господ: Устани и иди на Еуфрат, и узми појас који ти заповједих да сакријеш ондје.
7. И отидох на Еуфрат и откопах и узех појас с мјеста гдје га бијаш сакрио; а гле, појас отрухнуо, и не бјеше ни за што.
8. Тада ми дође ријеч Господња говорећи:
9. Овако вели Господ: Тако ћу учинити да отрухне понос Јудин и велики понос Јерусалимски.
10. Тога народа неваљалога, што неће да слуша мојих ријечи, што *ходи по мислима срца својега и иде за другим боговима служећи им и клањајући им се, и биће као тај појас, који није ни за што. [*Јер 11, 8.]
11. Јер како се појас припоји око човјека, тако бијаш припојио око себе сав дом Израиљев и сав дом Јудин, вели Господ, да би били мој народ на славу и хвалу и дику; али не послушаше.
12. Зато им реци ову ријеч: Овако вели Господ Бог Израиљев: Сви се мјехови пуне вина. А они ће рећи: Зар не знамо да се сви мјехови пуне вина?
13. Тада им реци: Овако вели Господ: Ево, ја ћу напунити *пјаности све становнике ове земље и царева који сједе умјесто Давида на пријестолу његову, и свештенике Јерусалимске. [*Ис 51, 17.]
14. И разбићу их једнога о другога, и оцева и синове, вели Господ; нећу пожалити ни поштедјети нити се смилovati, да их не потрем.
15. Слушајте и чујте, немојте се поносити, јер Господ говори.
16. Дајте славу Господу Богу својему док није спустио мрак, докле се нијесу спотакле ноге ваше по горама мрачнијем, да чекате свјетлост, а он је обрати у сјен смртни и претвори у таму.
17. Ако ли ово не послушате, душа ће моја плакати тајно због охолости ваше и ронити сузе, сузе ће тећи из ока мојега, јер ће се заробити стадо Господње.
18. Реци цару и царици: Доље сједите, јер ће се славни вијенац ваш скинути с ваше главе.
19. Градови јужни затвориће се и неће бити никога да их отвори, одвешће се Јуда у ропство, сасвијем ће се одвести у ропство.
20. Подигните очи своје и видите оне што иду од сјевера. Гдје је стадо што ти је предано, стадо славе твоје?
21. Шта ћеш рећи кад те походи? Јер си их ти научио да буду кнезови над тобом. Неће ли те спопасти болови као жену кад се порађа?
22. Ако ли речеш у срцу свом: Зашто ме то задеси? За мноштво безакоња твојега *узгрнуће се скути твоји и обућа ти се скинути. [*Ис 47, 2, 3; Јез 16, 37.]
23. Може ли Етиопљанин промијенити кожу своју или рис шаре своје? Можете ли ви чинити добро научивши се чинити зло?
24. Зато ћу их разметнути као што размеће пљеву вјетар из пустиње.
25. То је дио твој и оброк твој од мене, говори Господ, зато што си ме заборавио и поуздао се у лаж.
26. Зато ћу ти ја *узгрнути скуте на лице да се види срамота твоја. [*Јер 13, 22.]
27. Прељубе твоје, рзање твоје, срамотна курварства твоја по хумовима, по пољима, гадове твоје видио сам; тешко теби, Јерусалиме! Зар се нећеш очистити? Докле још?

14. *Објављивање суше и глади.*

1. Ријеч Господња која дође Јеремији о суши:
2. Јуда тужи, и врата су му жалосна; леже на земљи у црно завити; вика из Јерусалима подиже се.
3. Највећи између њих шаљу најмање на воду; дошавши на студенце не налазе воде, враћају се с празнијем судовима својим, стиде се и сраме се и покривају главу своју.
4. Земља је испуцала, јер не бјеше дажда на земљи; зато се тежаци стиде и покривају главу своју.
5. И кошута у пољу оставља младе своје, јер нема траве.
6. И дивљи магарци стојећи на висовима, вуку у се вјетар као змајеви, очи им ишчиљеше, јер нема траве.
7. Кад безакоња наша свједоче на нас, Господе, учини ради имена својега; јер је много одмета наших, теби сагријешисмо.
8. Наде Израилев, спаситељу његов у невољи! Зашто си као туђин у овој земљи и као путник који се уврати да преноћи?
9. Зашто си као уморан човјек, као јунак који не може избавити? Та, ти си усред нас, Господе, и име је твоје призвано на нас; немој нас оставити.
10. Овако говори Господ за народ овај: Мило им је што се скитају, не устављају ногу својих, зато нијесу мили Господу; сада ће се опоменути безакоња њихова и походиће гријехе њихове.
11. Потом рече ми Господ: *Не моли се за тај народ да би му било добро. [*Јер 7, 16; 11, 14.]
12. *Ако ће и постити, нећу услишити вике њихове; и † ако ће принијети жртве паљенице и дар, неће ми то угодити, него мачем и глађу и помором поморићу их. [*Ис 58, 3; † Јер 6, 20.]
13. Тада рекох: Ох, Господе Господе, ево, пророци им говоре: Нећете видјети мача, и неће бити глади у вас, него ћу вам дати мир поуздан на овом мјесту.
14. А Господ ми рече: *Лаж пророкују ти пророци у моје име, † нијесам их послао, нити сам им заповједио, нити сам им говорио; лажне утваре и гатање и ништавило и пријевару срца својега они вам пророкују. [*Јер 27, 10; † Јер 23, 21; 27, 15; 29, 8, 9.]
15. Зато овако вели Господ за пророке који пророкују у моје име а ја их нијесам послао, и говоре да неће бити мача ни глади у овој земљи: Од мача и глади изгинуће ти пророци.
16. А народ овај којему они пророкују биће поваљан по улицама Јерусалимским од глади и мача, и неће бити никога да их погребе, њих, жене њихове и синове њихове и кћери њихове; тако ћу излити на њих злоћу њихову.
17. Реци им, дакле, ову ријеч: Нека очи моје лију сузе дању и ноћу и нека не престају, јер дјевојка кћи мојега народа сатре се веома, од ударца прељута.
18. Ако изидем у поље, ето побијенијех мачем; ако уђем у град, ето изнемоглијех од глади; јер и пророк и свештеник отидоше у земљу које не знају.
19. Еда ли си сасвијем одбацио Јуду? Еда ли је омрзао души твојој Сион? Зашто си нас ударио тако да нам нема лијека? *Чекасмо мир али нема добра; и вријеме да оздравимо, а гле, страх. [*Јер 8, 15.]
20. Признајемо, Господе, злоћу своју, безакоње отаца својих, згријешили смо ти.
21. Немој нас одврћи ради имена својега; немој наружити пријестола славе своје, опомени се завјета својега с нама, немој га укинути.
22. Има ли међу таштинама у народа који да даје дажд? Или небеса дају ли ситан дажд? Нијеси ли ти то, Господе Боже наш? Зато тебе чекамо, јер ти чиниш све то.

15. *Пропаст народа је неизбјегна, али ће остатак наћи милост. Тужба пророкова на своју службу. Божија утјеха.*

1. И *рече ми Господ: Да стане † Мојсије и Самуило преда ме, не би се душа моја обратила к томе народу; отјерај их испред мене, и нека одлазе. [*Јез 14, 14; † Пс 99, 6.]
2. И ако ти реку: Куда ћемо ићи? Тада им реци: Овако вели Господ: *Ко је за смрт, на смрт; ко је за мач, под мач; ко за глад, на глад; ко за ропство, у ропство. [*Јер 43, 11; Зах 11, 9.]
3. И пустићу на њих четворо, говори Господ: мач, да их убија, и псе, да их развлаче, и птице небеске и звијери земаљске, да их једу и истријебе.
4. И даћу их да се потуцају по свијем царствима земаљским ради *Манасије, сина Језекијина, цара Јудина, за оно што је учинио у Јерусалиму. [*2 цар 21, 11 и даље; 23, 26.]
5. Јер ко би се смисловао на тебе, Јерусалиме? Ко ли би те пожалио? Ко ли би дошао да запита како ти је?
6. Ти си ме оставио, говори Господ, отишао си натраг; зато ћу махнути руком својом на те и погубићу те; досади ми жалити.

7. Зато ћу их извијати вијачом на вратима земаљским, учинићу их сиротима, потрћу народ свој, јер се не враћају с путова својих.
8. Више ће ми бити удовица његовијех него пијеска морскога, довешћу им на мајке момачке затираче у подне, и пустићу изненада на њих сметњу и страхоту.
9. Изнемоћи ће која је родила седморо и испустиће душу, *сунце ће јој заћи још за дана, срамиће се и стидјеће се, а остатак ћу њихов дати под мач пред непријатељима њиховијем, говори Господ.
[*Ам 8, 9.]
10. *Тешко мени, мајко моја, што си ме родила да се са мном препире и да се са мном свађа сва земља; не давах у зајам нити ми даваше у зајам, и опет ме сви проклињу. [*Јер 20, 14.]
11. Господ рече: Доиста, остатку ће твојему бити добро, и бранићу те од непријатеља кад будеш у невољи и у тјескоби.
12. Еда ли ће гвожђе сломити гвожђе сјеверно и мјед?
13. Имање твоје и благо твоје даћу да се разграби без цијене по свијем међама твојим, и то за све гријехе твоје.
14. И одвешћу те с непријатељима твојим у земљу које не познајеш, јер се распалио огањ од гњева мојега, и горјеће над вама.
15. Ти знаш, Господе, опомени ме се и походи ме и освети ме од онијех који ме гоне; немој ме зграбити докле се устежеш од гњева; знај да подносим руг тебе ради.
16. Кад се нађоше ријечи твоје, *поједох их, и ријеч твоја би ми радост и весеље срцу мојему, јер је име твоје призвано на ме, Господе Боже над војскама. [*Ез 3, 1, 3.]
17. Не сједим у вијећу подсмјевачком, нити се с њима веселим; сједим сам ради руке твоје, јер си ме напунио срдње.
18. Зашто бол мој једнако траје? И зашто је рана моја смртна, те неће да се исцијели? Хоћеш ли ми бити као варалица, као вода непостојана?
19. Зато овако вели Господ: Ако се обратиш, ја ћу те опет поставити да стојиш преда мном; ако одвојиш што је драгоцјено од рђавога, бићеш као уста моја; они нека се обрате к теби, а ти се не обраћај к њима.
20. И учинићу да будеш томе народу као јак зид мједен, и удараће на те, али те неће надвладати; јер сам ја с тобом да те чувам и избављам, говори Господ.
21. И избавићу те из руку злијех људи, и искупићу те из руку насилничких.

16. Опустошење и прогонство Јудино. Повратак Израиља из Вавилона.

1. Потом дође ми ријеч Господња говорећи:
2. Немој се женити, и да немаш синова ни кћери на том мјесту.
3. Јер овако говори Господ за синове и кћери што се роде на том мјесту и за матере њихове које их роде, и за оце њихове који их роде у тој земљи:
4. Љутом ће смрћу помријети, неће бити оплакани нити ће се погрести, биће гној по земљи, и од мача и од глади изгинуће, и мртва ће тјелеса њихова бити храна птицама небеским и звијерима земаљским.
5. Јер овако говори Господ: Не улази у кућу у којој је жалост, и не иди да плачеш нити их жали; јер сам узео мир свој од тога народа, говори Господ, милост и жаљење.
6. Помријеће мали и велики у овој земљи, неће бити погребени нити ће се оплакати, нити ће се ко резати ни главе стрићи за њима.
7. Неће им се дати хљеба у жалости да се потјеше за мртвијем, нити ће их напојити из чаше ради утјехе за оцем или за матером.
8. Тако не улази у кућу у којој је жалост да сједеш с њима да једеш и пијеш.
9. Јер овако вели Господ над војскама, Бог Израиљев: Ево, *ја ћу учинити да на овом мјесту пред вашим очима и за ваших дана не буде гласа радосна ни гласа весела, гласа женикова ни гласа невјестина. [*Јер 7, 34.]
10. А кад кажеш томе народу све ове ријечи, ако ти реку: Зашто изрече Господ све то велико зло на нас? И какво је безакоње наше или какав је гријех наш, којим згријешисмо Господу Богу својему?
11. Тада им реци: Јер оци ваши оставише мене, говори Господ, и идоше за другим боговима и служише им и клањаше им се, а мене оставише и закона мојега не држаше;
12. А ви *још горе чините него оци ваши, јер, ето, идете сваки по мисли срца својега злого не слушајући мене. [*Јер 7, 26.]
13. Зато ћу вас избацити из ове земље у земљу које не познасте ни ви ни оци ваши, и ондје ћете служити другим боговима дан и ноћ докле вам не учиним милост.

14. Зато, ево, *иду дани, говори Господ, кад се неће више говорити: Тако да је жив Господ који је извео синове Израиљеве из земље Мисирске; [*Јер 23, 7.]
15. Него: Тако да је жив Господ који је извео синове Израиљеве из земље сјеверне и из свијех земаља у које их бјеше разагнао! Јер ћу их опет довести у земљу њихову коју сам дао оцима њиховијем.
16. Гле, ја ћу послати многе рибаре, говори Господ, да их лове, и послати многе ловце да их лове по свакој гори и по сваком хуму и по расјелинама каменијем.
17. Јер очи моје пазе на све путове њихове, нијесу сакривени од мене, нити је безакоње њихово заклоњено од мојих очију.
18. И платићу им прво двојном за безакоње њихово и за гријех њихов, што оскврнише земљу моју стрвима гадова својих, и наслѣдство моје напунише гнусобама својим.
19. Господе, крјепости моја и граде мој и уточиште моје у невољи, к теби ће доћи народи од крајева земаљских, и рећи ће: Доиста, оци наши имаше лаж, и таштину и што нимало не помаже.
20. Еда ли ће човјек начинити себи богове који ипак нијесу богови?
21. Зато, ево, ја ћу их научити сада, показаћу им руку своју и силу своју да познају да ми је име Господ.

17. *Божија праведна казна. Јеремијине молитве у невољи. Позив на празновање суботе.*

1. Гријех је Јудин записан гвозденом писаљком и врхом од дијаманта, урезан је на плочи срца њихова и на роговима олтара ваших,
2. Да се синови њихови сјећају олтара њиховијех и лугова њиховијех под зеленијем дрветима, на високим хумовима.
3. Горо с пољем, даћу имање твоје, све благо твоје даћу да се разграби, висине твоје, за гријех по свијем међама твојим.
4. И ти ћеш и који су с тобом оставити наслѣдство своје које сам ти дао, и учинићу да служиш непријатељима својим у земљи које не познајеш; јер сте *распалили огањ гњева мојега који ће горјети довијека. [*Јер 15, 14.]
5. Овако вели Господ: Да је проклет човјек који се узда у човјека и који ставља тијело себи за мишицу, а од Господа одступа срце његово.
6. Јер ће бити *као вријес у пустињи, који не осјећа кад дође добро, него стоји у пустињи, на сухим мјестима у земљи сланој и у којој се не живи. [*Јер 48, 6.]
7. *Благо човјеку који се узда у Господа и коме је Господ узданица. [*Пс 146, 5.]
8. Јер ће бити *као дрво усађено крај воде и које низ поток пушта жиле своје, које не осјећа кад дође припека, него му се лист зелени, и сушне године не брине се и не престаје рађати род. [*Пс 1, 3.]
9. Срце је пријеварно више свега и опако; ко ће га познати?
10. Ја Господ *испитујем срца и искушавам бубреге, да бих дао свакоме † према путовима његовијем и по плоду дјела његовијех. [*Пс 7, 9; † Рим 2, 6.]
11. Као што јаребица лежи на јајима али не излеже, тако ко сабира богатство али с неправдом, у половини дана својих оставиће га и најпослије ће бити луд.
12. Мјесто је светиње наше пријесто славе, високо мјесто од почетка.
13. Наде Израиљев, Господе! Сви који те остављају нека се посраме; који одступају од мене, нека се запишу на земљи, јер оставише *извор воде живе, Господа. [*Јер 2, 13.]
14. Исцијели ме, Господе, и бићу исцијељен; избави ме, и бићу избављен, јер си ти хвала моја.
15. Гле, они ми говоре: *Гдје је ријеч Господња? Нека дође. [*Ис 5, 19.]
16. А ја се не затезах ићи за тобом као пастир, и дана жалоснога не жељех, ти знаш; што је год изашло из уста мојих, пред тобом је.
17. Не буди ми страх, ти си уточиште моје у злу.
18. Нека се посраме који ме гоне, а ја не; нека се они уплаше, а ја не; пусти на њих зли дан, и двоструким поломом поломи их.
19. Овако ми рече Господ: Иди и стани на врата синова народнијех, на која улазе цареви Јудини и на која излазе, и на свака врата Јерусалимска.
20. И реци им: Чујте ријеч Господњу, цареви Јудини и сви Јудејци и сви Јерусалимљани, који улазите на ова врата.
21. Овако вели Господ: Чувајте се да не носите бремена у суботу и не уносите на врата Јерусалимска.
22. И не износите бремена из кућа својих у суботу, и никаквога посла не радите, него светите суботу, као што сам заповједио оцима вашим.

23. *Али не послушаше нити пригнуше уха својега, него отврднуше вратом својим да не послушају и не приме науке. [*Јер 11, 10.]
24. Ако ме послушате, говори Господ, да не носите бремена на врата овога града у суботу, него светите суботу не радећи у њу никаквога посла,
25. Тада ће улазити на врата града овога цареви и кнезови, који сједе на пријестолу Давидову, на колима и на коњма, они и кнезови њихови, Јудејци и Јерусалимљани, и стајаће овај град довијека.
26. И долазиће из градова Јудинијех и из околине Јерусалимске, и из земље Венијаминове, и из равнице и из гора и с југа, и доносиће жртве паљенице и приносе с даром и кадом, и жртве захвалне доносиће у дом Господњи.
27. Ако ли ме не послушате да светите суботу и не носите бремена улазећи на врата Јерусалимска у суботу, онда ћу распалити огањ на вратима његовијем, који ће упалити дворове Јерусалимске и неће се угасити.

18. *Прича о лончару. Кајање одржава, некајање упропашћује. Плач и молитва Јеремијина.*

1. Ријеч која дође Јеремији од Господа говорећи:
2. Устани и сиђи у кућу лончареву, и ондје ћу ти казати ријечи своје.
3. Тада сиђох у кућу лончареву, и гле, он рађаше посао на свом колу.
4. И поквари се у руци лончару суд који грађаше од кала, па начини изнова од њега други суд, како бијаше воља лончару да начини.
5. Тада дође ми ријеч Господња говорећи:
6. *Не могу ли чинити од вас као овај лончар, доме Израиљев? говори Господ; гле, што је као у руци лончаревој, то сте ви у мојој руци, доме Израиљев. [*Ис 45, 9; Рим 9, 21.]
7. Кад бих рекао за народ и за царство *да га истријем и разорим и затрем; [*Јер 1, 10.]
8. Ако се обрати народ ода зла за које бих рекао, *и мени ће бити жао са зла које мишљах да му учиним. [*Јер 26, 3; Јн 3, 10.]
9. А кад бих рекао за народ и за царства да га сазидам и насадим;
10. Ако учини што је зло преда мном не слушајући гласа мојега, и мени ће бити жао добра које рекох да му учиним.
11. Зато сада реци Јудејцима и Јерусалимљанима говорећи: Овако вели Господ: Ево спремам на вас зло, и мислим мисли на вас; *вратите се дакле сваки са својега пута злога, и поправите путове своје и дјела своја. [*Јер 7, 3; 25, 5.]
12. А они рекоше: Нема ништа од тога, него ћемо ићи за својим мислима и чинићемо сваки по мисли срца својега злога.
13. Зато овако говори Господ: Питајте по народима је ли ко чуо тако што? Грдило велико учини дјевојка Израиљева.
14. Оставља ли снијег Ливански са стијене моја поља? Остављају ли се воде студене које теку?
15. А народ мој мене заборави, кади таштини, и спотичу се на својим путовима, на старијем стазама, да ходе стазама пута непоравњена,
16. Да бих обратио земљу њихову у пустош, на вјечну срамоту, да се чуди ко год прође преко ње и маше главом својом.
17. Као устоком разметнућу их пред непријатељем; *леђа а не лице показаћу им у невољи њиховој. [*Јер 2, 27.]
18. А они рекоше: Ходите да смислимо што Јеремији, јер неће нестати закона свештенику, ни свјета мударцу ни ријечи пророку; ходите убијмо га језиком и не пазимо на ријечи његове.
19. Пази на ме, Господе, и чуј глас мојих противника.
20. Еда ли ће се зло вратити за добро *кад ми копају јаму? Опомени се да сам стајао пред тобом говорећи за њихово добро, да бих одвратио гњев твој од њих. [*Пс 35, 7.]
21. Зато предај синове њихове глади и учини да изгину од мача, и жене њихове да буду сироте и удове, и мужеви њихови да се погубе, младиће њихове да побије мач у боју.
22. Нека се чује вика из кућа њиховијех, кад доведеш на њих војску изненада; јер ископаше јаму да ме ухвате, и замке намјестише ногама мојим.
23. А ти, Господе, знаш све што су наумили мени да ме убију, *немој им опростити безакоња ни гријеха њихова избрисати испред себе; него нека нападају пред тобом, у гњеву свом ради супрот њима. [*Пс 109, 14.]

19. *Опустошење Јерусалима означено разбијањем једног земљаног крчага.*

1. Овако рече Господ: Иди и купи крчаг земљан у лончара с неколико старјешина народнијех и старјешина свештеничких.
2. И отиди у *долину сина Еномова што је пред вратима источнијем, и ондје прогласи ријечи које ћу ти казати. [*Јер 7, 31.]
3. И реци: Чујте ријеч Господњу, цареви Јудини и становници Јерусалимски; овако вели Господ над војскама Бог Израиљев: Ево, ја ћу пустити зло на то мјесто *да ће зујати уши свакоме ко га чује. [*1 Сам 3, 11; 2 цар 21, 12.]
4. Јер ме оставише и оскврнише ово мјесто кадећи на њему другим боговима, којих не знаше ни они ни оци њихови, ни цареви Јудини, и напунише то мјесто крви праве.
5. И *поградише висине Валу да сажиху синове своје огњем на жртве паљенице Валу, чега не заповједих нити о том говорих, нити ми на ум дође. [*Јер 7, 31, 32.]
6. Зато, ево, иде вријеме, вели Господ, кад се ово мјесто неће више звати Тофет, ни долина сина Еномова, него крвна долина.
7. Јер ћу уништити савјет Јудин и Јерусалимски на овом мјесту, и учинићу да падну од мача пред непријатељима својим и од руке онијех који траже душу њихову, и *мртва ћу тјелеса њихова дати за храну птицама небеским и звијерима земаљским. [*Јер 7, 33.]
8. И обратићу тај град у *пустош и руг: Ко год прође мимо њ, чудиће се и звиждаће за све муке његове. [*Јер 18, 16.]
9. И учинићу да једу месо од својих синова и *месо од својих кћери, и сваки ће јести месо од друга својега у невољи и тјескоби којом ће им досађивати непријатељи њихови и који траже душу њихову. [*5 Мој 28, 53.]
10. Потом разбиј крчаг пред људима који ће ићи с тобом.
11. И реци им: Овако вели Господ над војскама: *Тако ћу разбити тај народ и тај град као што се разбије суд лончарски, који се не може више оправити, и у Тофету ће се † погребавати, јер неће бити мјеста за погребавање. [*Ис 30, 14; † Јер 7, 32.]
12. Тако ћу учинити томе мјесту, вели Господ, и становницима његовијем, и учинићу тај град да буде као Тофет;
13. И куће Јерусалимске и куће царева Јудинијех биће нечисте као мјесто Тофет, све куће гдје на *крововима кадише свој војсци небеској и љеваше наљеве другим боговима. [*Јер 32, 29; Соф 1, 5.]
14. Потом се врати Јеремија из Тофета куда га бјеше послао Господ да пророкује, и стаде у тријему дома Господњег, и рече свему народу:
15. Овако вели Господ над војскама, Бог Израиљев: Ево, ја ћу пустити на тај град и на све градове његове све зло које изрекох за њ, јер отврдуше вратом својим да не слушају ријечи мојих.

20. *Зостављан од Пасхора, Јеремија прориче Вавилонско ропство, и јада се што је постао пророк.*

1. А Пасхор, син Имиров, свештеник, који бијаше старјешина у дому Господњем, чу Јеремију гдје пророкује те ријечи.
2. И удари Пасхор пророка Јеремију, и метну га у тамницу на горњим вратима Венијаминовијем уз дом Господњи.
3. А сјутрадан кад Пасхор изведе Јеремију из тамнице, рече му Јеремија: Господ ти надје име не Пасхор него Магор-Мисавив.
4. Јер овако вели Господ: Ево, ја ћу пустити на те страх, на те и на све пријатеље твоје који ће пасти од мача непријатеља својих, и очи ће твоје видјети, и свега ћу Јуду дати у руке цару Вавилонском, који ће их одвести у Вавилон, и побиће их мачем.
5. И даћу све богатство тога града и сав труд његов и све што има драгоцјено, и све благо царева Јудинијех даћу непријатељима њиховијем у руке, и разграбиће и узети и однијети у Вавилон.
6. И ти, Пасхоре, и сви који живе у твом дому, отићи ћете у ропство; и доћи ћеш у Вавилон и ондје ћеш умријети и ондје ћеш бити погребен ти и сви пријатељи твоји, којима си пророковао лажно.
7. Наговарао си ме, Господе, и дадох се наговорити; *био си јачи од мене и надвладао си ме; на подсмјих сам сваки дан, свак ми се подсмјијева. [*Јер 1, 7.]
8. Јер откад говорим, вапијем, услед насиља и пустошења вичем, јер ми је ријеч Господња на поруку и на подсмјих сваки дан.
9. И рекох: Нећу га више помињати, нити ћу више говорити у име његово; али би у срцу мом као огањ разгорио, затворен у костима мојим, и уморих се задржавајући га, и не могах више.
10. *Јер чујем поруге од многих, страх одсуда: Прокажите да прокажемо, сви који бијаху у миру са мном, вребају да посрнем; да ако се превари, те ћемо га надвладати и осветићемо му се. [*Пс 31, 13.]
11. Али је *Господ са мном као страшан јунак; зато они који ме гоне спотакнуће се и неће †

надвладати; посрамиће се врло; јер неће бити срећни, **срамота вјечна неће се заборавити. [*Јер 1, 8, 19; + Јер 15, 20; **Јер 23, 40.]

12. Зато, Господе над војскама, који *кушаш праведника, који видиш бубреге и срце, дај да видим твоју освету на њима, јер теби казах парбу своју. [*Јер 11, 20.]

13. Пјевајте Господу, хвалите Господа, јер избави душу сиромашу из руке зликовачке.

14. *Проклет да је дан у који се родих, дан у који ме роди мати моја, да није благословен! [*Јов 3, 3; Јер 15, 10.]

15. Проклет да је човјек који јави оцу мојему и врло га обрадова говорећи: Роди ти се син!

16. И тај човјек да би био као градови које Господ *затре и не би му жао! Нека слуша вику ујутру и вриску у подне, [*1 Мој 19, 25.]

17. Што ме не усмрти у утроби материној да би ми мати моја била гроб, и утроба њезина да би остала довијека трудна.

18. Зашто изидох из утробе да видим муку и жалост и да се сврше у срамоти дани моји?

21. *На питање цара Седекије, Јеремија прориче разорење Јерусалима и показује шта је једини пут спасења.*

1. Ријеч која дође Јеремији од Господа кад посла к њему цар Седекија Пасхора, сина Мелхијина, и *Софонију, сина Масијина, свештеника, и поручи: [*Јер 29, 25.]

2. Упитај Господа за нас, јер Навуходоносор, цар Вавилонски, завојшти на нас; еда би нам учинио Господ по свијем чудесима својим да отиде од нас.

3. А Јеремија им рече: Овако реците Седекији:

4. Овако вели Господ Бог Израилев: Ево, ја ћу окренути натраг оружје што је у вашим рукама, којим се бијете с царем Вавилонским и с Халдејцима који су вас опколили иза зидова, и скупићу их усред тога града.

5. И ја ћу војевати на вас руком подигнутом и мишицом крјепком и гњевом и јарошћу и жестином великом.

6. И побићу становнике тога града, и људе и стоку; од помора великога помријеће.

7. А послје, вели Господ, даћу Седекију, цара Јудина, и слуге њихове и народ, оне који остану у том граду од помора, од мача и од глади, у руке Навуходоносору, цару Вавилонском, и у руке непријатељима њиховијем и у руке онима који траже душу њихову, те ће их побити мачем, неће их жалити ни штедјети, нити ће се смилovati.

8. А народу томе реци: Овако вели Господ; ево, ја стављам пред вас пут к животу и пут к смрти.

9. Ко *остане у том граду, погинуће од мача или од глади или од помора; а ко изађе и преда се Халдејцима који су вас опколили, остаће жив, и душа ће му бити умјесто плијена. [*Јер 38, 2.]

10. Јер окретох лице своје томе граду на зло а не на добро, говори Господ; у руке цару Вавилонском биће предан, и он ће га спалити огњем.

11. А за дом цара Јудина чујте ријеч Господњу:

12. Доче Давидов, тако вели Господ, *судите свако јутро, и коме се отима, избављајте га из руку насилниковијех да не изађе као огањ гњев мој и разгори се да га нико не може угасити за злоћу дјела ваших. [*Јер 22, 3.]

13. Ево ме на тебе који сједиш у долини, као стијена у равници, говори Господ, на вас који говорите: Ко ће доћи на нас? И ко ће ући у станове наше?

14. Јер ћу вас покарати по плоду дјела ваших, вели Господ, и распалићу огањ у шуми његовој, који ће прождријети све што је око њега.

22. *Говори о царевима Салуму, Јоакиму и Јехонији.*

1. Овако говори Господ: Сићи у дом цара Јудина и реци ондје ову ријеч,

2. И кажи: Слушај ријеч Господњу, царе Јудин, који сједиш на пријестолу Давидову, ти и слуге твоје и народ твој, који улазите на ова врата.

3. Овако вели Господ: Чините суд и правду, и коме се отима, избављајте га из руку насилниковијех, и не чините криво иностранцу ни сироти ни удовици, и не чините им силе, и крви праве не пролевајте на овом мјесту.

4. Јер ако доиста узрадите ово, *улазиће на врата овога дома цареви, који сједе умјесто Давида на пријестолу његову, на колима и на коњма, они и слуге њихове и народ њихов. [*Јер 17, 25.]

5. Ако ли не послушате овијех ријечи, заклинѐм се собом, вели Господ, да ће опустјети тај дом.

6. Јер овако вели Господ за дом цара Јудина: Ти си ми Галад и врх Ливански, али ћу те обратити у пустињу, у градове у којима се не живи.

7. И спремићу на тебе затираче, свакога с оружјем, и посјећи ће твоје красне кедре и побацати их у

огањ.

8. И многи ће народи пролазити мимо тај град, и говориће један другоме: Зашто учини ово Господ од тога града великога?

9. И рећи ће: Јер оставише завјет Господа Бога својега и клањаше се другим боговима и служише им.

10. Не плачите за мртвијем нити га жалите; него плачите за онијем који одлази, јер се неће више вратити нити ће видјети своје постојбине.

11. Јер овако говори Господ о Салуму, сину Јосије, цара Јудина, који цароваше умјесто Јосије, оца својега, који отиде из овога мјеста: Неће се више вратити. ,

12. Него ће умријети у мјесту куда га одведоше у ропство, и неће више видјети ове земље.

13. Тешко оному који гради своју кућу не по правди, и клијети своје не по правци, *који се служи ближњим својим ни за што и плате за труд његов не даје му; [*3 Мој 19, 13; Мих 3, 10.]

14. Који говори: Саградићу себи велику кућу и простране клијети; и разваљује себи прозоре, и облаже кедром и маже црвенилом.

15. Хоћеш ли царовати кад се мијешаш с кедром? Отац твој није ли јео и пио? Кад чињаше суд и правду, тада му бијаше добро.

16. Даваше правцу сиромашу и убогоме, и бијаше му добро; није ли то познавати ме? говори Господ.

17. Али очи твоје и срце твоје иду само за твојим добитком и да прољеваш крв праву и да чиниш насиље и кривду.

18. Зато овако вели Господ за Јоакима, сина Јосије, цара Јудина: Неће нарицати за њим: Јаох брате мој! Или: Јаох сестро! Неће нарицати за њим: Јаох господару! Или: Јаох славо његова!

19. Погребом магарећим погрешше се, извући ће се и бациће се иза врата Јерусалимских.

20. Изиди на Ливан и вичи, и на Васану пусти глас свој, и вичи преко бродова, јер се сатрше сви који те љубе.

21. Говорих ти у срећи твојој, а ти рече: Нећу да слушам; то је пут твој од дјетињства твојега да не слушаш гласа мојега.

22. Све ће пастире твоје однијети вјетар, и који те љуби отићи ће у ропство; тада ћеш се посрамити и постидјети за сву злоћу своју.

23. Ти сједиш на Ливану, гнијездо вијеш на кедрима, како ћеш бити љупка кад ти дођу муке и болови као породиљи!

24. Како сам ја жив, вели Господ, да би Хонија, син Јоакима, цара Јудина био прстен печатни на десној руци мојој, и оданде ћу те отргнути.

25. И даћу те у руке онима који траже душу твоју, и у руке онима којих се бојиш, у руке Навуходоносору, цару Вавилонском, и у руке Халдејцима.

26. *И бацићу тебе и матер твоју која те је родила у земљу туђу, гдје се нијесте родили, и ондје ћете помријети. [*2 цар 24, 15.]

27. А у земљу у коју ћете жељети да се вратите, нећете се вратити у њу.

28. Је ли тај човек Хонија ништав идол изломљен? Је ли суд у ком нема милине? Зашто бише истјерани, он и сјеме његово, и бачени у земљу које не познају?

29. О земљо, земљо, земљо! Чуј ријеч Господњу.

30. Овако вели Господ: Запишите да ће тај човек бити без дјете и да неће бити срећан до свога вијека; и нико неће бити срећан од сјемења његова, који би сједио на пријестолу Давидову и још владао Јудом.

23. Против злих пастира. Обећање Доброга пастира и цара из Давидова дома. Против лажних пророка.

1. Тешко *пастирима који потиру и размећу стадо паше моје! говори Господ. [*Јез 34, 2.]

2. Зато овако вели Господ Бог Израилев за пастире који пасу народ мој: Ви разметнусте овце моје и разагнасте их, и не обилазисте их; ево, ја ћу вас обићи за злоћу дјела ваших, говори Господ.

3. И остатак оваца својих ја ћу скупити из свијех земаља, у које их разагнах, и вратићу их у торове њихове, гдје ће се наплодити и умножити.

4. И поставићу им *пастире који ће их пасти, да се не боје више и не плаше и да не погине ниједна, говори Господ. [*Јер 3, 15.]

5. Гле, *иду дани, говори Господ, у које ћу подигнути Давиду Клишу праведну, која ће царовати и бити срећна и ћ чинити суд и правду на земљи. [*Зах 3, 8; 6, 12; + Ис 32, 1.]

6. У његове дане спашће се Јуда, и Израил ће становати у миру, и *ово му је име којим ће се звати: Господ правда наша. [*Јер 33, 16.]

7. Зато, ево, иду *дани, говори Господ, у које се неће више говорити: Тако да је жив Господ који је извео синове Израиљеве из земље Мисирске! [*Јер 16, 14, 15.]
8. Него: Тако да је жив Господ који је извео и довео сјеме дома Израиљева из сјеверне земље и из свијех земаља у које их бијаш разагнао! И они ће сједјети у својој земљи.
9. Ради пророка пуца срце у мени, трепећу све кости моје, као пијан сам и као човјек којега је освојило вино, Господа ради и његовијех ради светијех ријечи.
10. Јер је земља пуна прељубочинаца, и с клетава тужи земља, посушише се паше у пустињи; трк је њихов зао и моћ њихова неправда.
11. Јер и пророк и свештеник скврне је, налазим и у дому свом злоћу њихову, говори Господ.
12. *Зато ће пут њихов бити као клизавица по таму, гдје ће попузнати и пасти; јер ћу пустити на њих зло године похођења њихова, говори Господ. [*Пс 35, 6; Јер 13, 16.]
13. У пророка Самаријских видио сам безумље, пророковаху Валом, прелашћиваху народ мој Израиља;
14. Али у пророка Јерусалимских видим страхоту: чине прељубу и ходе у лажи, *укрјепљују руке зликовцима да се нико не врати од своје злоће; сви су ми као † Содом, и становници његови као Гомора. [*Јез 13, 22; † Ис 1, 10.]
15. Зато овако вели Господ над војскама о тијем пророцима: Ево, ја ћу их нахранити *пелином и напојићу их жучи; јер од пророка Јерусалимских изиде оскврњење по свој земљи. [*Јер 9, 15.]
16. Овако вели Господ над војскама: Не слушајте што говоре пророци који вам пророкују; varaју вас, говоре утваре својега срца, не из уста Господњих.
17. Једнако говоре онима који не маре за ме: Господ је рекао: *Имаћете мир; и свакоме који иде по мисли срца својега говоре: Неће доћи на вас зло. [*Јер 6, 14.]
18. Јер ко је стајао у вијећу Господњем, и видио или чуо ријеч његову? Ко је пазио на ријеч његову и чуо?
19. Ево, *вихор Господњи, гњев, изићи ће вихор, који не престаје, пашће на главу безбожницима. [*Јер 30, 23.]
20. Неће се одвратити гњев Господњи докле не учини и изврши што је у срцу наумио; најпослије ћете разумјети то сасвијем.
21. *Не слах тијех пророка, а они трчаше; не говорих им, а они пророковаше. [*Јер 14, 14.]
22. Да су стајали у мом вијећу, тада би казивали моје ријечи народу мојему, и одвраћали би их с пута њихова злога и од злоће дјела њиховијех.
23. Јесам ли ја Бог изблиза, говори Господ, а нијесам Бог и издалека?
24. Може ли се ко сакрити на тајно мјесто да га ја не видим? говори Господ; не испуњам ли ја небо и земљу? говори Господ.
25. Чујем што говоре ти пророци који у име моје пророкују лаж говорећи: Снио сам, снио сам.
26. Докле ће то бити у срцу пророцима који пророкују лаж, и пријевару срца својега пророкују?
27. Који мисле да ће учинити да народ мој заборави име моје уза сне њихове, које приповиједају један другому, као што заборавише оци њихови име моје уз Вала.
28. Пророк који сни, нека приповиједа сан; а у кога је ријеч моја, нека говори ријеч моју истинито. Шта ће пљева са пшеницом? говори Господ.
29. Није ли ријеч моја као огањ, говори Господ, и као маљ који разбија камен?
30. Зато, ево ме на те пророке, говори Господ, који краду моје ријечи један од другога.
31. Ево ме на те пророке, вели Господ, који дижу језик свој и говоре: Он вели.
32. Ево ме на оне који пророкују лажне сне, вели Господ, и приповиједајући их заводе народ мој лажима својим и хитрином својом; а ја их нијесам послао нити сам им заповједио; и неће ништа помоћи томе народу, говори Господ.
33. Ако те запита овај народ или који пророк или свештеник говорећи: Како је бремене Господње, тада им реци: Какво бремене? Оставићу вас, говори Господ.
34. А пророка и свештеника и народ који рече: Бремене Господње, ја ћу покарати тога човјека и дом његов.
35. Него овако говорите сваки ближњему својему и сваки брату својему: Шта одговори Господ? И: Шта рече Господ?
36. А бремена Господњега не помињите више, јер ће свакоме бити бремене ријеч његова, јер изврћете ријечи Бога животога, Господа над војскама, Бога нашега.
37. Овако реци пророку: Шта ти одговори Господ? И: Шта ти рече Господ?
38. Али кад кажете: Бремене Господње, зато овако вели Господ: Шта говорите ту ријеч: бремене Господње, а ја слах к вама да вам кажу: Не говорите: бремене Господње,
39. Зато, ево ме, ја ћу вас заборавити сасвијем и одбацићу од себе вас и град који сам дао вама и

оцима вашим.

40. И навалићу на вас *поругу вјечну и срамоту вјечну која се неће заборавити. [*Јер 20, 11.]

24. *Бољи и гори дио Јудина народа представљен котарицама добрих и рђавих смокви.*

1. Показа ми Господ, и, гле, двије котарице смокава намјештене пред црквом Господњом, пошто Навуходоносор, *цар Вавилонски, зароби † Јехонију, сина Јоакимова, цара Јудина, и кнезове Јудине, и дрводјеле и коваче из Јерусалима и одведе их у Вавилон. [*2 цар 24, 12 и даље; † Јер 29, 2.]

2. У једној котарици бијаху смокве врло добре, какве бијаху ране смокве, а у другој котарици бијаху врло рђаве смокве, које се не могаху јести, тако бијаху рђаве.

3. И рече ми Господ: Шта видиш, Јеремија? А ја рекох: Смокве, једне добре смокве, врло добре, а друге рђаве, врло рђаве, које се не могу јести, тако су рђаве.

4. И дође ми ријеч Господња говорећи:

5. Овако вели Господ Бог Израилев: Какве су те смокве добре, тако ће ми бити добра ради робље Јудино, које одаслах из овога мјеста у земљу Халдејску.

6. И обратићу очи своје на њих добра ради, и довешћу их опет у ову земљу, и сазидаћу их и нећу их разорити, и насадићу их и нећу их почупати.

7. Јер ћу им дати срце да ме познаду да сам ја Господ, и *биће ми народ и ја ћу им бити Бог, јер ће се обратити к мени свијем срцем својим. [*Јер 31, 33.]

8. А какве су те рђаве *смокве да се не могу јести, како су рђаве, таквим ћу, вели Господ, учинити Седекију, цара Јудина, и кнезове његове и остатак Јерусалимљана који осташе у овој земљи и који живе у земљи Мисирској. [*Јер 29, 17.]

9. Учинићу *да се потуцају по свијем царствима земаљским на зло, да буду срамота и прича и руг и уклон по свијем мјестима куда их ражденем. [*Јер 29, 18.]

10. И послаћу на њих мач, глад и помор, докле се не истријебе са земље коју сам дао њима и оцима њиховијем.

25. *Седамдесетогодишње ропство Јудино до пропасти Вавилона. Чаша гњева за све народе.*

1. Ријеч која дође Јеремији за сав народ Јудин четврте године Јоакима, сина Јосијина, цара Јудина, а то је прва година Навуходоносора, цара Вавилонскога,

2. Коју рече Јеремија пророк свему народу Јудину и свијем становницима Јерусалимским, говорећи:

3. Од тринаесте године Јосије, сина Амонова, цара Јудина, до данас, за ове двадесет и три године, долази ми ријеч Господња и говорих вам зарана једнако, али не послушасте.

4. И сла вам Господ све слуге своје пророке зарана једнако, али не послушасте, нити пригнусте уха својега да бисте чули.

5. И говораху: *Вратите се сваки са својега пута злога и од злоће дјела својих, па ћете остати у земљи коју даде Господ вама и оцима вашим одвијека довијека. [*Јер 18, 11.]

6. И не идите за другим боговима да им служите и да им се клањате, и не гњевите ме дјелом руку својих, и нећу вам учинити зла.

7. Али ме не послушасте, говори Господ, него ме гњевисте дјелом руку својих на своје зло.

8. Зато овако вели Господ над војскама: Што не послушасте мојих ријечи,

9. Ево, ја ћу послати по све народе сјеверне, говори Господ, и по Навуходоносора, цара Вавилонскога, *слугу својега, и довешћу их на ту земљу и на становнике њезине, и на све те народе околне, које ћу затрти, и учинићу да буду чудо и подсмјех и пустош вјечна. [*Јер 27, 6.]

10. И учинићу да нестане међу њима *гласа радосна и гласа весела, гласа женикова и гласа невјестина, лупе од жрвања и свјетлости од жишка. [*Јер 16, 9.]

11. И сва ће та земља бити пустош и чудо, и ти ће народи служити цару Вавилонском седамдесет година.

12. А кад се наврши седамдесет година, онда ћу походити цара Вавилонскога и онај народ, говори Господ, за безакоње њихово, и земљу Халдејску, и обратићу је у пустош вјечну.

13. И пустићу на ту земљу све што сам говорио о њој, све што је написано у овој књизи, што пророкова Јеремија за све народе.

14. Јер ће велики народи и силни цареви и њих покорити; тада ћу им платити по дјелима њиховијем и по оном што су чинили рукама својим.

15. Јер овако ми рече Господ Бог Израилев: Узми из моје руке *чашу вина, овога гњева, и напој из ње све, народе ка којима те ја пошљем. [*Ис 51, 17; Отк 14, 10.]

16. Нека пију и смету се и полуде од оштрога мача који ћу ја послати међу њих.

17. И узех чашу из руке Господу, и напојих све те народе ка којима ме посла Господ:
18. Јерусалим и градове Јудине и цареве његове и кнезове његове, да буду пустош и чудо и подсмјех и уклон, као што је данас,
19. Фараона, цара Мисирскога, и слуге његове и кнезове његове и сав народ његов,
20. И сву мјешавину, и све цареве земље Уза, све цареве земље Филистејске, и Аскалон и Газу и Акарон и остатак од Азота,
21. Едомце и Моавце и синове Амонове,
22. И све цареве Тирске и све цареве Сидонске и цареве на острвима преко мора,
23. Дедана и Тему и Буза, и све који се с краја стригу,
24. И све цареве Арапске и све цареве од мјешавине који живе у пустињи,
25. И све цареве Зимријске, и све цареве Еламске, и све цареве Мидске,
26. И све цареве сјеверне, који су близу и који су далеко, како једнога тако другога, и сва царства земаљска што су по земљи; *а цар Сисашки пиће послуже њих. [*Јер 51, 41.]
27. И реци им: Овако вели Господ над војскама Бог Израиљев: Пијте и опијте се, и бљујте и падајте, да не устанете од мача који ћу пустити међу вас.
28. Ако ли не би хтјели узети чаше из руке твоје да пију, тада им реци: Овако вели Господ над војскама: Заиста ћете пити.
29. Јер, ево, *почињем пуштати зло на град који се назива мојим именом, а ви ли ћете остати без кара? Нећете остати без кара, јер ћу дозвати мач на све становнике земаљске, говори Господ над војскама. [*Јер 49, 12; 1 Пет 4, 17.]
30. Ти, дакле, пророкуј им све ове ријечи и реци им: Господ ће с висине *рикнути, и из стана светиње своје пустиће глас свој, силно ће рикнути из стана својега, као они што газе грожђе подигнуће вику на све становнике земаљске. [*Јл 3, 16; Ам 1, 2.]
31. Проћи ће граја до краја земље, јер распру има Господ с народима, суди се са сваким тијелом, безбожнике ће дати под мач, говори Господ.
32. Овако вели Господ над војскама: Ево, невоља ће поћи од народа до народа, и велик ће се вихор подигнути од крајева земаљских.
33. И у онај ће дан бити од краја до краја земље побиијени од Господа, неће бити оплакани, нити ће се покупити и погрести, биће гној по земљи.
34. Ридајте, пастири, и вичите и ваљајте се по праху, главари стаду, јер се навршише ваши дани да будете поклани, и да се разаспете, и пашћете као скупочјен суд.
35. И неће бити уточишта пастирима, ни избављења главарима од стада.
36. Викаће пастири и ридаће главари од стада, јер ће потрти Господ пашу њихову.
37. И развалиће се мирни торови од жестокога гњева Господњег.
38. Као лавић оставио је шатор свој, јер ће земља њихова опустјети од жестине насилникове и од љутога гњева његова.

26. *Јеремијин говор о покајању у храму. Оптужба, хватање и пуштање на слободу.*

1. У почетку царовања Јоакима, сина Јосијина, цара Јудина, дође ова ријеч од Господа говорећи:
2. Овако говори Господ: Стани у тријему дома Господњег и говори свијем градовима Јудинијем, који долазе да се поклоне у дому Господњем, све ријечи које ти заповиједам да им кажеш, не изостави ни ријечи,
3. *Не би ли послушали и вратили се сваки са свога злога пута, да ми се сажали са зла које им мислим учинити за злоћу дјела њиховијех. [*Јер 36, 3.]
4. Реци им, дакле: Овако вели Господ: Ако ме не послушате да ходите у мом закону који сам ставио пред вас,
5. Да слушате ријечи слуга мојих пророка, *које вам шаљем, које слах зарана једнако, али их не послушасте, [*Јер 25, 4.]
6. Учинићу с домом овијем као са *Силомом, и град овај даћу у проклетство свијем народима на земљи. [*1 Сам 4, 11; Јер 7, 12, 14.]
7. А свештеници и пророци и сав народ чуше Јеремију гдје говори те ријечи у дому Господњем.
8. И кад Јеремија изговори све што му Господ заповједи да каже свему народу, ухватише га свештеници и пророци и сав народ говорећи: Погинућеш.
9. Зашто пророкова у име Господње говорећи: Овај ће дом бити као Силом, и овај ће град опустјети да неће у њему нико живјети? И скупи се сав народ на Јеремију у дом Господњи.
10. А кнезови Јудини чувши то дођоше из дома царскога у дом Господњи, и сједоше пред нова врата Господња.

11. И рекоше свештеници и пророци кнезовима и свему народу говорећи: Овај је човјек заслужио смрт, јер пророкова против овога града, као што чусте својим ушима.
12. Тада проговори Јеремија свијем кнезовима и свему народу говорећи: Господ ме посла да пророкујем против овога дома и против овога града све што чусте.
13. Зато *поправите путове своје и дјела своја, и послушајте ријеч Господа Бога својега, и сажалиће се Господу са зла која је изрекао за вас. [*Јер 7, 3.]
14. А ја, ево сам у вашим рукама, чините од мене што мислите да је добро и право.
15. Али знајте зацијело, ако ме убијете, крв праву свалићете на се и на овај град и на становнике његове, јер доиста Господ ме посла к вама да говорим све ове ријечи да чујете.
16. Тада рекоше кнезови и сав народ свештеницима и пророцима: Није овај човјек заслужио смрти, јер нам је говорио у име Господа Бога нашега.
17. И усташе неки од старјешина земаљских, и проговорише свему збору народном и рекоше:
18. Михеј Морашћанин пророкова у вријеме Језекије, цара Јудина, и говори свему народу Јудину и рече: Овако вели Господ над војскама: *Сион ће се преорати као њива и град ће Јерусалим бити гомила камења, и гора овога дома висока шума. [*Мих 3, 12.]
19. Је ли га зато убио Језекија, цар Јудин, и сав Јуда? Није ли се побојао Господа и молио се Господу? И Господу се сажали због зла које бјеше изрекао на њих; ми дакле чинимо велико зло душама својим.
20. И још бјеше један који пророкова у име Господње, Урија, син Семајин из Киријат-Јарима; он пророкова против овога града и против ове земље исто онако као Јеремија.
21. И кад чу цар Јоаким и све војводе његове и сви кнезови ријечи његове, тражи га цар да га убије; а Урија чувши побоја се и побјеже и дође у Мисир.
22. А цар Јоаким посла неке у Мисир, Елнатана, сина Аховорова, и друге с њим.
23. И они изведоше Урију из Мисира и доведоше к цару Јоакиму, и уби га мачем, и баци тијело његово у гробље престога народа.
24. Али *рука Ахикама, сина Сафанова, би уз Јеремију, те га не предаше у руке народу да га погубе. [*2 цар 22, 12.]

27. *Јеремија позива Јудиног цара и друге царе да се по Божијој вољи приклоне под јарам вавилонски.*

1. У почетку царовања Јоакима, сина Јосијина, цара Јудина, дође ова ријеч Јеремији од Господа говорећи:
2. Овако ми рече Господ: Начини себи свезе и јарам, и метни себи око врата.
3. Потом пошљи их цару Едомском и цару Моавском и цару синова Амоновијех и цару Тирском и цару Сидонском, по посланицима који ће доћи у Јерусалим к Седекији, цару Јудину.
4. И наручи им нека реку својим господарима: Овако вели Господ над војскама Бог Израилев: Овако реците својим господарима:
5. Ја сам створио земљу и људе и стоку, што је по земљи, силом својом великом и мишицом својом подигнутом; и дајем је коме ми је драго.
6. И сада ја дадох све те земље у руке Навуходоносору, цару Вавилонском, *слути својему, дадох му и звијерје пољско да му служи. [*Јер 25, 9.]
7. И сви ће народи служити њему и сину његову и унуку његову *докле дође вријеме и његовој земљи, и велики народи и силни цареви покоре га. [*Јер 25, 12.]
8. А који народ или царство не би хтио служити Навуходоносору, цару Вавилонском, и не би хтио савити врата својега у јарам цара Вавилонскога, такви ћу народ походити мачем и глађу и помором, говори Господ, докле их не истријебим руком његовом.
9. Не слушајте, дакле, пророка својих ни врача својих ни сањача својих ни гатара својих ни бајача својих, који вам говоре и веле: Нећете служити цару Вавилонском.
10. Јер вам они лаж пророкују како бих вас далеко одвео из земље ваше и изагнао вас да изгинете.
11. А народ који би савио врат свој под јарам цара Вавилонскога и служио му, оставићу га на земљи његовој, говори Господ, да је ради и станује у њој.
12. И Седекији, цару Јудину, рекох све ово говорећи: Савијте врат свој под јарам цара Вавилонскога и служите њему и народу његову, па ћете остати живи.
13. Зашто да погинете ти и народ твој од мача и од глади и од помора, како рече Господ за народ који не би служио цару Вавилонском?
14. Не слушајте, дакле, што говоре пророци који вам кажу и веле: Нећете служити цару Вавилонском, јер вам они пророкују лаж.
15. Јер их ја нијесам послао, говори Господ, него лажно пророкују у моје име, како бих вас прогнао

да изгинете и ви и пророци који вам пророкују.

16. И свештеницима и свему народу говорих и рекох: Овако вели Господ: Не слушајте што говоре ваши пророци који вам пророкују говорећи: Ево, *осуђе дома Господњега вратиће се из Вавилона ускоро. Јер вам они пророкују лаж. [*2 дн 36, 10; Јер 28, 3.]

17. Не слушајте их; служите цару Вавилонском, и остаћете живи; зашто тај град да опусте?

18. Ако ли су пророци и ако је ријеч Господња у њих, нека моле Господа над војскама да судови што су остали у дому Господњем и у дому цара Јудина и у Јерусалиму не отиду у Вавилон.

19. Јер овако вели Господ над војскама *за ступове и за море и за подножје и за друге судове што су остали у том граду, [*Јер 52, 17.]

20. Којих не узе Навуходоносор, цар Вавилонски, кад одведе *у ропство Јехонију, сина Јоакимова, цара Јудина, из Јерусалима у Вавилон, и све главаре Јудине и Јерусалимске; [*2 цар 24, 14, 15.]

21. Јер овако вели Господ над војскама, Бог Израиљев за судове што осташе у дому Господњем и у дому цара Јудина у Јерусалиму:

22. У Вавилон ће се однијети и ондје ће бити до дана кад ћу их *походити, вели Господ, кад ћу их † донијети и вратити на ово мјесто. [*2 дн 36, 21; † Језд 1, 7.]

28. *Лажни пророк Ананија противречи Јеремији који му пророкује смрт.*

1. А исте године, у почетку царовања Седекије, цара Јудина, четврте године, петог мјесеца, рече ми Ананија, син Азоров, пророк из Гаваона, у дому Господњем пред свештеницима и свијем народом говорећи:

2. Овако вели Господ над војскама, Бог Израиљев: Сломих јарам цара Вавилонскога.

3. *До двије године ја ћу вратити на ово мјесто све судове дома Господњега које узе Навуходоносор цар Вавилонски одавде и однесе у Вавилон. [*Јер 27, 16.]

4. И Јехонију, сина Јоакимова, цара Јудина, и све робље Јудино што отиде у Вавилон, ја ћу довести опет на ово мјесто, говори Господ, јер ћу сломити јарам цара Вавилонскога.

5. Тада рече Јеремија пророк Ананији пророку пред свештеницима и пред свијем народом, који стајаше у дому Господњем,

6. Рече Јеремија пророк: Амин, да Господ учини тако, да Господ испуни твоје ријечи што си пророковао да би вратио судове дома Господњега и све робље из Вавилона на ово мјесто.

7. Али чуј ову ријеч коју ћу ја казати пред тобом и пред свијем народом:

8. Пророци који су били прије мене и прије тебе од старине, они пророковаше многим земљама и великим царствима рат и невољу и помор.

9. Пророк који прориче мир, кад се збуде ријеч тога пророка, онда се познаје тај пророк да га је заиста послао Господ.

10. Тада Ананија пророк скиде *јарам с врата Јеремији пророку и сломи га. [*Јер 27, 2.]

11. И рече Ананија пред свијем народом говорећи: Овако вели Господ: Овако ћу сломити јарам Навуходоносора, цара Вавилонскога, до двије године с врата свијех народа. И отиде пророк Јеремија својим путем.

12. Али дође ријеч Господња Јеремији, пошто сломи Ананија пророк јарам с врата Јеремији пророку, и рече:

13. Иди и кажи Ананији и реци: Овако вели Господ: Сломии си јарам дрвени, али начини умјесто њега гвозден јарам.

14. Јер овако вели Господ над војскама Бог Израиљев: Гвозден ћу јарам метнути на врат свијем тијем народима да служе Навуходоносору, цару Вавилонском, и служиће му, *дао сам му и звијерје пољско. [*Јер 27, 6.]

15. Потом рече Јеремија пророк Ананији пророку: Чуј, Ананија; није те послао Господ, а ти си учинио да се народ овај поузда у лаж.

16. Зато овако вели Господ: Ево, ја ћу те скинути са земље, ове године ти ћеш умријети; јер си казивао *одмет од Господа. [*Јер 29, 32.]

17. И умрије пророк Ананија те године седмога мјесеца.

29. *Писмо Јеремијино заробљеним Јудејцима у Вавилону. Јеремија и Семаја.*

1. А ово су ријечи у посланици коју посла пророк Јеремија из Јерусалима к остатку старјешина заробљенијех и свештеницима и пророцима и свему народу што га пресели Навуходоносор из Јерусалима у Вавилон,

2. Пошто отиде из Јерусалима цар Јехонија и царица и дворани и кнезови Јудини и Јерусалимски, и дрводјеље и ковачи,

3. По Еласи, сину Сафанову, и Гемарији, сину Хелкијину, које сла Седекија, цар Јудин, у Вавилон к Навуходоносору, цару Вавилонском; и у књизи говораше:
4. Овако вели Господ над војскама, Бог Израиљев, свему робљу које преселих из Јерусалима у Вавилон:
5. Градите куће и сједите у њима; садите вртове и једите род њихов;
6. Жените се и рађајте синове и кћери; и синове своје жените, и кћери своје удајите, нека рађају синове и кћери, и множите се ту и не умаљујте се.
7. И тражите добро граду у који вас преселих, и молите се за њ Господу, јер у добру његову биће вама добро.
8. Јер овако вели Господ над војскама, Бог Израиљев: Немојте да вас *варају ваши пророци што су међу вама и ваши врач, и не гледајте на сне своје што сањате. [*Јер 14, 14.]
9. Јер вам они лажно пророкују у моје име, ја их нијесам послао, говори Господ.
10. Јер овако вели Господ: Кад се наврши у Вавилону *седамдесет година, походићу вас, и извршићу вам добру ријеч своју да ћу вас вратити на ово мјесто. [*Јер 25, 12.]
11. Јер ја знам мисли које мислим за вас, говори Господ, мисли добре а не зле, да вам дам пошљедак какав чекате.
12. Тада ћете ме призивати и ићи ћете и молићете ми се, и услишићу вас.
13. И тражићете ме, и наћи ћете ме кад ме потражите свијем срцем својим.
14. И *даћу вам се да ме нађете, говори Господ, и вратићу робље ваше, и сабраћу вас из свијех народа и из свијех мјеста у која сам вас разатнао, говори Господ, и доведићу вас опет на мјесто одакле сам вас иселио. [*Ис 55, 6.]
15. Јер рекосте: Господ нам подиже пророке у Вавилону.
16. Јер овако вели Господ за цара који сједи на пријестолу Давидову и за сав народ који стоји у овом граду, за браћу вашу што не отидоше с вама у ропство.
17. Овако вели Господ над војскама: Ево, ја ћу пустити на њих мач, глад и помор, и учинићу их да буду као „смокве рђаве, које се не могу јести како су рђаве. [*Јер 24, 8.]
18. И гонићу их мачем и глађу и помором, и *учинићу да се потуцају по свијем царствима земаљским, да буду уклон и чудо и подсмјих и руг у свијех народа у које их проженем. [*Јер 24, 9.]
19. Јер не послушаше мојих ријечи, говори Господ, кад слах к њима слуте своје пророке зарана једнако; али не послушасте, говори Господ.
20. Слушајте, дакле, ријеч Господњу ви сви заробљени, које послах из Јерусалима у Вавилон.
21. Овако вели Господ над војскама, Бог Израиљев, за Ахава, сина Колајина, и за Седекију, сина Масијина, који вам пророкују у моје име лаж: Ево, ја ћу их предати у руке Навуходоносору, цару Вавилонском, да их побије на ваше очи.
22. И од њих ће се узети уклон међу све робље Јудино што је у Вавилону, те ће говорити: Господ да учини од тебе као од Седекије и као од Ахава, које испече цар Вавилонски на огњу.
23. Јер учинише грдило у Израиљу чинећи прељубу са женама ближњих својих и говорећи лаж на моје име, што им не заповједих; ја знам то, и свједок сам, говори Господ.
24. И Семаји из Нелама реци говорећи:
25. Овако вели Господ над војскама, Бог Израиљев говорећи: Што си у своје име послао књиге свему народу који је у Јерусалиму, и *Софонији, сину Масијину, свештенику и свијем свештеницима, говорећи: [*2 цар 25, 18; Јер 21, 1.]
26. Господ те постави свештеником на мјесто Јодаја свештеника да пазите у дому Господњем на свакога човјека безумна и који се гради пророк, да их мећеш у тамницу и у кладе.
27. Зашто дакле не укори Јеремије Анатођанина, који се гради пророк међу вама?
28. Јер посла к нама у Вавилон и поручи: Дуго ће трајати; градите куће и сједите у њима, и садите вртове и једите род њихов.
29. И Софонија свештеник прочита ту књигу пред пророком Јеремијом.
30. И дође ријеч Господња Јеремији говорећи:
31. Пошљи ка свему робљу и поручи: Овако вели Господ за Семају из Нелама: Што вам пророкује Семаја, а ја га не послах, и чини да се уздате у лаж.
32. Зато овако вели Господ: Ево, ја ћу походити Семају Неламаљанина и сјеме његово, неће од њега нико остати у овом народу нити ће видјети добра што ћу ја учинити народу својему, говори Господ, *јер казива одмет од Господа. [*Јер 28, 16.]
30. Ослобођење из ропства Израиља и Јуде, и о будућем Помазанику.

1. Ријеч која дође Јеремији од Господа говорећи:
2. Овако вели Господ Бог Израилев говорећи: Напиши у књигу све ријечи које ти говорих.
3. Јер, ево, иду дани, говори Господ, кад ћу повратити робље народа својега Израиља и Јуде, говори Господ, и доведићу их натраг у земљу коју сам дао оцима њиховијем, и држаће је.
4. И ово су ријечи које рече Господ за Израиља и Јуду.
5. Јер овако вели Господ: Чусмо вику од препадања, страха, а мира нема.
6. Питајте, и видите, еда ли мушко рађа? Зашто, дакле, видим гдје се сваки човјек држи рукама својима за бедра своја као породиља и у свијех се промијенила лица и поблиједјела?
7. *Јаох, јер је велик овај дан, није било таквога, и вријеме је муке Јаковљеве, ипак ће се избавити из ње. [*Јл 2, 11; Соф 1, 14.]
8. Јер у тај дан, говори Господ над војскама, сломићу јарам његов с врата твојега, и свезе твоје покидаћу; и неће га више туђини нагонити да им служи.
9. Него ће служити Господу Богу својему и *Давиду, цару својему, којег ћу им подигнути. [*Јез 34, 23.]
10. *Ти се дакле не бој, Јакове слуго мој, говори Господ, и не плаши се, Израилу; јер, ево, ја ћу те избавити из даљне земље, и сјеме твоје из земље ропства твојега, и Јаков ће се вратити и почивати, и биће миран, и нико га неће плашити. [*Ис 44, 2; Јер 46, 27.]
11. Јер сам ја с тобом, говори Господ, да те избавим; и учинићу крај свијем народима међу које сам те расијао, али теби нећу учинити краја, него ћу те покарати *с мјером, а нећу те оставити сасвијем без кара. [*Јер 10, 24.]
12. Јер овако вели Господ: *Смртан је полом твој и рана твоја љута. [*Јер 15, 18.]
13. Нема никога који би се примио твоје ствари да те лијечи, нема лијека који би ти помогао.
14. Сви који те љубе заборавише те, не траже те, јер те ударих ударцем непријатељским, каром жестоком, за мноштво безакоња твојега, за силне гријехе твоје.
15. Зашто вичеш због ране своје, смртнога бола својега? За мноштво безакоња твојега, за силне гријехе твоје чиним ти то.
16. Али сви који те прождиру, *прождријеће се, и непријатељи твоји свиколики отићи ће у ропство, и који те газе, биће погажени, и све који те плијене, даћу их да се оплијене. [*Ис 33, 1.]
17. *Јер ћу те исцијелити и ране ћу ти излијечити, говори Господ, јер те зваше отјераном: Сионом којег нико не тражи. [*Јер 33, 6.]
18. Овако вели Господ: Ево, *ја ћу повратити из ропства шаторе Јаковљеве и смиловаћу се на станове његове; и град ће се сазидати на мјесту свом, и двор ће стајати на свој начин. [*Јер 30, 3.]
19. И из њих ће излазити хвале и глас људи веселијех, јер ћу их умножити, и неће се умаљивати, и узвисићу их, и неће се понизити.
20. И синови ће његови бити као прије, и збор ће његов бити утврђен преда мношвом, и походићу све који му чине силу.
21. И кнез ће њихов бити од њих, и владалац ће њихов излазити испред њих; и даћу му да приступа, и приступаће к мени; јер ко је тај који се усуђује приступити к мени? говори Господ.
22. И *бићете ми народ, и ја ћу вам бити Бог. [*Јер 24, 7.]
23. Гле, *вихор Господњи, гњев, изићи ће, вихор, који не престаје, пашће на главу безбожницима. [*Јер 23, 19.]
24. Неће се повратити жестоки гњев Господњи докле не учини и изврши што је наумио у срцу свом; напошљетку ћете разумјети то.

31. *Даље прорицање о будућем спасењу Израиља и Јуде и о Новом завјету.*

1. У то вријеме, говори Господ, ја ћу бити Бог свијем породицама Израилевијем, и они ће ми бити народ.
2. Овако вели Господ: Народ што оста од мача нађе милост у пустињи, кад иђах да дам одмор Израилу.
3. Одавна ми се јављаше Господ. Љубим те љубављу вјечном, зато ти једнако чиним милост.
4. Опет ћу те сазидати, и бићеш сазидана, дјевојко Израилева, опет ћеш се веселити бубњима својим, и излазићеш са збором играчким.
5. Опет ћеш садити винограде на брдима Самаријским, садиће виноградар и јешће род.
6. Јер ће доћи дан кад ће викали чувари на гори Јефремовој: Устаните да идемо на Сион, ка Господу Богу својему.
7. Јер овако вели Господ: Пјевајте весело ради Јакова, и подвикујте ради главе народима; јављајте, хвалите и говорите: Спаси, Господе, народ свој, остатак Израилев.

8. Ево, ја ћу их довести из земље сјеверне, и сабраћу их с крајева земаљских, и слијепи и хроми, и трудни и породиљу, све заједно, збор велики вратиће се овамо.
9. Ићи ће плачући, и с молитвама ћу их довести натраг; водићу их покрај потока правијем путем на ком се неће спотичати; јер сам отац Израиљу, и Јефрем је првенац мој.
10. Чујте, народи, ријеч Господњу, и јављајте по далеким острвима и реците: Који расије Израиља, скупиће га, и чуваће га као пастир стадо своје.
11. Јер искупи Господ Јакова, и избави га из руку јачега од њега.
12. И доћи ће и пјеваће на висини Сионској, и стећи ће се к добру Господњем, к жити, к вину и к уљу, к жагањима и теоцима; и душа ће им бити као *врт заливен, и неће више тужити. [*Ис 58, 11.]
13. Тада ће се веселити дјевојка у колу, и момци и старци заједно, и промијенићу жалост њихову на радост, и утјешити их, и развеселићу их по жалости њиховој.
14. И напитачу свештеницима душу претилином, и народ ће се мој наситити добра мојега, говори Господ.
15. Овако вели Господ: *Глас у Рами чу се, нарицање и плач велики; Рахиља плаче за дјецом својом, неће да се утјешити за дјецом својом, јер их нема. [*Мт 2, 18.]
16. Овако вели Господ: Устави глас свој од плача и очи своје од суза, јер има плата дјелу твојему, говори Господ, и они ће се вратити из земље непријатељске.
17. И имаш нада за пошљедак, говори Господ, да ће се вратити синови твоји на међе своје.
18. Чујем доиста Јефрема гдје тужи: Покарао си ме, те сам покаран као јуне неукко; обрати ме да се обратим, јер си ти Господ Бог мој.
19. Јер пошто се обратих, покајах се; и пошто се научих, ударих се по бедру; јер се посрамах и стидим се што носим срамоту младости своје.
20. Није ли ми Јефрем мио син? Није ли дијете предраго? Откад говорих против њега, једнако га се опомињем; *зато је срце моје устрептало њега ради, доиста ћу се смиловати на њ, говори Господ. [*Ос 11, 8.]
21. Подигни знаке, нанеси гомиле камења, запамти пут којим си ишла; врати се, дјевојко Израиљева, врати се у градове своје.
22. Докле ћеш лутати, кћери одметнице! Јер је Господ учинио нешто ново на земљи: Жена ће опколити човјека.
23. Овако вели Господ над војскама, Бог Израиљев: Још ћу ову ријеч говорити у земљи Јудиној и у градовима његовијем кад натраг доведем робље њихово: Господ да те благослови, стане правде, света горо!
24. Јер ће се населити у њој Јуда, и сви градови његови, и ратари и који иду за стадом.
25. Јер ћу напојити уморну душу, и наситити сваку клонулу душу.
26. Утом се пробудих и погледах, и сан ми бјеше сладак.
27. Ево иду дани, говори Господ, кад ћу засијати дом Израиљев и дом Јудин сјеменом човјечијим и сјеменом од стоке.
28. И као што сам пазео на њих да их истријебљујем и разваљујем, и кварим и затирем и мучим, тако ћу пазити на њих да их сазидам и посадим, говори Господ.
29. *У те дане неће се више говорити: Оци једоше кисело грожђе, а синовима трну зуби. [*Јез 18, 2.]
30. Него ће сваки за свој гријех погинути; ко год једе кисело грожђе, томе ће зуби трнути.
31. Ево, *иду дани, говори Господ, кад ћу учинити с домом Израиљевијем и с домом Јудинијем Нов завјет, [*Јевр 8, 8-12.]
32. Не као онај завјет који учиних с оцима њиховијем, кад их узех за руку да их изведем из земље Мисирске, јер онај завјет мој они покварише, а ја им бијех муж, говори Господ;
33. Него ово је завјет што ћу учинити с домом Израиљевијем послвије овијех дана, говори Господ: Метнућу завјет свој у њих, и на срцу њихову написаћу га, и бићу им Бог и они ће ми бити народ.
34. И неће више учити пријатељ пријатеља ни брат брата говорећи: Познајте Господа; јер ће ме знати сви од малог до великога, говори Господ; *јер ћу им опростити безакоња њихова, и гријеха њиховијех нећу више помињати. [*Јер 33, 8.]
35. Овако вели Господ који даје сунце да свијетли дању, и уредбе мјесецу и звијездама да свијетле ноћу, који раскида море и буче вали његови, којему је име Господ над војскама:
36. Ако тијех уредаба нестане испред мене, говори Господ, и сјеме ће Израиљево престати бити народ преда мнош наввијек.
37. Овако вели Господ: Ако се може измјерити небо горе и извидјети темељи земаљски доље, тада ћу и ја одбацити све сјеме Израиљево за све што су учинили, вели Господ.
38. Ево иду дани, говори Господ, у које ће се сазидати Господу овај град *од куле Ананеилове до врата на углу. [*Зах 14, 10.]

39. И још ће даље отићи уже мјерачко до хума Гарива и обрнуће се на Гоат.
 40. И сва долина од мртвијех тјелеса и пепела, и сва поља све до потока Кедрона, до угла коњских врата к истоку, биће светиња Господу; неће се развалити ни потрти довијека.

32. *У знак повратка из Вавилона Јеремија купује њиву, и добија поново Божије обећање да ће се Израиљ спасти.*

1. Ријеч која дође Јеремији од Господа *десете године Седекије, цара Јудина, које је осамнаеста година Навуходоносорова; [*2 цар 25, 1, 2.]
2. А тада војска цара Вавилонскога бијаше опколила Јерусалим, и пророк Јеремија бијаше затворен у тријему од тамнице која бијаше у двору цара Јудина.
3. Јер га затвори Седекија, цар Јудин, говорећи: Зашто пророкујеш говорећи: Овако вели Господ: Ево, ја ћу предати тај град у руке цару Вавилонском и узеће га?
4. И Седекија, цар Јудин, неће утећи из руку Халдејских, него ће зацијело бити предан у руке цару Вавилонском, и уста ће овога говорити с устима онога, очи ће се овога видјети с очима онога.
5. И одвешће Седекију у Вавилон, те ће остати ондје докле га не походим, говори Господ; ако се бијете с Халдејцима, нећете бити срећни.
6. Рече, дакле, Јеремија: Дође ми ријеч Господња говорећи:
7. Ево, Анамеило, син Салума, стрица твојега, иде к теби да ти каже: Купи њиву моју што је у Анатоту, јер ти имаш *по сродству право да је купиш. [*3 Мој 25, 25; Рута 4, 4.]
8. И дође к мени Анамеило, син стрица мојега, по ријечи Господњој у тријем од тамнице, и рече ми: Хајде купи моју њиву што је у Анатоту у земљи Венијаминовој, јер теби припада по нашљедству и ти имаш право откупити је; купи. И разумјех да је ријеч Господња.
9. И купих од Анамеила, сина стрица својега, ту њиву која је у Анатоту, и измјерих му новце, седамнаест сикала сребра.
10. И написах књигу, и запечатих, и узех свједоке измјерив новце на мјеру.
11. И узех књигу о куповини запечаћену по закону и уредбама, и отворену,
12. И дадох књигу о куповини Варуху, сину Нирије, сина Масијина, пред Анамеилом, братучедом својим, и пред свједоцима који се потписах на књизи о куповини и пред свијем Јудејцима који сјеђаху у тријему од тамнице.
13. И заповједих Варуху пред њима говорећи:
14. Овако вели Господ над војскама Бог Израиљев: Узми ову књигу, књигу о куповини, запечаћену и ову књигу отворену, и метни их у земљан суд да остану дуго времена.
15. Јер овако вели Господ над војскама, Бог Израиљев: Још ће се куповати куће и њиве и виногради у овој земљи.
16. И давши књигу о куповини Варуху сину Ниријину, помолих се Господу говорећи:
17. Ах, Господе Господе! Ето, ти си створио небо и земљу силом својом великом и мишицом својом подигнутом; *ништа није теби тешко. [*Лк 1, 37.]
18. Чиниш *милост на тисућама, и враћаш за безакоње отачко у њедра синовима њиховијем након њих; Боже велики, силни, којему је име Господ над војскама; [*2 Мој 20, 6.]
19. Велики у намјерама и силни у дјелима; јер су очи твоје отворене на све путове људске да даш свакоме према путовима његовијем и према плоду дјела његовијех;
20. Који си чинио знаке и чудеса до данас у земљи Мисирској и у Израиљу и међу свијем људима, и стекао си себи име какво је данас;
21. Јер си извео народ свој Израиља из земље Мисирске знацима и чудесима и руком крјепком и мишицом подигнутом и страхотом великом;
22. И дао си им ову земљу, за коју се закле оцима њиховијем да ћеш им је дати, земљу гдје тече млијеко и мед.
23. Али ушавши у њу и наслиједивши је, не послушаше гласа твојега и по твојем закону не ходише, и што си им год заповједио да чине, не чинише, зато си учинио те их снађе све ово зло.
24. Ево, опкопи дођоше до града да га узму; и од мача и глади и помора град ће се дати у руке Халдејцима који га бију; и што си год рекао, збива се, ето видиш.
25. А ти ми велиш, Господе, Господе: Купи ту њиву за новце и узми свједоке, а град се предаје у руке Халдејцима.
26. Тада дође ријеч Господња Јеремији говорећи:
27. Гле, ја сам Господ *Бог свакога тијела, † еда ли је мени што тешко? [*4 Мој 16, 22; † Јер 32, 17.]
28. Зато овако вели Господ: Ево, *ја дајем тај град у руке Халдејцима и у руке Навуходоносору, цару Вавилонском, да га узме. [*Јер 32, 3.]

29. И Халдејци који бију тај град ући ће у њ, и упалиће огњем тај град и спалиће га и куће *гдје на крововима кадише Валу и љеваше наљеве боговима другим да би ме разгњевили. [*Јер 19, 13.]
30. Јер синови Израилјеви и синови Јудини чинише од дјетињства својега само што је зло преда мном, и синови Израилјеви само ме гњевеше дјелима руку својих, говори Господ.
31. Јер тај град бјеше ми на гњев и на срдњу откад га сазидаше до данас да бих га одбацио испред себе,
32. За све зло синова Израилјевијех и синова Јудинијех што чинише гњевети ме, они, цареви њихови, кнезови њихови, свештеници њихови и пророци њихови, Јудејци и Јерусалимљани.
33. И окренуше ми леђа а не лице; и кад их учаш зарана једнако, не послушаше да би примили науку.
34. Него *метнуше своје гадове у дом који се зове мојим именом и оскврнише га. [*Јер 7, 30.]
35. И саградише висине Валу што су у долини сина Еномова да *воде синове своје и кћери своје Молоху, што им ја не заповједих нити ми дође на ум да би чинили тај гад, и тако Јуду наводили на гријех. [*Јер 7, 31; 19, 5.]
36. Али зато опет овако вели Господ Бог Израилјев за тај град за који велите да ће се дати у руке цару Вавилонском од мача и глади и помора:
37. Ево, ја ћу их сабрати из свијех земаља у које их разатгах у гњеву свом и у јарости својој и у великој љутини, и доведићу их опет на ово мјесто и учинити да наставају без страха.
38. И *биће ми народ и ја ћу им бити Бог. [*Јер 24, 7; 30, 22; 31, 33.]
39. И даћу им једно срце и један пут да би ме се бојали вазда на добро своје и синова својих након њих.
40. И учинићу с њима завјет вјечан да се нећу одвратити од њих чинећи им добро, и даћу им страх свој у срце да не одступе од мене.
41. И радоваћу им се чинећи им добро и засадићу их у овој земљи тврдо свијем срцем својим и свом душом својом.
42. Јер овако вели Господ: Као што сам довео на тај народ све ово зло велико, тако ћу довести на њих све добро које им обричем.
43. Тада ће се куповати њиве у овој земљи, за коју ви кажете да је пуста и да нема у њој ни живинчета и да је дана у руке Халдејцима.
44. Куповаће њиве за новце, и писаће књиге и печатити и узимати свједоке у земљи Венијаминовој и по околини Јерусалимској и у градовима Јудинијем и у градовима по горама и у градовима по равници и у градовима јужнијем, јер ћу повратити робље њихово, говори Господ.

33. Прорицање о избављењу из Вавилона и о Вјечном завјету с домом Давидовим.

1. И дође ријеч Господња Јеремији други пут док још бијаше *затворен у тријему од тамнице, говорећи: [*Јер 32, 2.]
2. Овако вели Господ који чини то, Господ који удешава и потврђује то, којему је име Господ:
3. Зови ме, и одазваћу ти се, и казаћу ти велике и тајне ствари за које не знаш.
4. Јер овако вели Господ Бог Израилјев за домове овога града и за домове царева Јудинијех који ће се развалити опкопима и мачем,
5. И за оне који дођоше да се бију с Халдејцима, али ће их напунити мртвијем тјелесима људи које ћу побити у гњеву свом и у јарости својој одвратив лице своје од тога града за сву злоћу њихову:
6. Ево, ја ћу га исцијелити и здравље му дати, исцијелићу их и показаћу им обиље мира, постојаног мира.
7. *Јер ћу повратити робље Јудино и робље Израилјево, и сазидаћу их као прије. [*Јер 30, 3.]
8. И очистићу их од свакога безакоња њихова којим ми сагријешеше, и *опростићу им сва безакоња њихова којима ми сагријешеше и којима се одметнуше од мене. [*Јер 31, 34.]
9. И биће ми мило име и хвала и слава у свијех народа на земљи који ће чути за све добро што ћу им учинити, и уплашиће се и дрхтаће ради свега добра и ради свега мира што ћу им ја дати.
10. Овако вели Господ: На овом мјесту, за које ви велите да је пусто и нема у њему ни човјека ни живинчета, у градовима Јудинијем и по улицама Јерусалимским опустјелим да нема човјека ни становника ни живинчета, опет ће се чути
11. *Глас радостан и глас весео, глас жеников и глас невјестин, глас онијех који ће говорити: † Славите Господа над војскама, јер је добар Господ, јер је довијека милост његова; који ће приносити приносе захвалне у дому Господњем; јер ћу вратити робље ове земље као што је било прије, говори Господ. [*Јер 7, 34; † Језд 3, 11.]
12. Овако вели Господ над војскама: На овом мјесту пустом, гдје нема човјека ни живинчета, и у

свијем градовима његовијем, опет ће бити торови пастирски да почивају стада.

13. *У градовима по горама, у градовима по равници и у градовима јужнијем и у земљи Венијаминовој и око Јерусалима и по градовима Јудинијем опет ће пролазити стада испод руку бројачевијех, вели Господ. [*Јер 32, 44.]

14. Ево, иду дани, говори Господ, кад ћу извршити ову добру ријеч коју рекох за дом Израилев и за дом Јудин.

15. У те дане и у то вријеме учинићу да проклија Давиду *Клица права, која ће чинити суд и правду на земљи. [*Ис 4, 2; Јер 23, 5.]

16. *У те дане спашће се Јуда, и Јерусалим ће стајати без страха, и зваће се: Господ правда наша. [*Јер 23, 6.]

17. Јер овако вели Господ: Неће нестати Давиду човјека који би сједио на пријестолу дома Израилева.

18. Ни свештеницима Левитима неће нестати преда мном човјека који би приносио жртву паљеницу и палио дар и клао жртву довијека.

19. Потом дође ријеч Господња Јеремији говорећи:

20. Овако вели Господ: *Ако можете укинути завјет мој за дан и завјет мој за ноћ да не буде дана ни ноћи на вријеме, [*Јер 31, 36.]

21. Онда ће се укинути и мој завјет с Давидом, слутом мојим, да нема сина који би царовао на пријестолу његову, и с Левитима свештеницима, слугама мојим.

22. Као што се не може избројити *војска небеска ни измјерити пијесак морски, тако ћу умножити сјеме Давида, слуге својега, и Левита, слуга својих. [*1 Мој 15, 5; 22, 17.]

23. Опет дође ријеч Господња Јеремији говорећи:

24. Нијеси ли видио што рече тај народ говорећи: Двије породице, које бјеше изабрао Господ, одбаци их? И руже мој народ као да већ није народ пред њима.

25. Овако вели Господ: Ако нијесам поставио *завјета својега за дан и за ноћ и уредбе небесима и земљи, [*Јер 33, 20.]

26. Онда ћу и сјеме Јаковљево и Давида, слуге својега, одбацити да не узимам од сјемена његова онијех који ће владати сјеменом Аврамовијем, Исаковијем и Јаковљевијем; јер ћу повратити робље њихово и смиловаћу се на њих.

34. Предсказање да ће цар Седекија бити кажњен заједно с народом због пријеступа закона о години ослобођења.

1. Ријеч која дође Јеремији од Господа, кад Навуходносор, цар Вавилонски, и сва војска његова, и сва царства земаљска која бијаху под његовом влашћу, и сви народи војеваху на Јерусалим и на све градове његове, и рече:

2. Овако вели Господ Бог Израилев: Иди и кажи Седекији, цару Јудину, и реци му: Овако вели Господ: Ево, ја ћу предати тај град у руке цару Вавилонском, и он ће га спалити огњем.

3. А *ти нећеш утећи из његове руке, него ћеш бити ухваћен и предан у његове руке, и очи ће се твоје видјети с очима цара Вавилонскога и његова ће уста говорити с твојим устима, и отићи ћеш у Вавилон. [*Јер 32, 4.]

4. Али чуј ријеч Господњу, Седекија, царе Јудин; овако вели Господ за те: Нећеш погинути од мача.

5. Него ћеш умријети на миру, и као што *палише оцима твојима, пређашњим царевима, који су били прије тебе, † тако ће палити и теби, и нарицаће за тобом: Јаох господару! јер ја рекох ово, говори Господ. [*2 дн 16, 14; † Јер 22, 18.]

6. И каза Јеремија пророк Седекији, цару Јудину, све ове ријечи у Јерусалиму.

7. А војска цара Вавилонскога удараше на Јерусалим и на све остале градове Јудине, на Лахис и Азику, јер ти бјеху остали тврди градови између градова Јудинијех.

8. Ријеч која дође Јеремији од Господа кад цар Седекија учини завјет са свијем народом који бјеше у Јерусалиму да им прогласи *слободу, [*Јер 34, 14.]

9. Да сваки отпусти слободна роба својега и робињу своју, Јеврејина и Јеврејку, да ни у кога не буде роб Јудејац, брат његов.

10. И послушаше сви кнезови и сав народ, који приста на завјет, да сваки отпусти слободна роба својега и робињу своју, да им не буду више робови, послушаше и отпустише.

11. А последије опет сташе узимати робове и робиње, које бијаху отпустили на вољу, и нагонише их да им буду робови и робиње.

12. И дође ријеч Господња Јеремији од Господа говорећи:

13. Овако вели Господ Бог Израилев: Ја учиних завјет с оцима вашим кад вас изведох из земље

Мисирске, из дома ропскога, говорећи:

14. Кад се свршује *седма година, отпуштајте сваки брата својега Јеврејина који ти се буде продао и служио ти шест година,пусти га слободна од себе. Али не послушаше ме оци ваши нити пригнуше уха својега. [*2 Мој 21, 2; 5 Мој 15, 12.]
15. И ви се бјесте сада обратили и учинили што је право преда мном прогласивши слободу сваки ближњему својему, учинивши завјет преда мном у дому који се зове мојим именом.
16. Али ударисте натраг и погрдисте име моје узевши опет сваки роба својега и робињу своју, које бијасте отпустили слободне на њихову вољу, и натјерасте их да вам буду робови и робиње.
17. Зато овако вели Господ: Ви не послушасте мене да прогласите слободу сваки брату својему и ближњему својему; ево, ја проглашујем слободу супрот вама, говори Господ, мачу, помору и глади, и предаћу вас да се потуцате по свијем царствима земаљским.
18. И предаћу људе који преступише мој завјет, који не извршише ријечи завјета који учинише преда мном, *расјекавши теле на двоје и прошавши између половина, [*1 Мој 15, 10, 17.]
19. Кнезове Јудине и кнезове Јерусалимске, дворане и свештенике и сав народ ове земље, који прођоше између половина онога телета,
20. Предаћу их у руке непријатељима њиховијем и у руке онима који траже душу њихову, и *мртва ће тијела њихова бити храна птицама небеским и звијерима земаљским. [*Јер 7, 33.]
21. И Седекију, цара Јудина, и кнезове његове предаћу у руке непријатељима њиховијем и у руке онима који траже душу њихову, у руке војсци цара Вавилонскога, која се вратила од вас.
22. *Ево, ја ћу им заповједити, вели Господ, и доведићу их опет на овај град, и биће га и узеоће га и спалиће га огњем; и градове Јудине обратићу у пустош да нико неће становати у њима. [*Јер 37, 8.]

35. *Послушност синова Рихавових према заповијестима њиховог праоца и непослушност Јудејскога народа према Богу.*

1. Ријеч која дође Јеремији од Господа у вријеме Јоакима, сина Јосијина, цара Јудина, говорећи:
2. Иди к дому синова *Рихавовијех и говори с њима, те их доведи у дом Господњи, у коју клијет и подај им вина нека пију. [*1 дн 2, 55.]
3. Тада узех Јазанију, сина Јеремије сина Ховасијина, и браћу његову и све синове и сав дом синова Рихавовијех.
4. И доведох их у дом Господњи, у клијет синова Анана, сина Игдалијина човјека Божијега, која је до клијети кнезовске, над клијећу Масије, сина Салумова, вратара.
5. И метнух пред синове дома Рихавова крчаге пуне вина и чаше, па им рекох: Пијте вино.
6. А они рекоше: Нећемо пити вина, јер *Јонадав, син Рихавов, отац наш забранио нам је рекавши: Не пијте вина, ни ви ни синови ваши довијека; [*2 цар 10, 15.]
7. И куће не градите, ни сјмена сијте, ни винограда садите нити га држите, него у шаторима живите свега вијека својега, да бисте дуго живјели на земљи гдје сте дошљаци.
8. И послушасмо глас Јонадава, сина Рихавова, оца својега, у свему што нам заповједи да не пијемо вина свега вијека својега, ни ми ни наше жене, ни синови наши ни кћери наше,
9. Ни да градимо кућа да у њима живимо, ни да имамо винограда ни њиве ни усјева.
10. Него живимо у шаторима, и слушамо и чинимо све како нам је заповједио Јонадав, отац наш.
11. А кад дође Навуходносор, цар Вавилонски, у ову земљу, рекосмо: Хајде да отидемо у Јерусалим испред војске Халдејске и војске Сирске; и тако остасмо у Јерусалиму.
12. Тада дође ријеч Господња Јеремији говорећи:
13. Овако вели Господ над војскама, Бог Израиљев: Иди и реци Јудејцима и Јерусалимљанима: Зар нећете да примите науке да слушате ријечи моје? говори Господ.
14. Извршују се ријечи Јонадава, сина Рихавова, који забрани синовима својим да не пију вина и не пију вина до данас, него слушају заповијест оца својега; а ја вам говорих зарана једнако, а ви ме не послушасте.
15. *И слух к вама све слуге своје пророке зарана једнако говорећи: Вратите се сваки са свога пута злога, и поправите дјела своја и не идите за другим боговима служећи им, пак ћете остати у земљи коју сам дао вама и оцима вашим, али не пригнусте уха својега нити ме послушасте. [*Јер 25, 4.]
16. Да, синови Јонадава, сина Рихавова, извршују заповијест оца својега што им је заповједио, а тај народ не слуша мене.
17. Зато овако вели Господ Бог над војскама, Бог Израиљев: Ево, ја ћу пустити на Јуду и на све становнике Јерусалимске све зло што изрекох за њих; *јер им говорих а они не послушаше, и звах их а они се не одазваше. [*Јер 7, 13.]
18. А породици Рихавовој рече Јеремија: Овако вели Господ над војскама, Бог Израиљев: Што

слушате заповијест Јонадава, оца својега, и држите све заповијести његове и чините све како вам је заповједио,

19. Зато овако вели Господ над војскама, Бог Израиљев: Неће нестати Јонадаву, сину Рихавову, човјека који би стајао преда мношвом довијека.

36. *Варухова књига. Пророчанства Јеремијина се спаљују, али се поново пишу.*

1. А четврте године Јоакима, сина Јосијина, цара Јудина, дође ова ријеч Јеремији од Господа говорећи:
2. Узми књигу и напиши у њу све ријечи које сам ти рекао за Израиља и Јуду и за све народе, откада ти почех говорити, од времена Јосијина до данас;
3. *Еда би чуо дом Јудин све зло које им мислим учинити и вратио се свака са свога злога пута да бих им опростио безакоње и гријех њихов. [*Јер 26, 3.]
4. Тада Јеремија дозва Варуха, сина Ниријина, и написа Варух у књигу из уста Јеремијиних све ријечи Господње које му говори.
5. Потом заповједи Јеремија Варуху говорећи: Мени није слободно, те не могу отићи у дом Господњи.
6. Него иди ти, и прочитај из књиге коју си написао из мојих уста, ријечи Господње, народу у дому Господњем у дан посни, и свијем Јудејцима који дођу из градова својих прочитај;
7. *Не би ли молећи се припали ка Господу и вратили се сваки са својега пута злога, јер је велик гњев и јарост што је Господ изрекао за тај народ. [*Јер 36, 3.]
8. И учини Варух, син Ниријин, све како му заповједи пророк Јеремија, и прочита из књиге ријечи Господње у дому Господњем.
9. А пете године Јоакима, сина Јосијина, цара Јудина, мјесеца деветога огласише пост пред Господом свему народу Јерусалимском и свему народу који дође из градова Јудинијех у Јерусалим.
10. И прочита Варух из књиге ријечи Јеремијине у дому Господњем, у клијети Гемарије, сина Сафанова, писара, у горњем тријему код новијех врата дома Господњег пред свијем народом.
11. А кад чу, Михеј син Гемарије сина Сафанова, све ријечи Господње из књиге,
12. Он сиђе у дом царев у клијет писареву, и где, ондје сјеђаху сви кнезови, Елисама писар, и Делаја син Семајин, и Елнатан син Ахворов, и Гемарија, син Сафанов, и Седекија, син Ананијин, и сви кнезови.
13. И каза им Михеј све ријечи што чу кад Варух читаше књигу народу.
14. Тада сви кнезови послаше к Варуху Јудија, сина Натаније сина Селемије сина Хусијева, и поручише му: Књигу коју си читао народу узми у руку и дођи овамо. И узе књигу у руку Варух, син Ниријин, и дође к њима.
15. И они му рекоше: Сједи и читај да чујемо. И Варух им је прочита.
16. А кад чуше све оне ријечи, сви се уплашише и рекоше Варуху: Казаћемо цару све те ријечи.
17. И запиташе Варуха говорећи: Кажи нам како си написао све те ријечи из уста његовијех.
18. А Варух им рече: Из уста својих казива ми све те ријечи, а ја писах у књигу мастилом.
19. Тада рекоше кнезови Варуху: Иди, сакриј се и ти и Јеремија, да нико не зна гдје сте.
20. Потом отидоше к цару у тријем оставивши књигу у клијети Елисаме писара, и казаше цару све те ријечи.
21. А цар посла Јудија да донесе књигу; и донесе је из клијети Елисаме писара, и стаде читати Јудије пред царем и пред свијем кнезовима који стајаху око цара.
22. А цар сјеђаше у зимној кући деветога мјесеца, и пред њим бијаше живо угљевље.
23. И кад Јудије прочита три четири листа, исијече је цар ножем писарским, и баци у огањ на жеравицу, те изгорје сва књига огњем на жеравици.
24. Али се не уплашише, нити *раздријеше хаљина својих цар нити који од слуга његовијех чувши све оне ријечи. [*2 цар 22, 11.]
25. И премда Елнатан и Делаја и Гемарија мољаху цара да не пали књиге, он их не послуша.
26. Него заповједи цар Јерамеилу, сину цареву, и Сераји, сину Азрилову, и Селемији, сину Авдилову, да ухвате Варуха писара и Јеремију пророка; али их сакри Господ.
27. И дође ријеч Господња Јеремији, пошто цар сажеже књигу и ријечи које написа Варух из уста Јеремијиних, говорећи:
28. Узми опет другу књигу, и напиши у њу све пређашње ријечи које бијаху у првој књизи, коју сажеже Јоаким, цар Јудин.
29. А за Јоакима, цара Јудина, реци: Овако вели Господ: Ти си сажегао ону књигу говорећи: Зашто си написао у њој и рекао: Доћи ће цар Вавилонски и затрти ову земљу и истријебити из ње и људе

и стоку?

30. Зато овако вели Господ за Јоакима, цара Јудина: Неће имати никога ко би сједио на пријестолу Давидову, и мртво ће тијело његово бити *бачено на припеку обдан и на мраз обноћ. [*Јер 22, 19.]

31. Јер ћу походити њега и сјеме његово и слуге његове за безакоње њихово, и пустићу на њих и на становнике Јерусалимске и на Јудејце све зло за које им говорих, али не послушаше.

32. И узе Јеремија другу књигу, и даде је Варуху, сину Ниријину, писару, а он написа у њу из уста Јеремијиних све ријечи што бијаху у оној књизи, коју сажеже Јоаким, цар Јудин, огњем; и још би додано к онијем много онаквих ријечи.

37. Јеремија опомиње цара Седекију. Јеремију затварају. Седекија тајно тражи пророков савјет.

1. Потом царова цар *Седекија, син Јосијин, умјесто Хоније, сина Јоакимова, којег постави царем у земљи Јудиној Навуходоносор, цар Вавилонски. [*2 цар 24, 17.]

2. Али ни он ни слуге његове ни народ земаљски не слушаху ријечи Господњих које говораше преко Јеремије пророка.

3. И посла цар Седекија Јеухала, сина Селемијина, и Софонију, сина Масијина свештеника, к Јеремији пророку, те му рекоше: Помоли се за нас Господу Богу нашему.

4. И Јеремија иђаше међу народ и још га не бјеху метнули у тамницу.

5. И војска Фараонова изиде из Мисира, а Халдејци који бијаху Јерусалим, чувши глас о њој отидоше од Јерусалима.

6. А ријеч Господња дође Јеремији пророку говорећи:

7. Овако вели Господ Бог Израилев: Овако реците цару Јудину, који вас је послао к мени да ме питате: Ево, војска Фараонова која пође вама у помоћ, вратиће се у своју земљу, у Мисир.

8. А Халдејци ће опет доћи и опколиће тај град и узеће га и спалиће га огњем.

9. Овако вели Господ: Не варајте се говорећи: Отићи ће од нас Халдејци; јер неће отићи.

10. И да побијете сву војску Халдејску, која ће се бити с вама, и да их остане неколико рањеника, и они ће устати из својих шатора и спалити тај град огњем.

11. А кад отиде војска Халдејска од Јерусалима ради војске Фараонове,

12. Изиде Јеремија из Јерусалима да би отишао у земљу Венијаминову и уклонио се оданде међу народ.

13. Али кад бијаше на вратима Венијаминовијем, ондје бијаше старјешина стражарски по имену Јереја, син Селемије сина Ананијина, те ухвати Јеремију пророка говорећи: Ти бјежиш ка Халдејцима.

14. А Јеремија рече: Није истина, не бјежим ка Халдејцима. Али га не хтје слушати, него ухвати Јереја Јеремију и одведе ка кнезовима.

15. А кнезови се разгневише на Јеремију, и избихе га, и метнуше га у тамницу у кући Јонатана писара, јер од ње бијаху начинили тамницу.

16. А кад Јеремија улезе у јаму, у тамницу, оста ондје дуго времена.

17. Потом посла цар Седекија, те га извади, и упита га у својој кући насамо, и рече му говорећи: Има ли ријеч од Господа? А Јеремија рече: Има. Још рече: Бићеш предан у руке цару Вавилонскому.

18. Потом рече Јеремија цару Седекији: Шта сам ти скривио или слугама твојим или тому народу, те ме метнусте у тамницу?

19. И гдје су ваши пророци који вам пророкују говорећи: Неће доћи цар Вавилонски на вас ни на ову земљу?

20. Сада, дакле, послушај, царе господару мој, пусти преда се молбу моју, немој ме враћати у кућу Јонатана писара, да не умрем ондје.

21. Тада заповједи цар Седекија да затворе Јеремију *у тријем од тамнице и да му дају сваки дан по хљеб с улице хљебарске, докле траје хљеба у граду. Тако сјеђаше Јеремија у тријему од тамнице.

[*Јер 32, 2.]

38. Јеремија бачен у јаму; извадили су га по заповијести Седекијиној од којег тражи да се преда непријатељу.

1. А Сефатија, син Матанов, и Годолија, син Пасхоров, и Јухал, син Селемијин, и Пасхор, син Малхијин, чуше ријечи које говори Јеремија свему народу рекавши:

2. Овако вели Господ: *Ко остане у том граду, погинуће од мача, од глади или од помора; а ко отиде ка Халдејцима, остаће жив, и душа ће му његова бити умјесто плијена, и биће жив. [*Јер 21, 9.]

3. Овако вели Господ: Доиста ће тај град бити предан у руке војсци цара Вавилонскога, и узеће га.

4. И рекоше кнезови цару: Да се погуби тај човјек, јер он ослабљава руке војницима који осташе у овом граду, и руке свему народу говорећи им такве ријечи, јер тај човјек не тражи добра овом народу него зло.
5. А цар Седекија рече: Ето, у вашим је рукама; јер цар не може ништа супрот вама.
6. Тада узеше Јеремију и бацише га у јаму Малхије, сина Амелехова, која бијаше у тријему од тамнице, и спустише Јеремију о ужима; а у јами не бјеше воде, него глиб, и Јеремија се ували у глиб.
7. *Али кад чу Авдемелех Етиопљанин, дворанин, који бијаше у двору цареву, да су метнули Јеремију у ону јаму, а цар сјеђаше на вратима Венијаминовијем, [*Јер 39, 16.]
8. Изиде Авдемелех из двора царева и рече цару говорећи:
9. Царе господару мој, зло учинише ти људи у свему што учинише Јеремији пророку бацивши га у јаму, јер би и ондје гдје је био од глади умро, јер нема више хљеба у граду.
10. Зато цар заповједи Авдемелеху Етиопљанину говорећи: Узми одавде тридесет људи и извади Јеремију пророка из јаме док није умро.
11. Тада узе Авдемелех људе, и дође у дом царев под ризницу, и узе оданде изношенијех хаљина и старијех рита, и спусти их Јеремији у јаму о ужима.
12. И рече Авдемелех Етиопљанин Јеремији: Подметни те старе хаљине и рите под пазуха испод ужа. И учини Јеремија тако.
13. И извукоше Јеремију на ужима и извадише га из јаме; и оста Јеремија у тријему од тамнице.
14. Потом цар Седекија посла по Јеремију пророка, те га доведоше преда њ у трећи улазак који бијаше у дому Господњем; и рече цар Јеремији: Запитаћу те нешто, немој ми затајити.
15. А Јеремија рече Седекији: Да ти кажем, нећеш ли ме погубити? А да те свјетујем, нећеш ме послушати.
16. Тада се цар Седекија закле Јеремији насамо говорећи: Тако да је жив Господ, који нам је створио ову душу, нећу те погубити нити ћу те дати у руке људима који траже душу твоју.
17. Тада Јеремија рече Седекији: Овако вели Господ Бог над војскама, Бог Израилев: Ако отидеш ка кнезовима цара Вавилонскога, жива ће остати душа твоја, и град овај неће изгорјети огњем, и тако ћеш остати у животу ти и дом твој.
18. Ако ли не отидеш ка кнезовима цара Вавилонскога, овај ће град бити предан у руке Халдејцима, који ће га спалити огњем, и ти нећеш утећи из руку њиховијех.
19. А цар Седекија рече Јеремији: Ја се бојим Јудејаца који су пребјегли ка Халдејцима, да ме не предаду у њихове руке, те ће ми се наругати.
20. А Јеремија рече: Неће те предати; послушај глас Господњи који ти ја говорим, и добро ће ти бити и жива ће бити твоја душа.
21. Ако ли нећеш да изидеш, ово је што ми показа Господ:
22. Гле, све жене које су остале у дому цара Јудина, одвешће се ка кнезовима цара Вавилонскога, и оне ће рећи: Наговорише те и преварише те пријатељи твоји; ноге ти се увалише у глиб, а они се повукоше натраг.
23. Све жене твоје и синови твоји одвешће се Халдејцима, и ти нећеш утећи из руку њиховијех; него ћеш допасти у руке цару Вавилонском, и овај ће град изгорјети огњем.
24. Тада рече Седекија Јеремији: . Нико да не дозна за те ријечи, да не погинеш.
25. Ако ли кнезови чувши да сам говорио с тобом дођу к теби и реку ти: Кажи нам шта си говорио цару, немој тајити од нас, па те нећемо погубити, и шта је цар теби говорио?
26. Реци им: Ја припадох к цару молећи се да ме не пошље натраг у дом Јонатанов да умрем ондје.
27. И дођоше сви кнезови к Јеремији и питаше га; а он им одговори сасвијем како му заповједи цар. И оканише га се, јер не дознаше ништа од тога.
28. А Јеремија оста у тријему од *тамнице до дана кад узеше Јерусалим; и он бијаше ондје кад узеше Јерусалим. [*Јер 37, 21.]

39. *Јерусалим освојен. Седекија ископаних очију одведен у Вавилон. Јеремија је ослобођен.*

1. Девете године Седекије, цара Јудина, мјесеца десетого дође Навуходоносор, цар Вавилонски, са свом војском својом на Јерусалим и стаде га бити.
2. Једанаесте године Седекијине мјесеца четвртога, деветого дана тога мјесеца провалише у град.
3. И уђоше сви кнезови цара Вавилонскога, и стадоше код средњих врата Нергалсаресер, Самгарневон, Сарсехим, старјешина над дворанима, Нергалсаресер, старјешина над врачима, и сви други кнезови цара Вавилонскога.
4. *А кад их видје Седекија, цар Јудин, и сви војници, побјегоше и изидоше ноћу из града покрај

врта царскога на врата међу два зида; и иђаху преко поља. [*Јер 52, 4-16.]

5. А војска Халдејска гоњаше их, и стиже Седекију у пољу Јерихонском, и ухвативши га доведоше га к Навуходоносору, цару Вавилонском, у *Ривлу у земљи Ематској, те му суди. [*2 цар 25, 1-4.]

6. И закла цар Вавилонски синове Седекијине у Ривли на његове очи, и све знатне људе од Јуде покла цар Вавилонски.

7. Послије тога Седекији ископа очи, и свеза га у двоје вериге мједене, да га одведе у Вавилон.

8. А дом царев и домове народне попалише Халдејци огњем, и зидове Јерусалимске раскопаше.

9. А остатак народа што оста у граду и пребјеге који пребјегоше к њему, остатак народа што бјеше остао, одведе Невузардан, заповједник стражарски, у Вавилон.

10. Само најсиромашније из народа, који ништа немаху, остави Невузардан, заповједник стражарски, у земљи Јудиној, и даде им тада винограде и њиве.

11. А Навуходоносор, цар Вавилонски, заповједи за Јеремију Невузардану, заповједнику стражарском, говорећи:

12. Узми га и гледај га добро, и не чини му зла, него му чини што ти год каже.

13. И послаше Невузардан, заповједник стражарски, и Невусазван, старјешина над дворанима, и Нергалсаресер, старјешина над врачима, и сви кнезови цара Вавилонскога,

14. Послаше, *те узеше Јеремију из тријема од тамнице, и предаше га † Годолији, сину Ахикама сина Сафанова, да га одведе кући; тако оста међу народом. [*Јер 38, 28; † Јер 40, 5.]

15. А Јеремији дође ријеч Господња кад бјеше затворен у тријему од тамнице говорећи:

16. Иди и реци *Авдемелеху Етиопљанину говорећи: Овако вели Господ над војскама, Бог Израилев: Ево, ја ћу учинити да се збуду ријечи моје томе граду на зло а не на добро, и навршиће се пред тобом у онај дан. [*Јер 38, 7.]

17. Али ћу тебе избавити у онај дан, говори Господ, и нећеш бити предан у руке људима којих се бојиш.

18. Јер ћу те доиста сачувати, те нећеш пасти од мача, и биће ти душа твоја умјесто плијена зато што си се поуздао у ме, говори Господ.

40. Јеремија остаје у земљи код намјесника Годолије. Годолија не вјерује у завјеру против себе.

1. Ријеч која дође Јеремији од Господа *кад га Невузардан, заповједник стражарски, пусти из Раге узевши га пошто бјеше окован у вериге међу свијем робљем Јерусалимским и Јудинијем, које се вођаше у Вавилон. [*Јер 39, 14.]

2. И узевши заповједник стражарски Јеремију, рече му: Господ Бог твој изрече ово зло за ово мјесто;

3. И нанесе и учини како рече, јер згријешисте Господу и не слушасте гласа његова, зато вас снађе ово.

4. Али сада, ево, ја те опраштам данас верига што су ти на руку; ако ти је воља поћи са мном у Вавилон, ходи, ја ћу се бринути за те; ако ли ти није воља поћи са мном у Вавилон, а ти немој; ево, сва ти је земља отворена, иди куда год хоћеш и куда ти је драго.

5. Или кад се он још не враћа, отиди к њему, Годолији, сину Ахикама сина Сафанова, *којега је поставио цар Вавилонски над градовима Јудинијем, и остани с њим међу народом, или иди куда ти је драго. И даде му заповједник стражарски брашњенице и дар, и отпусти га. [*2 цар 25, 22 и даље.]

6. И тако дође Јеремија ка Годолији, сину Ахикамову, у Миспу, и оста с њим у народу, који још оста у земљи.

7. А све војводе што бјеху у пољу и људи њихови кад чуше да је цар Вавилонски поставио Годолију, сина Ахикамова, над земљом, и да је на њему оставио људе и жене и дјецу између сиромашнога народа у земљи, који не би одведен у Вавилон.

8. Дођоше у Миспу ка Годолији Исмаило, син Нетанијин, и Јоанан и Јонатан, синови Каријини, и Сераја, син Тануметов, и синови Јофије Нетофаћанина, и Језанија, син некога Махаћанина, они и људи њихови.

9. И закле се Годолија, син Ахикама сина Сафанова, њима и људима њиховијем говорећи: Не бојте се службе Халдејцима; останите у земљи, и служите цару Вавилонском, и добро ће вам бити.

10. А ја ево ћу стајати у Миспи да дочекујем Халдејце који ће долазити к нама; а ви берите винограде и воће и уље, и остављајте у судове своје, и стојте у градовима својим које држите.

11. Тако и сви Јудејци који бијаху међу Моавцима и синовима Амоновијем и Едомцима и по свијем земљама, чувши да је цар Вавилонски оставио остатак у Јудеји и поставио над њима Годолију, сина Ахикама сина Сафанова,

12. Вратише се сви Јудејци из свијех мјеста куда бијаху разагнани, и дођоше у земљу Јудину ка

Годолији у Миспу, и набраше вина и воћа врло много.

13. А Јоанан, син Каријин, и све војводе што бјеху у пољу дођоше ка Годолији у Миспу,

14. И рекоше му: Знаш ли да је Валис, цар синова Амоновијех, послао Исмаила, сина Нетанијина, да те убије? Али им не повјерова Годолија, син Ахикамов.

15. Тада Јоанан, син Каријин, рече Годолији насаму у Миспи говорећи: Идем да убијем Исмаила, сина Нетанијина, нико неће дознати. Зашто да те убије и да се расију сви Јудејци који су се скупили око тебе и да пропадне остатак Јудин?

16. Али Годолија, син Ахикамов, рече Јоанану, сину Каријину: Немој то чинити, јер није истина што кажеш за Исмаила.

41. Исмаило убија Годолију, и више Јудејаца и Халдејаца. Јоанан га гони. Јудејци хоће да иду у Мисир.

1. А седмога мјесеца дође *Исмаило, син Нетаније сина Елисамина, царскога рода, и кнезови цареви, десет људи с њим, ка Годолији, сину Ахикамову, у Миспу, и једоше ондје у Миспи с њим.

[*2 цар 25, 25; Јер 40, 8.]

2. Потом уста Исмаило, син Нетанијин, и десет људи што бијаху с њим, и убише мачем Годолију, сина Ахикама сина Сафанова; тако погубише онога кога бјеше поставио цар Вавилонски над земљом.

3. И све Јудејце који бијаху с њим, с Годолијом, у Миспи, и Халдејце који се затекоше ондје, војнике поби Исмаило.

4. А сјутрадан пошто уби Годолију, док још нико не дозна,

5. Дођоше људи из Сихема, из Силома и из Самарије, осамдесет људи, *обријане браде и раздртијех хаљина и испарани по тијелу, и имаху у рукама дар и кад да принесу у дом Господњи.

[*3 Мој 19, 28.]

6. Тада Исмаило, син Нетанијин, изиде им на сусрет из Миспе и иђаше плачући, и сретавши се с њима рече им: Ходите ка Годолији сину Ахикамову.

7. А кад дођоше усред града, покла их Исмаило, син Нетанијин, с људима који бијаху с њим и баци их у јаму.

8. А међу њима се нађе десет људи који рекоше Исмаилу: Немој нас погубити, јер имамо сакривено благо у пољу, пшенице и јечма и уља и меда. И остави их, и не поби их с браћом њиховом.

9. А јама у коју побаца Исмаило сва тјелеса људи које поби уз Годолију бијаше она *коју начини цар Аса бојећи се Васе, цара Израилева; и Исмаило, син Нетанијин, напуни је побијенијех људи.

[*1 цар 15, 22.]

10. И зароби Исмаило сав остатак народа што бијаше у Миспи, кћери царева и сав народ што бјеше остао у Миспи, над којим бјеше поставио Невузардан, заповједник стражарски, Годолију, сина Ахикамова; и заробивши их Исмаило, син Нетанијин, пође да пријеђе к синовима

*Амоновијем. [*Јер 40, 14.]

11. Али Јоанан, син Каријин, и све *војводе што бијаху с њим чуше све зло што учини Исмаило, син Нетанијин. [*Јер 40, 8, 13.]

12. Тада узеше све своје људе и пођоше да ударе на Исмаила, сина Нетанијина, којег нађоше код *велике воде у Гаваону. [*2 Сам 2, 13.]

13. И сав народ што бјеше с Исмаилом кад видје Јоанана, сина Каријина, и све војводе што бјеху с њим, обрадова се,

14. И сав народ што Исмаило зароби из Миспе, обрну се и отиде к Јоанану, сину Каријину.

15. А Исмаило, син Нетанијин, побјеже с осам људи од Јоанана, и отиде к синовима Амоновијем.

16. И тако Јоанан, син Каријин, и све војводе што бијаху с њим узеше сав остатак народа што повратише од Исмаила, сина Нетанијина, који убив Годолију, сина Ахикамова, бјеше их одвео из Миспе, војнике и жене и дјецу и дворане, и одведоше их из Гаваона;

17. И отишавши стадоше у гостионици *Химамовој код Витлејема, да би отишли и прешли у Мисир, [*2 Сам 19, 38.]

18. Ради Халдејаца, јер их се бојаху, што Исмаило, син Нетанијин, уби Годолију, сина Ахикамова, којег бјеше поставио цар Вавилонски над земљом.

42. По заповијести Господњој, Јеремија забрањује Јоанану и другим Јудејцима да иду у Мисир.

1. Потом дођоше све војводе и Јоанан, син Каријин, и Језанија, син Осајин, и сав народ, мало и велико,

2. И рекоше Јеремији пророку: Пусти преда се нашу молбу, и помоли се за нас Господу Богу

- својему, за сав овај остатак, јер нас је остало мало од многих, као што нас очи твоје виде,
3. Да би нам показао Господ Бог твој пут којим ћемо ићи и шта ћемо радити.
4. А Јеремија пророк рече им: Послушаћу; ево, помолићу се Господу Богу вашем по вашим ријечима, и што вам одговори Господ казаћу вам, нећу вам затајити ни ријечи.
5. А они рекоше Јеремији: Господ нека нам је свједок истинит и вјеран да ћемо чинити све што ти Господ Бог твој заповједи за нас.
6. Било добро или зло, послушаћемо ријеч Господа Бога својега ка којему те шаљемо, да би нам добро било кад послушамо глас Господа Бога својега.
7. А послје десет дана дође ријеч Господња Јеремији;
8. Те сазва Јоанана, сина Каријина, и све војводе што бијаху с њим, и сав народ, мало и велико,
9. И рече им: Овако вели Господ Бог Израилев, ка којему ме посласте да изнесем преда њ молбу вашу:
10. Ако останете у овој земљи, сазидаћу вас, и нећу вас разорити, и насадићу вас и нећу вас истријебити; јер ми је жао са зла које сам вам учинио.
11. Не бојте се цара Вавилонскога, којег се бојите; не бојте га се, говори Господ, јер сам ја с вама да вас сачувам и да вас избавим из његове руке.
12. И учинићу вам милост да се смиљује на вас, и врати вас у земљу вашу.
13. Ако ли речете: Нећемо да останемо у тој земљи, не слушајући гласа Господа Бога својега
14. Говорећи: Не, него идемо у земљу Мисирску, да не видимо рата и гласа трубнога не чујемо и не будемо гладни хљеба, и ондје ћемо се населити,
15. Онда чујте ријеч Господњу, који сте остали од Јуде; овако вели Господ над војскама, Бог Израилев: Ако ви окренете лице своје да идете у Мисир и отидете да се населите ондје,
16. Ондје ће вас у земљи Мисирској стигнути мач којег се бојите, и глад, због које се бринете, гониће вас ондје у Мисиру и ондје ћете помријети.
17. И сви људи који су окренули лице своје да иду у Мисир да се ондје населе, изгинуће од мача и од глади и од помора, и ниједан их неће остати нити ће који утећи од зла које ћу пустити на њих.
18. Јер овако вели Господ над војскама, Бог Израилев: Као што се гњев мој и јарост моја изли на становнике Јерусалимске, тако ће се излити гњев мој на вас ако отидете у Мисир, и бићете уклон и чудо и клетва и руг, и нећете више видјети овога мјеста.
19. Господ вам говори, остаци Јудини! Не идите у Мисир. Знајте да вам ја свједочим данас.
20. Јер варасте душе своје кад ме посласте ка Господу Богу својему рекавши: Помоли се за нас Господу Богу нашем, и како рече Господ Бог наш, јави нам и учинићемо.
21. А кад вам јавих данас, нећете да послушате глас Господа Бога својега нити ишта што ми заповједи за вас.
22. Знајте, дакле, да ћете изгинути од мача и од глади и од помора на мјесту куда сте ради отићи да се станите.

43. Насупрот Божијој опомени, Јудејци иду у Мисир и узимају са собом самога пророка, који тамо предсказује упад Навуходносоров.

1. А кад изговори Јеремија свему народу све ријечи Господа Бога њихова, које му Господ Бог њихов заповједи за њих, све те ријечи,
2. Тада Азарија син Осајин и Јоанан син Каријин и сви они људи охоли рекоше Јеремији говорећи: Није истина што говориш; није те послао Господ Бог наш да нам кажеш: Не идите у Мисир да се ондје станите.
3. Него, Варух, син Ниријин, подговара те на нас да нас преда у руке Халдејцима да нас погубе или да нас преселе у Вавилон.
4. И тако Јоанан, син Каријин, и све војводе и сав народ не послушаше гласа Господњег да остану у земљи Јудиној.
5. Него Јоанан син Каријин и све војводе узеше сав остатак Јудин који се бијаше вратио да живи у земљи Јудиној из свијех народа у које бијаху разагнани,
6. Људе и жене и дјецу и кћери цареве, и све душе што бијаше оставио Невузардан заповједник стражарски с Годолијом, сином Ахикама сина Сафанова, и Јеремију пророка и Варуха, сина Ниријина,
7. И отидоше у земљу Мисирску, јер не послушаше гласа Господњег; и дођоше до Тафнеса.
8. И дође ријеч Господња Јеремији у Тафнесу говорећи:
9. Узми у руке великога камења, и покриј га калом у пећи за опеке што је на вратима дома Фараонова у Тафнесу да виде Јудејци;

10. И реци им: Овако вели Господ над војскама, Бог Израиљев: Ево, ја ћу послати и довести Навуходоносора, цара Вавилонскога, *слугу својега, и метнућу пријесто његов на ово камење које сакрих, и разапече царски шатор свој на њему. [*Јер 25, 9.]
11. Јер ће доћи и затрти земљу Мисирску; *ко буде за смрт, отићи ће на смрт; ко за ропство, у ропство; ко за мач, под мач. [*Јер 15, 2.]
12. И распалићу огањ у кућама *богова Мисирских; и попалиће их и одвешће их у ропство, и огрнуће се земљом Мисирском као што се пастир огрће плаштем својим, и отићи ће оданде с миром. [*Јер 46, 25.]
13. И изломиће ступове у дому сунчаном што је у земљи Мисирској, и куће богова Мисирских попалиће огњем.

44. Јудејцима у Мисиру, због обожавања небеске царице, Јеремија пријети тешким казнама.

1. Ријеч која дође Јеремији за све Јудејце који живљаху у земљи Мисирској, који живљаху у Мигдолу и у *Тафнесу и у Нофу и у земљи Патросу, говорећи: [*Јер 43, 7.]
2. Овако вели Господ над војскама, Бог Израиљев: Ви видјесте све зло што наведох на Јерусалим и на све градове Јудине, и ево су данас пусти и нема никога да живи у њима,
3. За злоћу њихову коју чинише да би ме гњевили ходећи да каде и служе другим боговима, којих не знаше ни они ни ви ни оци ваши.
4. И слах к вама све слуге своје пророке зарана једнако говорећи: Не чините тога гада, на који мрзим.
5. Али не послушаше нити пригнуше уха својега да се врате од злоће своје, да не каде другим боговима.
6. Зато се изли јарост моја и гњев мој, и разгорје се у градовима Јудинијем и по улицама Јерусалимским, те посташе развалине и пустош, као што се види данас.
7. А сада овако вели Господ Бог над војскама, Бог Израиљев: Зашто сами себи чините тако велико зло да истријebите из Јуде људе и жене, дјецу и која сисају, да не остане у вас остатка,
8. Гњевети ме дјелима руку својих, кадећи другим боговима у земљи Мисирској, у коју дођосте да се станите да бисте се истријebили и постали клетва и рут у свијех народа на земљи.
9. Јесте ли заборавили зла отаца својих и зла цара Јудинијем и зла жена њиховијех, и своја зла и зла жена својих, која чинише у земљи Јудиној и по улицама Јерусалимским?
10. Не покорише се до данас нити се побојаше, нити ходише по мом закону и уредбама мојим, које ставих пред вас и пред оце ваше.
11. Зато овако вели Господ над војскама, Бог Израиљев: Ево, ја ћу вам обратити лице своје на зло да истријebим све Јудејце.
12. И узеху остатка Јудин, који окрену лице своје да иде у земљу Мисирску да се ондје стани, и изгинуће сви; у земљи ће Мисирској пасти и изгинути од мача и од глади, мало и велико, изгинуће од мача и од глади, и биће уклон и чудо и проклетство и рут.
13. И походићу оне који наставају у земљи Мисирској, као што сам походио Јерусалим, мачем, глађу и помором;
14. И ниједан од остатка Јудина, што отидоше у земљу Мисирску да се ондје стане, неће утећи, нити се избавити да се врате у земљу Јудину, у коју се желе вратити да се населе; јер се неће вратити, осим који побјегну.
15. Тада одговорише Јеремији сви људи који знаћаху да жене њихове каде другим боговима, и све жене, којих стајаше ондје велик збор, и сав народ што живљаше у земљи Мисирској, у Патросу, говорећи:
16. Што нам каза у име Господње, нећемо те послушати;
17. Него ћемо чинити све што је изашло из наших уста кадећи *царици небеској и љевајући јој наљеве, као што смо чинили ми и оци наши, цареви наши и кнезови наши по градовима Јудинијем и по улицама Јерусалимским, јер бијасмо сити хљеба и бијаше нам добро и зла не виђасмо. [*Јер 7, 18.]
18. А откад престасмо кадити царици небеској и љевати јој наљеве, ништа немамо и гинемо од мача и од глади.
19. И кад кадимо царици небеској и љевамо јој наљеве, еда ли јој без главара својих печемо колаче служећи јој и љевамо јој наљеве?
20. Тада рече Јеремија свему народу, људима и женама, и свему народу који му онако одговорише, говорећи:
21. Еда ли се не опомену Господ када којим кадисте у градовима Јудинијем и по улицама

Јерусалимским ви и оци ваши, цареви ваши и кнезови ваши и народ земаљски? И не дође ли му у срце?

22. И не може Господ више подносити злоће дјела ваших и гадова које чинисте, те земља ваша поста пустош и чудо и проклетство, да нико не живи у њој, како се види данас.

23. Зато што кадисте и што гријешисте Господу и не слушасте гласа Господњег, и по закону његову и уредбама његовијем и свједочанствима његовијем не ходисте, зато вас задеси ово зло, како се види данас.

24. Још рече Јеремија свему народу и свијем женама: Чујте ријеч Господњу, сви Јудејци, који сте у земљи Мисирској!

25. Овако вели Господ над војскама, Бог Израиљев говорећи: Ви и жене ваше рекосте устима својим и рукама својим извршисте говорећи: Извршиваћемо завјете своје што завјетовасмо кадећи царици небеској и љевајући јој наљеве. Доиста, испунисте завјете своје и извршисте.

26. Зато чујте Јудејци ријеч Господњу, сви Јудејци који станујете у земљи Мисирској: Ево, ја се заклинѐм великим именом својим, вели Господ, да се име моје неће више изрицати устима ниједнога Јудејца у свој земљи Мисирској да би рекао: Тако да је жив Господ Господ!

27. Ево, ја ћу пазити на њих зла ради, не добра ради, и Јудејци који су у земљи Мисирској сви ће гинути од мача и од глади, докле их не буде ниједнога.

28. А који утеку од мача, вратиће се из земље Мисирске у земљу Јудину, мало њих, јер сав остатак Јудин, што отидоше у земљу Мисирску да се ондје настане, познаће чија ће се ријеч навршити, моја или њихова.

29. А ово да вам је знак, говори Господ, да ћу вас походити на том мјесту да знате да ће се доиста испунити ријечи моје вама на зло;

30. Овако вели Господ: Ево, ја ћу дати Фараона Вафрија, цара Мисирскога, у руке непријатељима његовијем и у руке онијем који траже душу његову, као што сам дао Седекију, цара Јудина, у руке Навуходоносору, цару Вавилонском, непријатељу његову и који тражаше душу његову.

45. Пророк тјеши Варуха Божијим обећањем да ће му поштедјети живот.

1. Ријеч *коју рече Јеремија пророк Варуху, сину Ниријину, кад писаше ове ријечи у књигу из уста Јеремијинијех, четврте године Јоакима, сина Јосијина, говорећи: [**Јер 36, 4.*]

2. Овако вели Господ Бог Израиљев за тебе, Варуше:

3. Рекао си: Тешко мени, јер Господ додаде ми жалост на тугу; изнемогах уздишући, и мира не налазим!

4. Реци му ово: Овако вели Господ: Ево, што сам саградио ја разграђујем, и што сам посадио искорењавам по свој тој земљи.

5. А ти ли ћеш тражити себи велике ствари? Не тражи; јер, ево, ја ћу пустити зло на свако тијело, говори Господ; *али ћу теби дати душу твоју умјесто плијена у свијем мјестима куда отидеш. [**Јер 39, 18.*]

46. Прорицање о пропасти Мисираца. Утјеха Израиљу.

1. Ријеч Господња која дође Јеремији пророку за народе:

2. За Мисирце, *за војску Фараона Нехаона, цара Мисирскога, која бијаше на ријечи Ефрату код Харкемиса, и разби је Навуходоносор, цар Вавилонски, четврте године Јоакима, сина Јосијина, цара Јудина. [**2 дн 35, 20.*]

3. Приправите штите и штитиће, и идите у бој;

4. Прежити коње, и појашите, коњици; поставите се са шљемовима; утрите копља, облачите се у оклопе.

5. Зашто их видим гдје се поплашише, враћају се натраг, јунаци њихови поломише се и бјеже без обзира? Страх је одсвуда, говори Господ.

6. Да не утече лаки, нити се избави јаки; да се на сјеверу на обали ријеке Ефрата спотакну и падну.

7. Ко је то што се диже као поток, и воде му се колебају као ријеке?

8. Мисир се диже као поток и његове се воде колебају као ријеке; и вели: Идем, покрићу земљу, затрћу град и оне који живе у њему.

9. Излазите, коњи, бјесните, кола; и нека изађу јунаци, Хуси и Фуди, који носе штитове, и Лудеји, који носе и натежу лук.

10. Јер је овај дан Господу Господу над војскама дан освете, да се освети непријатељима својим; *мач ће их прождријети и наситиће се и опиће се крвљу њиховом; јер ће бити жртва Господа Господа над војскама у земљи сјеверној на ријечи Еуфрату. [**5 Мој 32, 42; Ис 34, 6.*]

11. *Изиди у Галад и узми балсама, дјевојко кћери Мисирска; залуду су ти многи лијекови, нећеш се излијечити. [*Јер 8, 22.]
12. Народи чуше срамоту твоју, и вике твоје пуна је земља, јер се спотичу јунак о јунака, те обојица падају.
13. Ријеч коју рече Господ Јеремији пророку о доласку Навуходоносора, цара Вавилонскога, да потре земљу Мисирску:
14. Јавите у Мисиру, и огласите у Мигдолу, огласите и у Нофу и у Тафнесу, и реците: Стани и приправи се, јер мач прождрије што је око тебе.
15. Зашто се поваљаше јунаци твоји? Не стоје, јер их Господ обара.
16. Чини, те се многи спотичу и падају један на другога, и говоре: Устани да се вратимо к народу својему и на постојбину своју испред мача насилникова.
17. Вичу ондје: Фараон, цар Мисирски, пропаде, прође му рок.
18. Тако да сам ја жив, говори цар, којему је име Господ над војскама; као Тавор међу горама и као Кармил на мору доћи ће.
19. Спреми што ти треба да се селиш, становнице, кћери Мисирска; јер ће Ноф опустјети и спалиће се да неће нико живјети у њему.
20. Мисир је лијепа јуница; али погибао иде, иде са сјевера.
21. И најамници су његови усред њега као теоци утојени, али се и они обрнуше и побјегоше, не осташе, јер дође на њих дан несреће њихове, вријеме похођења њихова.
22. Глас ће њихов ићи као змијињи, јер они иду с војском и доћи ће са сјекирама на њ као они који сијеку дрва.
23. И они ће посјећи шуму његову, говори Господ, ако јој и нема мјере, јер их је више него скакаваца и нема им броја.
24. Посрами се кћи Мисирска, предана је у руке народу сјеверном.
25. Говори Господ над војскама, Бог Израиљев: Ево, ја ћу походити људство у Ноји, и Фараона и Мисир и *богове његове и цареве његове, Фараона и све који се уздају у њ. [*Јер 43, 12.]
26. И даћу их у руке онима који траже душу њихову, у руке Навуходоносору, цару Вавилонском, и у руке слугама његовијем; а послије ће бити насељен као прије, говори Господ.
27. *А ти се не бој, слуто мој Јакове, и не плаши се, Израиљу, јер, ево, ја ћу те избавити из даљне земље и сјеме твоје из земље ропства његова; и Јаков ће се вратити и почиваће, и биће миран и нико га неће плашити. [*Ис 44, 2.]
28. Ти се не бој, слуто мој Јакове, говори Господ, јер сам ја с тобом; јер ћу учинити крај свијем народима у које те прогнах, *али теби нећу учинити краја, него ћу те покарати с мјером, а нећу те оставити сасвијем без кара. [*Јер 30, 11.]

47. Прорицање о пропасти Филистејаца, Тира и Сидона.

1. Ријеч Господња која дође Јеремији пророку *за Филистеје прије него Фараон освоји Газу. [*Јез 25, 15, 16.]
2. Овако вели Господ: Ево, вода долази са сјевера, и биће као поток који се разлева, и потопиће земљу и што је у њој, град и оне који живе у њему; и људи ће викати, и ридаће сви становници земаљски.
3. Од топота копита јаких коња његовијех, од тутњаве кола његовијех, и праске точкава његовијех, неће се обазрети оцеви на синове, јер ће им руке клонути,
4. Од онога дана који ће доћи да истријеби све Филистеје и да затре Тир и Сидон и све остале помоћнике, јер ће Господ истријебити Филистеје, *остатак острва Кафтора. [*Ам 9, 7.]
5. *Оћелавиће Газа, пропашће Аскалон и остатак долине њихове; докле ћеш се † резати? [*Ам 1, 7; Соф 2, 4; Зах 9, 5; † Јер 41, 5; 48, 37.]
6. Јаох, мачу Господњи, кад ћеш се смирити? Врати се у корице своје, стани и смири се.
7. Али како би се смирио? Јер му Господ даде заповијест на Аскалон и на приморје; онамо га одреди.

48. Прорицање о пропасти Моава.

1. За *Моава овако говори Господ над војскама, Бог Израиљев: Тешко Невону, јер ће се опустошити! Киријатајим ће се посрамити и узети; Мизгав ће се посрамити и препаста. [*Ис 15, 16.]
2. Неће се више хвалити *Моав Есевоном; јер му зло мисле: Ходите да га истријебимо да није више народ. И ти, Мадмене, опустјећеш; мач ће те гонити. [*Јез 25, 8-11.]
3. Чује се вика из Оронајима, пустошење и сатирање велико.

4. Моав се сатре; стоји вика дјеце његове.
5. Јер ће се путем Луитским дизати плач без престанка; и како се слази у Оронајим, непријатељи ће чути страшну вику:
6. Бјежите, избавите душе своје, и будите *као вријес у пустињи. [*Јер 17, 6.]
7. Јер што се уздаш у своја дјела и у благо своје, зато ћеш се и ти узети, и Хамос ће отићи у ропство, свештеници његови и кнезови његови скупа.
8. И доћи ће затирач у сваки град, неће се сачувати ниједан град; долина ће пропасти и равница ће се опустошити, јер Господ рече.
9. Подајте крила Моаву, нека брзо одлети; јер ће градови његови опустјети да неће нико живјети у њима.
10. *Проклет био ко немарно ради дјело Господње, и проклет ко устеже мач свој од крви! [*1 Сам 15, 3, 9.]
11. Моав је био у миру од дјетињства својега и почивао на дрождини својој, нити се претакао из суда у суд, нити је у ропство ишао; зато му оста укус његов, и мирис се његов није промијенио.
12. Зато, ево, иду дани, говори Господ, да му пошљем преметаче који ће га преметнути, и судове његове испразнити и мјехове његове покидати.
13. И Моав ће се осрамотити с Хамоса, као што се осрамотио дом Израиљев с Ветиља, гада својега.
14. Како говорите: Јаки смо и јунаци у боју?
15. Моав ће се опустошити и градови ће његови пропасти, и најбољи младићи његови сићи ће на заклање, говори цар, којему је име Господ над војскама.
16. Близу је погибао Моавова, и зло његово врло хити.
17. Жалите га сви који сте око њега, и који год знате за име његово, реците: Како се сломи јаки штап, славна палица?
18. Сићи са славе своје и сједи на мјесто засушено, кћери, која живиш у Девону; јер ће затирач Моавов доћи на тебе и раскопаће градове твоје.
19. Стани на путу и погледај, која живиш у Ароиру, упитај онога који бјежи и ону која гледа да се избави, реци: Што би?
20. Посрами се Моав; јер се разби; ридајте и вичите; јавите у Арнон да се Моав опустоши.
21. Јер суд дође на земљу равну, на Олон и на Јасу и Мифат,
22. И на Девон и на Невон и на Вет-Девлатајим,
23. И на Киријатајим и на Вет-Гамул и на Вет-Меон,
24. И на Кериот и на Восору, и на све градове земље Моавске, који су далеко и који су близу.
25. Одбијен је рог Моаву, и мишица се његова сломи, говори Господ.
26. *Опојте га, јер се подигао на Господа; нека се ваља Моав у бљувотини својој, и буде и он подсмјех. [*Јер 25, 15.]
27. Јер није ли теби Израил био подсмјех? Је ли се затекао међу лупежима, те кад год говориш о њему поскакујеш?
28. Оставите градове и населите се у стијени, становници Моавски, и будите као голубица која се гнијезди у крају и расјелини.
29. Чусмо понос Моавов да је веома поносит, охолост његову и понос, разметање његово и обијест његову.
30. Знаш ја, говори Господ, обијест његову; али неће бити тако; лажи његове неће учинити ништа.
31. Зато ћу ридати за Моавом, викали за свијем Моавом, уздисаће се за онима у Кир-Ересу.
32. Више него за Јазиром плакаћу за тобом, лозо Сивамска; одводе твоје пријећоше море, допријеше до мора Јазирскога; затирач нападе на љетину твоју и на бербу твоју.
33. И радост и весеље отиде с роднога поља, из земље Моавске, и учиних те нешта у кацама вина; нико неће газити пјевајући; пјесма неће се више пјевати.
34. Од вике Есевонске, која доприје до Елеале, подигоше вику до Јасе, од Сигора до Оронајима, као јуница од три године, јер ће и вода Нимримских нестати.
35. И учинићу, говори Господ, да не буде Моаву човјека који би приносио жртву на висини и кадио боговима својим.
36. *Зато ће срце моје пиштати за Моавом као свирала, и срце ће моје пиштати као свирала за људима у Кир-Ересу, † јер ће му сва течевина пропасти. [*Ис 16, 11; † Ис 15, 7.]
37. Јер ће све главе бити ћелаве и све браде обријане, и све руке изрезане, и око бедара костријет.
38. На свијем крововима Моавовијем и по улицама његовијем биће сам плач, јер ћу разбити Моава као суд на ком нема милине, говори Господ.
39. Ридајте: Како је сатрвен! Како Моав обрну плећи срамотан? И поста Моав подсмјех и страхота свјема који су око њега.

40. Јер овако говори Господ: Ево, као орао долетјеће и *рашириће крила своја над Моавом. [*Јер 49, 22.]

41. Керијот је покорен и тврда се мјеста заузеше, и срца ће у јунака Моавовијех бити у онај дан као срце у жене која се порађа.

42. И Моав ће се истријебити да не буде народ, јер се подиже на Господа.

43. *Страх и јама и замка око тебе је, становничке Моавски, говори Господ. [*Ис 24, 17, 18.]

44. Ко утече од страха, пашће у јаму, а ко излезе из јаме, ухватиће се у замку; јер ћу пустити на њега, на Моава, годину похођења њихова, говори Господ.

45. У сјену Есевонском уставише се који бјежаху од силе; али ће *огањ изаћи од Есевона и пламен усред Сиона, и опалиће крај Моаву и тјеме немирницима. [*4 Мој 21, 28.]

46. Тешко теби, Моаве, пропаде народ Хамосов, јер синове твоје заробише, и кћери твоје одведоше у ропство.

47. Али ћу повратити робље Моавово у пошљедње вријеме, говори Господ. Довде је суд Моаву.

49. *Прорицање о пропасти Амона, Едома, Дамаска, Кидара, Асора и Елама.*

1. За синове *Амонове, овако вели Господ: Зар Израил нема синова? Зар нема наслједника? Зашто Малхом наслиједи земљу Гадову? И зашто се народ његов насели у његовијем градовима? [*Јез 25, 2; Ам 1, 13; Соф 2, 8, 9.]

2. Зато, ево, иду дани, говори Господ, кад ћу учинити да се чује вика убојна у Рави синова Амоновијех, и она да буде гомила развалина, и села њезина попаљена огњем; и Израил ће овладати онима који бјеху њим овладали, говори Господ.

3. Ридај Есевоне, јер је Гај опустошен; вичите села Равска; припашите око себе костријет, наричите и трчите око плотова; јер ће Малхом отићи у ропство, свештеници његови и кнезови његови скупа.

4. Што се хвалиш долинама? Растопила се долина твоја, кћери одметницо! Која се уздаш у благо своје: Ко би ударио на ме?

5. Ево ја ћу пустити на те страх одсвуда унаоколо, говори Господ Господ над војскама, и распршаћете се сви, и неће бити никога да сакупи бјежан.

6. Али ћу *послије повратити робље синова Амоновијех, говори Господ. [*Јер 48, 47.]

7. *За Едома овако вели Господ над војскама: † Зар нема више мудрости у Теману? Неста ли свјета разумнима? Ишчиље ли мудрост њихова? [*Јез 25, 12; Ам 1, 11; † Авд 8.]

8. Бјежите, обратите плећи, заврите се дубоко, становници Дедански, јер ћу пустити на Исава погибао његову у вријеме кад ћу га походити.

9. Да ти дођу берачи, не би ли ти оставили пабирака? Да дођу лупежи ноћу, не би ли однијели колико им је доста?

10. Али ја оголузних Исава, открих потаје његове да се не може сакрити; пропаде сјеме његово, браћа његова и сусједи његови, нико не оста.

11. Остави сироте своје, ја ћу им живот сачувати, и удовице твоје нека се уздају у ме.

12. Јер овако вели Господ: Ево, који не би требало да пију из чаше, доиста ће пити; а ти ли ћеш остати без кара? Нећеш остати без кара, него ћеш зацијело пити.

13. Јер собом се заклињем, говори Господ, да ће Восора бити пустош, руг, чудо и проклетство, и сви ће градови њезини бити пустиња вјечна.

14. Чух глас од Господа, и гласник би послан к народима да рече: Скупите се и идите на њу, и дигните се у бој.

15. Јер, гле, учинићу те да будеш мали међу народима и презрен међу људима.

16. Обијест твоја и поноситост срца твојега превари тебе који живиш у расјелинама каменијем и држиш се високих хумова; да начиниш себи гнијездо високо као орао, и оданде ћу те свалити, говори Господ.

17. И земља ће Едомска бити пустиња; *ко прође мимо њу, свак ће се чудити и звиждати ради свијех рана њезинијех. [*Јер 50, 13.]

18. Као кад се затре Содом и Гомору и сусједство њихово, вели Господ, неће се населити ондје нико, нити ће се бавити ондје син човјечји.

19. *Гле, као лав изаћи ће подижући се више него Јордан на стан силнога; али ћу га брзо отјерати из те земље, и поставићу над њом онога ко је изабран; јер ко је као ја? И ко ће се прети са мном? И који ће ми пастир одољети? [*Јер 50, 44.]

20. Зато чујте намјеру Господњу што је наумио за Едомце и мисли његове што је смислио за становнике Теманске: Заиста најмањи из стада развљачиће их, заиста ће опустјети стан с њима.

21. Од праске падања њихова земља ће се трести, и вика ће се њима чути на Црвеном мору.

22. Гле, *доћи ће и долетјеће као орао и рашириће крила своја над Восором, и биће срце у јунака Едомских као срце у жене која се порађа. [*Јер 48, 40.]
23. *За Дамасак. Посрами се Емат и Арфад, јер чу зле гласове; растопише се, страх је на мору, не може се умирити. [*Ис 17, 1; Ам 1, 3.]
24. Дамасак клону, обрати се да бјежи, дрхат га подузе, туга и болови освојише га као породиљу.
25. Како се не остави славни град? Град радости моје?
26. Зато ће попадати младићи његови на улицама његовијем, и сви ће војници његови изгинути у онај дан, говори Господ над војскама.
27. И распалићу огањ у зидовима Дамаштанским, и прождријеће дворе Вен-Ададове.
28. За Кидар и за царства Асорска, која разби Навуходносор, цар Вавилонски, овако вели Господ: Устаните, идите на Кидар, и затрите синове источне.
29. Узеће им шаторе и стада, завјесе њихове и судове њихове и камиле њихове отеће, и викаће на њих страшно одсвуда.
30. *Бјежите, селите се далеко, заврите се дубоко, становници Асорски, говори Господ, јер је Навуходносор, цар Вавилонски, намјерио намјеру против вас, и смислио мисао против вас. [*Јер 49, 8.]
31. Устаните, идите к народу мирноме, који живи без страха, говори Господ, који нема врата ни пријеворница, живе сами.
32. И камиле ће њихове бити плијен, и мноштво стокe њихове грабеж, и расијаћу их у све вјетрове, *оне што се с краја стригу; и довешћу погибао на њих са свијех страна, говори Господ. [*Јер 9, 26; 25, 23.]
33. И Асор ће бити *стан змајевски, пустиња довијека; нико се неће ондје населити, нити ће се бавити у њему син човјечији. [*Јер 9, 11.]
34. Ријеч Господња која дође Јеремији пророку за Елам, у *почетку царовања Седекије, цара Јудина, говорећи: [*Јер 25, 25.]
35. Овако вели Господ над војскама: Ево, ја ћу сломити лук Еламу, главну силу његову;
36. И довешћу на Елам четири вјетра с четири краја небеса, и у све те вјетрове расијаћу их, тако да неће бити народа куда неће отићи прогнаници Еламски.
37. И уплашићу Еламце пред непријатељима њиховијем и пред онима који траже душу њихову; и пустићу зло на њих, жестину гњева својега, говори Господ, и пустићу за њима мач докле их не затрем.
38. И намјестићу пријесто свој у Еламу, и истријебићу оданде цара и кнезове, говори Господ.
39. Али у *пошљедње вријеме повратићу робље Еламско, говори Господ. [*Јер 49, 6.]

50. Прорицање о пропасти Вавилона и о избављењу јудејског народа.

1. Ријеч коју рече Господ за Вавилон и за земљу Халдејску преко Јеремије пророка.
2. Јавите народима и разгласите, подигните заставу, разгласите, не тајите, реците: Узе се Вавилон, посрами се *Вил, разби се Меродах; посрамише се идоли његови, разбише се гадни богови његови. [*Ис 46, 1.]
3. Јер се народ подиже на њ са сјевера, који ће му земљу опустити, да неће бити никога да живи у њој; и људи и стока побјећи ће и отићи.
4. У те дане и у то вријеме, говори Господ, доћи ће синови Израиљеви и синови Јудини заједно ићи ће *плачући и тражиће Господа Бога својега. [*Јер 31, 9.]
5. Питаће за пут у Сион, и обративши се онамо, рећи ће: Ходите, сјединимо се с Господом завјетом вјечнијем, који се не заборавља.
6. Народ је мој стадо изгубљено; пастири његови заведоше га, те лута по горама, иде с брда на хумове, заборавивши стан свој.
7. Ко их нађе, прождираше их, и непријатељи њихови говорише: Нећемо бити криви, јер згријешисе Господу, стану правде, Господу, наду отаца њиховијех.
8. Бјежите из Вавилона и изидите из земље Халдејске и будите као овнови пред стадом.
9. Јер, ево, ја ћу подигнути и довешћу на Вавилон збор великих народа из земље сјеверне, који ће се уврстати да се бију с њим, и узеће га; стријеле су им као у добра јунака, не враћају се празне.
10. И земља ће се Халдејска оплијенити, сви који ће је плијенити наситиће се, говори Господ.
11. Јер се веселисте, јер се радовасте плијенећи моје напшљедство; јер бјешњесте као јуница на трави и рзасте као јаки коњи.
12. Мати се ваша осрамоти врло, родитељка ваша постидје се; ево, биће пошљедња међу народима, пустиња, земља суха и пустош.

13. Од гњева Господњега неће се у њој живјети, него ће сва опустјети; *ко год прође мимо Вавилон, чудиће се и звиждаће ради свијех рана његовијех. [*Јер 49, 17.]
14. Поставите се око Вавилона сви који натежете лук, стријељајте га, не жалите стријела; јер је сагријешо Господу.
15. Вичите на њ унаоколо; пружа руку; темељи му падоше, зидови су му разваљени; јер је освета Господња; осветите му се; *како је чинио, онако му учините. [*Отк 18, 6.]
16. Истријебите из Вавилона сијача и онога који маше српом о жетви; од мача насилникова нека се врати сваки своје народу, и сваки у своју земљу нека бјежи.
17. Израил је стадо разагнано, лавови га распашише; најприје га једе цар Асирски, а послвије му кости изломи Навуходоносор, цар Вавилонски.
18. Зато овако вели Господ над војскама, Бог Израилев: Ево, ја ћу походити цара Вавилонскога и земљу његову, као што сам походио цара Асирскога.
19. И повратићу Израиља у торове његове, и пашће по Кармилу и Васану; и по гори Јефремовој и Галаду ситиће се душа његова.
20. У оне дане и у оно вријеме, говори Господ, *тражиће се безакоње Израилево, али га неће бити; и гријеси Јудини, али се неће наћи, јер ћу опростити онима које оставим. [*Јер 31, 34.]
21. Изиди на земљу Мератајимску и на становнике Фекодске; затри и истријеби иза њих, говори Господ, и учини све како ти заповједим.
22. Вика је убојна у земљи и полом велик.
23. Како се сломи и скрши *маљ цијеле земље? Како Вавилон поста чудо међу народима? [*Јер 51, 20.]
24. Ја ти метнух замку, Вавилоне, и ти се ухвати не дознавши; нашао си се и ухватио си се, јер си се заратио с Господом.
25. Господ отвори ризницу своју и извади оружје гњева својега; јер је то дјело Господа Господа над војскама у земљи Халдејској.
26. Ходите на њу с краја земље, отворите житнице њезине; газите је као стогове и потрите је да не остане од ње остатка.
27. Покољите мачем све теоце њезине, нека сићу на заклање; тешко њима, јер дође дан њихов, вријеме похођења њихова!
28. Чује се глас онијех који бјеже и који утекоше из земље Вавилонске да јаве у Сиону освету Господа Бога нашега, освету двора његова.
29. Сазовите на Вавилон мноштво; сви који натежете лук станите у око према њему унаоколо да не утече ниједан, *платите му по дјелима његовијем; како је чинио, онако му учините, јер се је супрот Господу узносио, супрот свецу Израилеву. [*Јер 50, 15.]
30. Зато ће младићи његови пасти по улицама његовијем, и сви ће војници његови изгинути у онај дан, говори Господ.
31. Ево мене на тебе, поносити, говори Господ Господ над војскама, јер дође дан твој, вријеме да те походим.
32. Поносити ће се спотаћи и пасти, и неће бити никога да га подигне; и распалићу огањ у градовима његовијем, и спалиће сву околину његову.
33. Овако вели Господ над војскама: Сила се чини синовима Израилевим и синовима Јудинијем; који их заробише, држе их, неће да их пусте.
34. Избавитељ је њихов силан, име му је Господ над војскама, он ће доиста бранити ствар њихову да умири земљу и смете становнике Вавилонске.
35. Мач на Халдејце, говори Господ, и на становнике Вавилонске и на кнезове његове и на мудраце његове.
36. Мач на лаже његове, и полудјеће; мач на јунаке његове, и препашће се.
37. Мач на коње његове, и на кола његова и на сву мјешавину што је усред њега, и *постаће као жене; мач на благо његово, и разграбиће се. [*Јер 51, 30.]
38. Суша на воде његове, и усахнуће, јер је земља идолска, и око лажнијех богова лудују.
39. Зато ће се ондје настанити дивље звијери и буљине, и сове ће ондје становати; и неће се населити довијека и неће се у њој живјети нигда.
40. *Као кад Господ затре Содом и Гомору и сусједство њихово, говори Господ, неће се нико ондје населити, нити ће се бавити у њој син човјечји. [*1 Мој 19, 25.]
41. *Ево, народ ће доћи са сјевера, велик народ, и цареви силни подигнуће се од крајева земаљских. [*Јер 50, 9.]
42. *Лук и копље носиће, жестоки ће бити, нити ће жалити; глас ће им као море бучати и јахаће на коњма, спремни као јунаци за бој, на тебе, кћери Вавилонска. [*Јер 6, 23.]
43. Цар Вавилонски кад чује глас о њима, клонуће му руке, туга ће га споести и болови као

породиљу.

44. *Гле, као лав изаћи ће подижући се више него Јордан на стан силнога; али ћу га брзо отјерати из те земље, и поставићу над њом онога ко је изабран; јер ко је као ја и ко ће се прети са мном? И који ће ми пастир одољети? [*Јер 49, 19 и даље.]

45. Зато чујте намјеру Господњу што је наумио за Вавилон, и мисли његове што је смислио за земљу Халдејску; заиста најмањи из стада развљачиће их, заиста ће опустити стан с њима.

46. Од праске кад се узме Вавилон потрешће се земља, и вика ће се чути по народима.

51. *Наставак: Миђани руше Вавилон; Јудејцима допуштен повратак.*

1. Овако говори Господ: Ево, ја ћу подигнути на Вавилон и на оне који живе усред онијех који устају на ме вјетар који мори.

2. Послаћу на Вавилон *вијаче који ће га развијати и земљу његову испразнити, јер ће га опколити са свијех страна у дан невоље његове. [*Јер 15, 7.]

3. Стријелац нека натеже лук на стријелца и на онога који се поноси својим оклопом; и не жалите младића његовијех, потрите му сву војску,

4. Нека падну побијени у земљи Халдејској и избодени на улицама његовијем.

5. Јер није оставио Израиља и Јуде Бог њихов, Господ над војскама, ако и јест земља њихова пуна кривице свецу Израиљеву.

6. *Бјегите из Вавилона и избавите сваки душу своју да се не истријебите у безакоњу његову, јер је вријеме освете Господње, † плаћа му што је заслужио. [*Јер 50, 8; Отк 18, 4; † Јер 25, 14.]

7. *Вавилон бијаше златна чаша у руци Господњој, којом опоји сву земљу; вина његова пише народи, зато полудјеше народи. [*Отк 17, 4.]

8. Уједанпут *паде Вавилон и разби се; ридajte за њим; донесите балсама за ране његове не би ли се исцијелио. [*Отк 18, 2.]

9. Лијечисмо Вавилон, али се не исцијели; оставите га, и да идемо сваки у своју земљу; јер до неба допире суд његов и диже се до облака.

10. Господ је изнио правду нашу; ходите да приповиједамо на Сиону дјело Господа Бога својега.

11. Чистите стријеле, узмите шпитове; *Господ подиже дух царева Мидских, јер је Вавилону намислио да га затре; јер је † освета Господња, освета цркве његове. [*Ис 13, 17; † Јер 50, 28.]

12. На зидовима Вавилонским подигните заставу, утврдите стражу, поставите стражаре, намјестите засједе; јер је Господ намислио, и учиниће што је рекао за становнике Вавилонске.

13. *О ти што станујеш крај воде велике и имаш много блага! Дође крај твој и свршетак лакомству твојему. [*Отк 17, 1.]

14. Господ над војскама закле се собом: Напунићу те људима као скакавцима, и они ће ти пјевати пјесму.

15. Он је створио земљу силом својом, утврдио васиљену мудрошћу својом, и разумом својим разапео небеса.

16. Кад пусти глас свој, буче воде на небесима, подиже пару с крајева земаљских, и пушта муње с даждем, и изводи вјетар из стаја његовијех.

17. Сваки човјек поста безуман од знања, сваки се златар осрамоти ликом резанијем; јер су лаж ликови његови ливени и нема духа у њима.

18. Таштина су, дјело пријеварно; кад их походим погинуће.

19. Није такав дио Јаковљев; јер је он Творац свему и он је дио нашљедства његова; име му је Господ над војскама.

20. *Ти си ми био маљ, оружје убојно, и тобом сатрх народе и тобом расух царства. [*Ис 10, 5; Јер 50, 23.]

21. И тобом сатрх коња и јахача његова; и тобом сатрх кола и који сјеђаху на њима.

22. И тобом сатрх човјека и жену, и сатрх тобом старца и дијете, и сатрх тобом момка и дјевојку.

23. И тобом сатрх пастира и стадо његово, и тобом сатрх орача и волове његове ујармљене, и сатрх тобом кнезове и властеље.

24. И платићу Вавилону и свијем становницима Халдејским за све зло које учинише Сиону, на ваше очи, говори Господ.

25. Ево мене на тебе, горо, која сатиреш, говори Господ, која затиреш сву земљу, и замахнућу руком својом на те и сваићу те са стијена, и начинићу од тебе *гору изгорјелу. [*Отк 8, 8.]

26. И неће узети од тебе камена за угао ни камена за темељ, јер ћеш бити пустош вјечна, говори Господ.

27. *Подигните заставу у земљи, затрубите у трубе међу народима, приправите народе на њ,

сазовите на њ царство Араратско, Минијско и Асхананско; поставите војводу супрот њему, доведите коње као скакавце бодљикасте. [*Ис 13, 2.]

28. Приправите народе супрот њему, цареve Мидске и војводе њихове и све властеље њихове и сву земљу државе њихове.

29. И земља ће се затрести и узмучити, јер ће се мисао Господња извршити на Вавилону да обрати земљу Вавилонску у пустињу да нико не живи у њој.

30. Престаше војевати јунаци Вавилонски, стоје у граду, нестa силе њихове, посташе као жене, изгорјеше станови њихови, пријеворнице њихове поломише се.

31. Гласник ће сретати гласника, и посланик ће сретати посланика да јаве цару Вавилонском да му је узет град са свијех крајева,

32. И да се бродови узеше и језера изгорјеше огњем и војници се препали.

33. Јер овако вели Господ над војскама, Бог Израилев: Кћи је Вавилонска као гумно; вријеме је да се набије, још мало, па ће доћи вријеме да се пожње.

34. Изједе ме и потре ме Навуходоносор, цар Вавилонски, начини од мене непотребан суд, прождрије ме као змај, напуни трбух свој милинама мојим, и отјера ме.

35. Неправда која се чини мени и мојему тијелу нека дође на Вавилон, рећи ће становница Сионска, и крв моја на становнике Халдејске, говориће Јерусалим.

36. Зато овако вели Господ: Ево, ја ћу расправити парбу твоју и осветићу те; и осушићу море његово, и изворе ћу његове осушити.

37. И Вавилон ће постати гомила, стан змајевски, чудо и подсмјих, да нико неће живјети у њему.

38. Рикаће сви као лавови и вити као лавићи.

39. Кад се утрију, изнијећу им да пију, и опојићу их да се развеселе и заспе вјечнијем сном да се не пробуде, говори Господ.

40. Свешћу их на заклање као јагањце, као овнове с јарцима.

41. Како се предоби *Сисах и узе се хвала све земље? Како Вавилон поста чудо међу народима? [*Јер 25, 26.]

42. Море уста на Вавилон, покри га мноштво вала његовијех.

43. Градови његови посташе пустош, земља сасушена и пуста, земља гдје нико не живи, нити пролази кроз њу син човјечји.

44. *И походићу Вила у Вавилону и извући ћу из уста његовијех што је прождро, и неће се више стјецати к њему народи, и зид ће Вавилонски пасти. [*Јер 50, 2.]

45. *Изиди из њега, народе мој, и избавите сваки своју душу од жестокога гњева Господњегa. [*Јер 51, 6.]

46. Немојте да одмекне срце ваше и да се уплашите од гласа који ће се чути у земљи; а доћи ће глас једне године, а послје њега други глас друге године, и насиље ће бити у земљи, и господар ће устати на господара.

47. Зато, ево, иду дани кад ћу походити резане ликове Вавилонске, и сва ће се земља његова посрамити, и сви ће побијени његови пасти усред њега.

48. *Небо и земља и све што је у њима пјеваће над Вавилоном, јер ће доћи на њ са сјевера затирач, говори Господ. [*Отк 18, 20.]

49. И као што је Вавилон учинио да падну побијени Израилеви, тако ће пасти у Вавилону побијени све земље.

50. Који утекосте од мача, идите, не стојте; помињите Господа издалека, и Јерусалим нека вам је у срцу.

51. Посрамисмо се што чусмо руг, стид попаде лице наше што туђини уђоше у светињу дома Господњегa.

52. Зато, гле, иду дани, говори Господ, кад ћу походити резане ликове његове, и по свој земљи његовој јечаће рањеници.

53. Да се Вавилон и на небо попне, и на висини да утврди силу своју, доћи ће од мене на њ затирачи, говори Господ.

54. Чује се велика вика из Вавилона, и велик полом из земље Халдејске.

55. Јер Господ затире Вавилон, и укида у њему велику вреву; и вали ће њихови бучати као велика вода, вика ће се њихова разлијегати.

56. Јер дође на њ, на Вавилон, затирач, јунаци се његови заробише, лукови се њихови потрше; јер је Господ Бог који плаћа, доиста ће платити.

57. *Опојићу кнезове његове и мудраце његове, војводе његове и властеље његове и јунаке његове да ће заспати вјечнијем сном и неће се пробудити, говори цар којему је име Господ над војскама. [*Јер 51, 39.]

58. Овако вели Господ над војскама: Широки зидови Вавилонски сасвијем ће се раскопати, и висока врата његова огњем ће се спалити, *те ће бити да су људи узалуд радили, и народи се трудили за огањ. [*Авак 2, 13.]

59. Ријеч што заповједи пророк Јеремија Сераји, сину Нирије, сина Масијина, кад пође од Седекије, цара Јудина, у Вавилон четврте године царовања његова; а Сераја бјеше главни постељник.

60. А Јеремија написа у једну књигу све зло које шћаше доћи на Вавилон, све ове ријечи што су написане за Вавилон.

61. И рече Јеремија Сераји: Кад доћеш у Вавилон, тада гледај и прочитај све ове ријечи;

62. И реци: Господе, ти си говорио за ово мјесто да ћеш га затрти да нико не живи у њему, ни човјек ни живинче, него да је пустош довијека.

63. А кад прочиташ ову књигу, *вежи камен за њу, и баци је у Ефрат. [*Отк 18, 21.]

64. И реци: Тако ће потонути Вавилон и неће се подигнути ода зла које ћу пустити на њ, и они ће изнемоћи. Довде су ријечи Јеремијине.

52. Кратка историја разорења Јерусалима; помиловање цара Јоахина.

1. Двадесет и једна година бијаше *Седекији кад поче царовати, и царова једанаест година у Јерусалиму. Матери му бјеше име Амутала, кћи Јеремијина, из Ливне. [*2 цар 24, 18 и даље.]

2. Он чињаше што је зло пред Господом сасвијем како је чинио Јоаким.

3. Јер од гњева Господњег зби се Јерусалиму и Јуди, те их одбаци испред себе. А Седекија се одметну од цара Вавилонскога.

4. И тако девете године његова царовања, десетого дана дође Навуходносор, цар Вавилонски, са свом војском својом на Јерусалим; и стадоше у око под њим, и начинише опкопе око њега.

5. И град би опкољен до једанаесте године царовања Седекијина.

6. И деветога дана четвртога мјесеца наста велика глад у граду, те народ земаљски немаше хљеба.

7. Тада град би проваљен, и војници сви побјегоше и изидоше из града ноћу на врата између два зида уз врт царев, а Халдејци бијаху свуда око града; и отидоше путем к пустињи.

8. Али војска Халдејска потјера цара, и стигоше Седекију у пољу Јерихонском, а сва војска што бијаше с њим разбјеже се од њега.

9. И ухватише цара и одведоше га к цару Вавилонском у Ривлу у земљи Ематској; и ондје му суди.

10. И покла цар Вавилонски синове Седекијине на његове очи, и све кнезове Јудине покла у Ривли.

11. И Седекији ископа очи, и свезав га у двоје вериге мједене, одведе га цар Вавилонски у Вавилон и метну га у тамницу, гдје оста до смрти своје.

12. А десетого дана петого мјесеца године деветнаесте царовања Навуходносора, цара Вавилонскога, дође у Јерусалим Невузардан, заповједник стражарски, који служаше цару Вавилонском.

13. И попали дом Господњи и дом царски и све домове у Јерусалиму; све велике куће попали огњем.

14. И све зидове Јерусалимске унаоколо развали сва војска Халдејска што бијаше са заповједником стражарским.

15. А народ сиромашни и остатак народа што оста у граду, и пребјеге што пребјегоше к цару Вавилонском, и остали прости народ одведе Невузардан, заповједник стражарски.

16. Само од сиромашнога народа у земљи остави Невузардан, заповједник стражарски, који ће бити виноградари и ратари.

17. И ступове мједене што бијаху у дому Господњем, и подножја и море мједено које бијаше у дому Господњем, *изломише Халдејци, и мјед од њих однесоше у Вавилон. [*Јер 27, 19.]

18. И лонце и лопате и виљушке и котлиће и кадионице и све судове мједене којима служашу, узеше,

19. И умиваонице и клијешта с котлићима и лонцима и свијетњацима и кадионицама и чашама, што год бијаше златно и што год бијаше сребрно, узе заповједник стражарски,

20. Два ступа, једно море, и дванаест волова мједенијех што бијаху под подножјима, што начини цар Соломон за дом Господњи, *не бјеше мјере мједи од свијех тијех судова. [*1 цар 7, 47.]

21. А ступови бијаху сваки од осамнаест лаката у висину, а унаоколо од дванаест лаката, а четири прста бјеше сваки дебео и шупаљ;

22. И озго на њему бијаше оглавље мједено, и оглавље бјеше високо пет лаката, и плетеница и шипци око оглавља, све од мједи; такав бијаше и други ступ са шипцима.

23. И бијаше деведесет и шест шипака са сваке стране; свега шипака на плетеници унаоколо бијаше сто.

24. Узе заповједник стражарски и Серају, првога свештеника, и Софонију, другога свештеника, и три вратара.
25. А из града узе једнога дворанина који бијаше над војницима и седам људи који стајаху пред царем, који се нађоше у граду, и првога писара војничкога који пописиваше народ по земљи у војску, и шездесет људи из народа земаљскога који се нађоше у граду.
26. Узе их Невузардан, заповједник стражарски, и одведе к цару Вавилонском у Ривлу.
27. А цар их Вавилонски поби и погуби у Ривли у земљи Ематској. Тако би пресељен Јуда из земље своје.
28. Ово је народ што га пресели Навуходоносор: *седме године † три тисуће и двадесет и три Јудејца; [*2 цар 24, 12; † 2 цар 24, 14.]
29. Године осамнаесте Навуходоносорове пресели из Јерусалима осам стотина и тридесет и двије душе;
30. Године двадесет треће Навуходоносорове пресели Невузардан, заповједник стражарски, Јудејца седам стотина и четрдесет и пет душа; свега четири тисуће и шест стотина душа.
31. А тридесет седме године откако се зароби Јоахин, цар Јудин, дванаестог мјесеца, двадесет петог дана, Евил-Меродах, цар Вавилонски, исте године зацарив се извади из тамнице Јоахина, цара Јудина.
32. И лијепо говори с њим, и намјести му пријесто више пријестола других царева који бијаху код њега у Вавилону.
33. И промијени му хаљине тамничке, и он јеђаше свагда с њим свега вијека својега.
34. И храна му се једнако даваше од цара Вавилонскога сваки дан свега вијека његова до смрти његове.

Share

Tweet

Like 7

« ПРЕТХОДНА СТРАНА 1 2 3 ... 17 СЛЕДЕЋА СТРАНА »

Коментарисање није више омогућено.

РУБРИКЕ

СВЕШТЕНЕ КЊИГЕ

Свето Писмо
Апостол
Паримејник
Псалтир

ЦРКВЕНЕ КЊИГЕ

За заједничко богослужење

Службеник и чиновник
Часослов
Химне
Минеји
Србљак
Триоди
Типик
Литургикон
Тропари и кондаци
Остало
Месеџослов

За посебно богослужење

ЈАВИТЕ НАМ СЕ

Ваше име (обавезно)

Ваша имејл адреса (обавезно)

Наслов поруке

Ваша порука

ВАЖНА НАПОМЕНА

Текстови могу да се користе сам богослужење. Свака употреба (и злоупотреба) материјала у циљу прештампавања, објављивања и стицања материјалне користи је забрањена. Молимо вас да издајте објављених дела материјално по куповином (и коришћењем) богослужбених књига.

НАЈНОВИЈЕ

Царски Часови на Свети и Вели априла 2020.

Правило за читање Акатиста и I јануара 2019.

Типик 10. јануара 2019.

Триоди 10. јануара 2019

Србљак 10. јануара 2019

Минеји 9. јануара 2019.

Приватност - Услови

Требник

Пошаљите

Химне 9. јануара 2019.

Псалтир 9. јануара 2019.

НОТНЕ КЊИГЕ

Приручник

Нотни зборник

Осмогласник

ДОМАЋЕ КЊИГЕ

Каноник и молитвеник

Акатистник

Припрема за Свето Причешће